

GIKK 2024

Editors

Assoc. Prof. Dr. N. Hanzade Uralman

Assist. Prof Dr. Bahar Kılıç Adilçe

**PROCEEDINGS OF
THE 1ST INTERNATIONAL
SYMPOSIUM ON WOMEN
IN AUDIO VISUAL CULTURE**

İstanbul Okan University

May 23-25 2024

Salt

— **ISTANBUL** *25* *Years*
OKAN UNIVERSITY

**I. GÖRSEL İŞİTSEL KÜLTÜRDE KADIN SEMPOZYUMU
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTAPÇIĞI**

Editörler:

*Doç. Dr. N. Hanzade Uralman
Dr. Öğr Üyesi Bahar Kılıç Adilçe*

**1st INTERNATIONAL SYMPOSIUM ON WOMEN IN AUDIO
VISUAL CULTURE PROCEEDINGS**

Editors:

*Assoc. Prof. Dr. N. Hanzade Uralman
Assist. Prof. Dr. Bahar Kılıç Adilçe*

---

*Istanbul Okan University Faculty of Art, Design and Architecture
Cinema-TV Department & Faculty of Applied Sciences Public Relations and
Advertising Department*

*Istanbul Okan Üniversitesi Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi
Sinema- TV & Uygulamalı Bölümler Fakültesi Halkla İlişkiler ve
Reklamcılık Bölümü*

İSTANBUL OKAN ÜNİVERSİTESİ – Eylül 2024

Adres: Okan Üniversitesi Akfırat Kampüsü Tuzla-İstanbul

Tel : 0216 677 16 30
Faks : 0216 677 16 47
e-mail : okan@okan.edu.tr
Web : www.okan.edu.tr

ISBN 978-605-5899-73-8

Görsel Tasarım Res. Assist. Didem Toy

I. GÖRSEL İŞİTSEL KÜLTÜRDE KADIN SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTAPÇIĞI

1st INTERNATIONAL SYMPOSIUM ON WOMEN IN AUDIO VISUAL CULTURE PROCEEDINGS

Bu kitabın her türlü yayın hakkı İstanbul Okan Üniversitesi Yayınevi'ne aittir. İstanbul Okan Üniversitesi Yayınevi'nden yazılı izin alınmaksızın kitaptan alıntı yapılamaz; kitap kısmen veya tamamen hiçbir şekilde çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz. Kitabın, tamamının veya bir kısmının, fotokopi, ofset, bilgisayar veya internet ortamlarında kullanılması, Kaset'e veya CD'ye kaydedilmesi, yasaktır. Herhangi bir teknikte çoğaltılması hem çoğaltan hem de çoğaltılmışı bulunduranlar açısından, cürüm oluşturur. İstanbul Okan Üniversitesi Yayınevi, söz konusu yasa dışı davranışlarda bulunan kurum ve kişilere karşı, her türlü hakkını korur.

This book's publication rights are owned by Istanbul Okan University Press. No part of this book may be quoted or reproduced, in whole or in part, without written permission from Istanbul Okan University Press. The book cannot be reproduced, printed, or published in any form. The use of any part of the book in photocopying, offset printing, or in computer or internet environments, or recording it onto a tape or CD, is prohibited. Any reproduction by any technique constitutes a crime both for the person reproducing and for those in possession of the reproduced material. Istanbul Okan University Press reserves all rights against institutions and individuals involved in such illegal activities.

İstanbul Okan Üniversitesi Yayını, 2024.

ISBN 978-605-5899-73-8

1.Feminizm ve Görsel Kültür 2. Kadın Temsilleri 3. Toplumsal Cinsiyet

Kitap Başlığı: *Görsel İşitsel Kültürde Kadın Sempozyumu Bildiri Özetleri Kitapçığı*

KURULLAR / COMMITTEES

BAŐKANLAR / CHAIRS

Assoc. Prof. Dr. N. Hanzade Uralman
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Bahar Kılıç Adilçe
İstanbul Okan University

DÜZENLEME KURULU / ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Dr. Mustafa Erdinç Telatar
İstanbul Okan University

Prof. Dr. Ayla Kanbur
Duzce University

Prof. Dr. Süreyya Çakır
İstanbul Okan University

Assoc. Prof. Dr. Deniz Akçay Balcı
İstanbul Gedik University

Assist. Prof Dr. Murat Tırpan
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Sema Yalçın
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Serra Orkan
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Sinan Savaş
İstanbul Okan University

Dr. Mustafa Kaya
Hacettepe University

BİLİM VE DANIŞMA KOMİTESİ / SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr. Filiz Balta Peltekoğlu
Marmara University

Prof. Dr. Kadriye Tezcan Akmehmet
Yildiz Technical University

Prof. Dr. Olena Goroshko
National Technical University Kharkiv Polytechnic Institute

Prof. Dr. Lubna Zaheer
University of the Punjab

Assoc. Prof. Dr. Ragıp Taranç
Dokuz Eylöl University

Assoc. Prof. Dr. Hilal Süreyya Yılmaz
Dokuz Eylöl University

Assoc. Prof Dr. Michelle Piskulich
Molloy University

Assoc. Prof. Dr. Darko Babic
University of Zagreb

Dr. Işıl Çoklar Okutkan
Trinity College Dublin

Assist. Prof Dr. Dilek Tina Winchester
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Eda Çekil Konrat
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Serna Uçar Hatipoğlu
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. İlker Çayla
İstanbul Okan University

Assist. Prof Dr. Clara Masriera Esquerra
Universitat Autònoma de Barcelona

Assist. Prof. Dr. Anita Ogurlu
St. Thomas More College, University of Saskatchewan

Assist. Prof Dr. Özlem Hemiş
Kadir Has University

Assist. Prof Dr. Özgecan Karadağlı Kuntz
Hacı Bayram Veli University

Assist. Prof Dr. Deniz Ünsal
Royal Roads University

Assist. Prof Dr. Mesrure Melis Bilgin
Istanbul Bilgi University

Assist. Prof Dr. Yasser Abdelrahim
Royal Roads University

Assist. Prof Dr. Dilek Maktal Canko
Ege University

Assist. Prof Dr. Zehra Cerrahoğlu
Dokuz Eylül University

Assist. Prof Dr. Zehra Güngör
Istanbul Bilgi University

Lecturer Nihan Bencoya
Dokuz Eylül University

ORGANIZING SECRETARY

Res. Assist. Olgu Yiğit
İstanbul Okan University

Res. Assist. Didem Toy
İstanbul Okan University

Res. Assist. Ahmet Toğaç
İstanbul Okan University

KONGRE HAKKINDA

19.yüzyılın kadın hakları mücadelesinden, akademilerdeki kadın çalışmalarına ve feminizmin tarihsel kuramsal zenginliğine kadar uzanan süreç, kimileri için kadının toplumsal rollerinde önemli kazanımlara işaret edebilir. Ancak toplumun her zerresinde, farklı kültür, bölge ve ırklarda, cinsiyet eşitsizlikleri, engeller, ataerkil hakim inanışlar varlığını sürdürmektedir. Özellikle gündelik hayatımızı şekillendiren görsel-işitsel dünyada kadına biçilen toplumsal roller ve temsil ilişkilerinde görünmez ayrımcılıklarla, daha da dikkatli bakmamız gereken metinsel stratejilerle karşılaşmaktayız. Dahası katlanarak büyüyen görsel-işitsel içerik talebi endüstri üretimini hızlandırırken hakim inanış, imgeler ve sunumlar ve temsiller meşruluğunu yeni nesillere aktararak sürdürmektedir. Bununla birlikte görsel-işitsel kültürdeki cinsiyet eşitsizliğini körükleyen algoritmaların yönlendirdiği bir tüketim kültürü evreninde kadınların sadece bir tüketici ve tüketim nesnesi olarak hedeflenmediği çalışmalar da gerçekleştirilmektedir. Uluslararası Görsel-İşitsel Kültürde Kadın Sempozyumu, katılımcıların soruları, araştırmaları ve düşünceleri ve deneyimleriyle görsel işitsel dünyamızın cinsiyetçi yanına eleştirel bakışları zenginleştirecek bir zemin yaratmayı hedefliyor.

Görsel-işitsel kültür, sosyal davranış normlarını ve kalıplarını yeniden üretme ve biçimlendirme gücü nedeniyle toplumsal cinsiyet rolleri üzerinde etkiye sahiptir. Bu nedenle toplumda var olan çeşitli gruplara yönelik algı ve tutumları yansıtmakla kalmaz aynı zamanda onları yönlendirebilir. Günümüzde -mobil teknolojiler üzerinden ve/veya sinema salonları gibi fiziksel ortamlarda- bilinçli veya bilinçsiz maruz kaldığımız görsel ve işitsel içeriklerde kadınların temsiliyeti eleştirel boyutta bir araştırma konusudur. Reklamlardan bilgisayar oyunlarına, dizilerden sinema filmlerine, podcastlerden youtube kanallarına görsel işitsel kültür bireysel kimlikleri belirleyen inançlar oluşturarak kolektif hayal gücümüzde mevcut olan cinsiyet temsillerini şekillendirir.

Kadınlar sektörün yaratıcı liderliğinde de sayıca çok düşük bir yüzde ile mevcudiyet göstermektedirler. Bu dengesizlik görsel işitsel kültürün izleyicileri arasında kadınların konumuna dair hakim toplumsal değerleri, bakış açılarını, davranışları ve önyargıları tekrar tekrar üretmektedir. Dahası bu basmakalıp imge, sunuş ve temsil biçimleri meşruluğunu yeni nesillere aktararak sürdürmektedir.

Görsel-işitsel kültür endüstrisi hızlı büyüyen endüstriler arasındadır. Genç nesiller arasında katlanarak büyüyen görsel-işitsel içerik talebi endüstri üretimini hızlandırmaktadır. Bununla birlikte görsel-işitsel kültürdeki cinsiyet eşitsizliğini körükleyen algoritmaların yönlendirdiği bir tüketim kültürü evreninde kadınların sadece bir tüketici ve tüketim nesnesi olarak hedeflenmediği çalışmalar da gerçekleştirilmektedir. Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin damgasını vurduğu günümüz dünyasında, değişim için görsel-işitsel gücü kullanmayı teşvik ederek olumlu sosyal algıları ortaya koymak ve geliştirmek; anlatılarda eşitlikçi, bir bütün olarak zengin ve kendi açılarından karmaşık çoğul karakterler yaratarak kadın temsillerini dönüştürmeyi günümüzün öncelikli konularındandır. Bu bağlamda Görsel-işitsel Kültürde Kadın sempozyumunda bu kültürün içindeki kadınla ilişkili sorunlar, çatışmalar, yaklaşımlar, fırsatlar ve tehditler ele alınmıştır. İyi okumalar dileriz.

ABOUT SYMPOSIUM

From the 19th century's movement for women's rights to women's studies in academia and the historical theoretical richness of feminism, the process may point to significant gains in women's social roles for some. However, gender inequalities, barriers, and traditional dominant beliefs continue to exist in every part of society, in different cultures, regions, and races. Especially in the audiovisual environment that shapes our daily lives, we encounter invisible discrimination in the social roles and representational relations assigned to women and textual strategies that we need to look at even more carefully. Moreover, while the exponentially increasing demand for audiovisual content accelerates industrial production, dominant beliefs, images, presentations, and representations continue to transmit their legitimacy to new generations. However, in a consumer culture universe driven by algorithms that fuel gender inequality in audiovisual culture, studies are also carried out in which women are not only targeted as consumers and objects of consumption. The 1st International Symposium on Women in Audiovisual Culture aims to create a platform that will enrich critical views on the sexist side of our audiovisual world with the questions, research, thoughts, and experiences of the participants.

Audiovisual culture plays a significant role in shaping gender roles as it has the power to reproduce and influence societal norms and patterns of behavior. It not only reflects and projects perceptions and attitudes towards various social groups but also has the potential to shape them. The representation of women in audiovisual content, whether consciously or unconsciously consumed through mobile devices or in physical settings like movie theaters, has become a subject of critical research. From advertisements to computer games, TV series to films, podcasts to YouTube channels, audiovisual culture plays a crucial role in shaping gender representations present in our collective imagination, thereby impacting individual identities. However, women con-

tinue to represent a disproportionately small percentage of the industry's creative leadership, perpetuating dominant social values, perspectives, behaviors, and prejudices regarding the position of women in audiovisual culture. Furthermore, these stereotypical images and representations are continuously legitimized and passed on to newer generations.

The audiovisual culture industry is one of the fastest-growing sectors, driven by the exponentially increasing demand for audiovisual content, particularly among younger generations. However, in a consumer culture influenced by algorithms that reinforce gender inequality in audiovisual culture, it is essential to conduct studies that not only target women as consumers but also explore their roles as active participants and creators. Given the current world marked by gender inequality, it is crucial to prioritize the disclosure and development of positive social perceptions by utilizing the transformative power of audiovisual media. This involves transforming representations of women by creating diverse and complex female characters within narratives that promote gender equality and inclusivity. Against this backdrop, the symposium on women in audiovisual culture welcomed studies focused on various topics related to women, addressing issues, contradictions, approaches, opportunities, and threats within this culture. We wish you a good reading.

DAVETLİ KONUŞMACI / KEYNOTE SPEAKER

Prof. Dr. Ayrin ERSÖZ

Özgeçmiş 2024

Bulgaristan'da doğan Ayrin Ersöz, erken yaşlarında bale eğitimi aldı. Çağdaş dans eğitimini Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Dans Programında tamamladı. Türkiye'de modern dansın öncü isimlerinden Geyvan McMillen, Kaya İlhan ve Zeynep Tanbay gibi sanatçılardan eğitim aldı. Yüksek lisans derecesini Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Programından, doktora unvanını ise İstanbul Üniversitesi Tiyatro Eleştirme ve Dramaturji Bölümünden aldı.

2007 yılına kadar CRR Dans Tiyatrosu Topluluğu ve İstanbul Dans Tiyatrosu'nda dansçı olarak ulusal ve uluslararası pek çok tanınmış sanatçı ile çalıştı. Bağımsız koreograf olarak çalışmalarını Türkiye ve Avrupa'daki önemli mekanlarda sundu. Çalışmalarında disiplinlerarası ve işbirlikçi anlayışı benimseyen Ersöz, son yıllarda İstanbul'da sahnelenen eserlerinden olan Sondan Başlayan'da bir dansçı ve bir müzisyenin koreografik diyaloguna; Reverse eserinde sanatsal yaşamlarının farklı noktalarında yer alan dört kadın dansçının dans arzularına, Shakespeare'in ünlü eseri Hamlet'ten ilham alarak bir yazar ve iki oyuncu ile birlikte yaratılan Gertrude'un Odası koreografik oyununda Gertrude ve Hamlet arasındaki ilişkiye odaklanmaktadır. Ersöz, sahne sanatlarında tanımlanmış disiplin sınırlarına meydan okuyan yaklaşımı ile eserlerinde öznenin yaşama tutunma arzusunun ortaya çıkarmaya çalışmaktadır.

Halen Yıldız Teknik Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü'nde profesör olarak görev yapmakta olan Ersöz, burada dans ve performans teorilerinin yanı sıra İslam'da beden kültürünün modernite ile ilişkisi üzerine dersler vermektedir. Araştırmaları, dansın ontolojik analizinden dans pratiklerinin tarihyazımsal incelemesine ve Türkiye'nin ataerki, patrimoniyal kültürü içindeki siyasi öznelliklerin edimsel direnişine kadar geniş bir yelpazeye yayılmaktadır.

Biography 2024

Born in Bulgaria, Ayrin Ersöz received ballet training at an early age. She completed her contemporary dance education at Yıldız Technical University, Faculty of Art and Design, Dance Program. She received training from leading figures of modern dance in Turkey, such as Geyvan McMillen, Kaya İlhan and Zeynep Tanbay. She received her MA from Yıldız Technical University, Art and Design Program and her PhD from Istanbul University, Department of Theater Criticism and Dramaturgy.

She worked with many nationally and internationally renowned artists as a dancer at the CRR Dance Theater Company and Istanbul Dance Theater until 2007. As an independent choreographer, she presented her work at important venues in Turkey and Europe. Adopting an interdisciplinary and collaborative approach in her works, Ersöz focuses on various themes in her recent performances staged in Istanbul. In "Sondan Başlayan," she explores the choreographic dialogue between a dancer and a musician. In "Reverse," she delves into the dance aspirations of four female dancers at different stages of their artistic lives. Inspired by Shakespeare's famous play Hamlet, her choreographic play "Gertrude's Room," created in collaboration with a writer and two actors, centers on the relationship between Gertrude and Hamlet. Ersöz, with her approach that challenges the defined disciplinary boundaries in the performing arts, strives to reveal the subject's desire to cling to life in her works.

Currently a professor in the Music and Performing Arts Department at Yıldız Technical University, Ersöz teaches courses on dance and performance theories and the relationship between body culture in Islam and modernity. Her research spans a broad spectrum, from the ontological analysis of dance to the historiographical examination of dance practices and the performative resistance of political subjectivities within Turkey's patriarchal, patrimonial culture.

SEMPOZYUM PROGRAMI / SYMPOSIUM PROGRAM

OKAN ÜNİVERSİTESİ

SEMPOZYUM YÜZ YÜZE BİLDİRİ SUNUM PROGRAMI

1. Gün - 23 Mayıs 2024, Perşembe

09:30 - 10:00	Kayıt
10:00 - 11:15	Açılış Konuşmaları Davetli Konuşmacı - Prof. Dr. Ayrin Ersöz
11:15 - 12:30	Yüz Yüze 1. Oturum: Tasarım, Sanat, Mimarlık Moderatör: Öğr. Gör. Cemal Çağdaş Erol
	Mimari ve Tekstil / Moda Disiplininin Etkileşiminde Zaha Hadid Tasarımlar Doç. Dr. Fehime GÜRANİ, Çukurova Üniversitesi; Doç.Dr. Yelda GEZİCİOĞLU, Tarsus Üniversitesi; Dr. Öğr.Üyesi Sema YALÇIN, İstanbul Okan Üniversitesi
	Mimarlık Sahnesinde Gölgelenen “Kadın Mimar” Kavramının Erken Cumhuriyet Dönemi İlk Nesil Mimarlarından Mualla Eyüboğlu Anhegger Özelinde İncelenmesi Pembegül UNUDULMAZ, Bağımsız Araştırmacı
	Sanat Tarihi Derslerinde Genelde Bahsedilmeyen Konular: Kadın Heykeltıraşlar Doç. Dr. Görkem KUTLUER, Giresun Üniversitesi
	Ben, Sen, Onlar... Onlar Kim? Doktor Araştırma Görevlisi Tuncay Murat ATAL
12:30 - 13:30	Öğle Yemeği

13:30 – 14:45	Yüz Yüze 2. Oturum: Kadın Temsilinde Gelenek ve Yeni Ufuklar Moderatör: Dr. Öğr. Üyesi Bahar Kılıç Adilçe
	Afgan Yönetmen Siddiq Barmak Sinemasında Kadına Atfedilen Sessizlik , Gülbin AYDIN, Bağımsız Araştırmacı
	Kadının Günahı Yok: Asghar Farhadi Sinemasında Kadın Failliğine Kültürel Antropoloji Bağlamında Bir Bakış , Sercan BOZDOĞAN, Dokuz Eylül Üniversitesi
	Kısa Filmde Korkunun Kadınlardaki İyileştirici Gücü: Kendi Kendini Doğuran Kadın İçin Sinema ile Ebelik , İzem TOPAL, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı
14:45 – 15:00	Çay-Kahve Arası
15:00 – 16:15	Yüz Yüze 3. Oturum: Aktivizm, Sanat ve Kimlik Moderatör: Dr. Öğr. Üyesi İlker Çayla
	1960-1990 Sonu Feminist Hareketin Türk, Avrupa ve Amerika Sinemasına Yansımaları , Dr İkbal Sinemden OYLUMLU, Bağımsız Araştırmacı
	Fütürist Kadınlar ve Yeni Dünya Düzeni: Tematik Bir İnceleme , Dr. Öğretim Üyesi Dilge KODAK, İstanbul Ticaret Üniversitesi
	Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Cinsiyete Dayalı Şiddet Mücadelesinde Kadın Aktivistlerin , Dr. Öğr. Üyesi Semra GEÇKİN ONAT, İstanbul Okan Üniversitesi
	Türk Sinemasında “Alevi Kadın” İmgesi , Doktor Öğretim Üyesi İhsan KOLUAÇIK, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
	Hiçbir Kadın Susmamalı Doç. Dr. Aslı KOTAMAN, Bochum University

2. Gün - 24 Mayıs 2024, Cuma

09:30 – 11:00	Yüz Yüze 1. Oturum: Kamusal Alanda Ne Değişti? Moderatör: Doç. Dr. N. Hanzade Uralman
	Futbolda Merkez Hakem Kurulu İlk Kadın Başkanı: Lale Orta, Dr. Öğr. Üyesi Uğur Tarık ÖZKUT, İstanbul Okan Üniversitesi; Serra ORKAN, İstanbul Okan Üniversitesi
	İstanbul'un Tanınmış Sokak Sanatçılarından Madam Anahit, Muhammet KONAK, Bağımsız Araştırmacı, Yıldız Teknik Üniversitesi
	Kamusal Alanın Kimlik Değişiminde Kadın/Bir Hafıza Okuması, Dr. Öğr. Üyesi Özgün ARIN, İstanbul Okan Üniversitesi
	Osmanlı Modernleşme Sürecinde Osmanlı Kadın Hareketi ve Matbuat Hayatında Kadın Dergileri Üzerinden Grafik Tasarımda Kadın İmgesinin İncelenmesi, Dr. Öğr. Üyesi Ekrem Çetin BİGAT, Gedik Üniversitesi
11:00 – 11:15	Çay - Kahve Arası
11:15 – 12:15	Yüz Yüze 2. Oturum: Sosyal Medyada Kadın Temsilleri Moderatör: Doç. Dr. Deniz Akçay
	Feminizm Karşıtı Fikirlerin İnternet Meme Görselliğinde Yayılımı: Quora'da Anti-feminist İnternet Meme'leri, Dr. Öğr. Üyesi Selda Tunç SUBAŞI, İstanbul Gelişim Üniversitesi
	Görsel Kültür Savaşları: Medya ve Sanatta Kadın Temsilleri, Doç. Dr. Vildan IŞIK, Düzce Üniversitesi
	Kentsel mekânda kadın görünürlüğünü Instagram paylaşımları üzerinden okumak, Dr. Öğretim Üyesi Orkun Aziz AKSOY, Bağımsız Araştırmacı
12:15 – 13:15	Öğle Arası

13:15 – 14:30	Yüz Yüze 3. Oturum: Dizilerdeki Kadın Temsilleri Moderatör: Prof. Dr. Ayla Kanbur
	Çağdaş Kadının Sindrella Kompleksi: Bahar Dizisi Örneğinde Kadın Doktorun Temsili, Dr. Öğr. Üyesi Havva PALACI, İstanbul Okan Üniversitesi
	From Gynaikon to Open Kitchen: Questioning the Positioning of Women on TV Serials in Turkey within and beyond Domestic Labour, Dr. Öğr.Üyesi Özlem Çiçek ÜNAL, İstanbul Okan Üniversitesi; Dr. Özgür Çiçek Amsterdam Üniversitesi
	Women's Portrayal in Pakistani Television Dramas: A Qualitative Content Analysis, Dr. Lubna ZAHEER, University of the Punjab
	Sağlık Sektöründe Kadın Liderlerin Duygusal Zeka Yolculuğu: Hekimoğlu Televizyon Dizisi, Dr. Öğr.Üyesi Türkan Özgül, İstanbul Okan Üniversitesi
14:30 – 14:45	Çay - Kahve Arası
14:45- 15:45	Yüz Yüze 4. Oturum: Görsel İşitsel Bellekte Kadın Moderatör: Dr. Öğr. Üyesi Havva Palacı
	Kadının Kültür Aktarımı Sürecinde Rolü ve Hikaye Anlatıcılığındaki Önemi, Zehra Yelboy, Selçuk Üniversitesi
	Pozitif Enerji Kaynağı: Özcan Atamert, Dr. Uğur Tark Özkut, İstanbul Okan Üniversitesi

SEMPOZYUM ONLINE BİLDİRİ SUNUM PROGRAMI

1.Gün - 23 Mayıs 2024, Perşembe

11:15-12:30	Online 1. Oturum: Dizilerdeki Kadınlık Temsilleri Moderatör: Prof. Dr. Filiz Balta Peltekoğlu Oturum Linki
	Yerli Dizilerde Tüketim Kültürü ve Kadının Sunumu: Kiralık Aşk Dizisi Örneği Zehiha YILDIZ, Bolu İzzet Abant Üniversitesi
	Netflix'teki Annelik Söylemleri: Doctor Cha ve Finding Ola Üzerine Bir Tartışma, Dr. Gamze HAKVERDİ, University of People, Derya KURTULUŞ
	Televizyon Dizilerinde Kadın Karakterlerin Temsili: "Bahar" Dizisi Üzerine Bir İnceleme Doç. Dr. Gözde SUNAL, İstanbul Ticaret Üniversitesi; Dr. Öğr. Üyesi Gamze Nil ARKAN, Fenerbahçe Üniversitesi
	Türkiye Dizi ve Seriyal Sektöründe Kadın Olmak Dr. Görkem KATMER, İstanbul Medeniyet Üniversitesi
13:00 – 14:15	Online 2. Oturum: Sinemada Kadın Gözü. Ne Değişti? Moderatör: Dr. Öğretim Üyesi Burak Kaplan Oturum Linki
	Agnès Varda'nın Anlatısı Üzerinden Sinemada Özne Olarak Kadın Doç. Dr. Zehra CERRAHOĞLU, Dokuz Eylül Üniversitesi
	Çağdaş Kadın Yönetmenlerin Sinematografik Tekniklerindeki Gelişmeler Doç.Dr. Ragıp TARANÇ, Dokuz Eylül Üniversitesi
	Polisiye Filmlerdeki Kadın Karakterlerin Evrimi Melih TOMAK, Dokuz Eylül Üniversitesi
	20. Yüzyıl Sinemasında Dönüşüm İçerisinde Olan Kadın Doç. Dr. Cumhuri ÖZGÖR, Balıkesir Üniversitesi

14:30-15:45	Online 3. Oturum: Şiddet İmgeleri ve Kadın Moderatör: Doç. Dr. Ragıp Taranç Oturum Linki
	Miss Violence Filminde Ataerkil Yapının Aile Hayatına Yansıması İbrahim EVİN, Dokuz Eylül Üniversitesi
	Yeni Fransız Aşırılığı'nın Aşırı Kadınları Sevin YAMAN, Dokuz Eylül Üniversitesi
16:00-17:00	Online 4. Oturum: Medya Gücü ve Kadın Moderatör: Dr. Zehra Güngör Oturum Linki
	Voices in the Struggle: Women's Activism Amid Conflict in Manipur Dharti SHARMA, Dr. Barnali Chetia, Dr. Dharna Bhatt, Indian Institute of Information Technology Vaodara
	Betül Kaçar: A 'Spirit of Insubordination' in STEM and on Social Media Dr. Anita OGURLU, St. Thomas More College University of Saskatchewan

2. Gün - 24 Mayıs 2024, Cuma

09:30 – 10:30	Online 1. Oturum: İletişimin Öznesi ve Objesi Olarak Kadın Moderatör: Prof. Dr. Burcu Eker Akgöz Oturum Linki
	Kadınların Savaş Fotoğrafçılığındaki Rolünün Değerlendirilmesi Oğuz YAKUT, Sakarya Üniversitesi
	İletişim Çalışmalarında Aktivism ve Kadın: VOSviewer ile Bibliyometrik Analiz Prof.Dr. Filiz BALTA PELTEKOĞLU, Marmara Üniversitesi; Doç. Dr. Emel DEMİR ASKEROĞLU, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
10:45 – 12:00	Online 2. Oturum: Politik İçeriklerde Kadın Moderatör: Dr. Öğr. Üyesi İlker Çayla Oturum Linki
	Çifte Mağduriyet ve Münferit Olaylar: Türk Basımında Göçmen Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Yazılı Medya Haberleri Doç. Dr. Aysun DOĞUTAŞ, Pamukkale Üniversitesi
	Politik içerikli müzik: Gaye Su Akyol'un, Anadolu Ejderiyle Eşitsizliklere Karşı Savaşımı Dr. Çağrı YILMAZ, Ordu Üniversitesi
	Siyasi Partilerin 8 Mart Dünya Kadınlar Günü Temalı Reklamlarında Toplumsal Cinsiyete Yönelik Söylemleri: CHP ve AKP Örneği Öğr.Gör. Dr. Seyran EFİLTİ ATAY, Akdeniz Üniversitesi Manavgat MYO

13:00-14:00	Online 3. Oturum: Figürler, İmgeler, Temsiller Moderatör: Dr. Öğretim Üyesi Damla Taymaz Oturum Linki
	2023 Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ödüllü Film Posterlerinde Kadın Portresinin Kullanımı Doç. Dr. Bahar SOĞUKKUYU POYRAZ, Dokuz Eylül Üniversitesi; Adnan ÖZKAN Dokuz Eylül Üniversitesi
	Günümüz Kadın Sanatçıların Eserlerinde Yalnızlık İmgesi Yorumlamaları Doç.Dr Fergana KOCADORU ÖZGÖR, Balıkesir Üniversitesi
	Cumhuriyet Dönemi Öncesi ve Sonrasında Türk Resim ve Grafik Sanatında Kadın Figürü Doç. Dr. Bahar SOĞUKKUYU POYRAZ, Dokuz Eylül Üniversitesi; Zeynep DOĞAN, Dokuz Eylül Üniversitesi
	Yapay Zekâ Tarafından Üretilen Görsellerde Kadın Sanatçının Temsili: Linda Nochlin'in "Neden Hiç Büyük Kadın Sanatçı Yok?" Başlıklı Makalesinin Merceğinden Çağdaş Bir İnceleme" Dr. Özlem Uzun Hazneci, Bağımsız Araştırmacı
14:15-15:15	Online 4. Oturum: Toplumsal Dayanışmada Kadınlar Moderatör: Prof. Dr. Elif Engin Oturum Linki
	Feminist Bakış Açılılarıyla Şeytan Temsilleri Muhammed TOPRAK, Bağımsız Araştırmacı
	İnsan Kendi İçindeki Bütün Ölenler İçin Yaşlanır, Prof. Dr. Azize Serap TUNÇER, Çankırı Karatekin Üniversitesi
	İklim Değişikliğine Karşı Kadın Sanatçı Çalışmaları: Cecilia Vicuna'nın Quipu'ları Dr. Ayşe GÜNGÖR Dİ SAVİNO, Bağımsız Araştırmacı

Program

12.00-13.00 Gösterim: Referanslar

Burası Size Göre Değil, Ceyda Aşar, 2023, 15'

Paydos, Öykü Orhan, 2020, 18'

Bugün Değil, Yağmur Mısırlıoğlu, 2022, 14'

Yüzler, Zeynep Demirhan, 2022, 8'

13.00-13.15 Ara

13.15-14.45 Panel: Referanslar

Ceyda Aşar – Yönetmen

Öykü Orhan – Yönetmen

Yağmur Mısırlıoğlu – Yönetmen

Zeynep Demirhan – Yönetmen

Moderatörler: Prof. Dr. Ayla Kanbur, Dr. Öğr. Üyesi Bahar Kılıç Adilçe

14.45-15.00 Ara

15.00-16.30 Panel: Hikâyeden Belleğe Bellekten Hikâyeye Kadın

Doç. Dr. Evrim Özlem Kavcar - Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
İletişim Fakültesi Çizgi Film ve Animasyon Bölümü

Dr. Öğretim Üyesi Mesrure Melis Bilgin Koen - İstanbul Bilgi Üniversitesi
İletişim Fakültesi Sahne ve Gösteri Sanatları Yönetimi Programı

Emine Gür - Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı Yönetim
Kurulu Üyesi

Arzu Yayıntaş - Sanatçı, Küratör, Yazar

Moderatör: Doç Dr. N. Hanzade Uralman

17.15-18.35 *Bir Zamanlar Kadın: Henüz Yazılmamış Bir Kadın Hikayesi, İstanbullimpro, 80'*

Oyuncular: Evren Duyal, Zeynep Özyurt Tarhan, Julide Güven, Deniz Çeküç

Ressam: Mesrure Melis Bilgin

Müziyen: Elif Ebru Sakar

Program

12.00-13.00 Screenings: References

Burası Size Göre Değil [This Is Not a Place for You] , Ceyda Aşar, 2023, 15'
Paydos [Break-Off] , Öykü Orhan, 2020, 18'
Bugün Değil [Not Today] , Yağmur Mısırlıoğlu, 2022, 14'
Yüzler [Faces] , Zeynep Demirhan, 2022, 8'

13.00-13.15 Break

13.15-14.45 Panel: References

Ceyda Aşar – Director
Zeynep Demirhan – Director
Yağmur Mısırlıoğlu – Director
Öykü Orhan – Director
Moderators: Prof. Dr. Ayla Kanbur, Dr. Bahar Kılıç Adilçe

14.45-15.00 Break

15.00-16.30 Panel: The Femininity Flowing Between the Stories and the Memories of Human

Assoc. Prof. Dr. Evrim Özlem Kavcar - Mimar Sinan Fine Arts University
Faculty of Communication Department of Animation and Cartoon Film
Dr. Mesrure Melis Bilgin Koen - Istanbul Bilgi University Faculty of
Communication Management of Performing Arts Program
Emine Gür - Board Member of The Women's Library and Information
Centre Foundation
Arzu Yayıntaş - Artist, Curator, Writer
Moderator: Assoc. Prof. Dr. N. Hanzade Uralman

17.15-18.35 *Bir Zamanlar Kadın: Henüz Yazılmamış Bir Kadın Hikayesi* [Once Upon a Time: A Woman's Story Not Yet Written], Istanbulimpro, 80'

Performers: Evren Duyal, Zeynep Özyurt Tarhan, Julide Güven, Deniz Çeküç
Painter: Mesrure Melis Bilgin
Musician: Elif Ebru Sakar

YÜZYÜZE 1. OTURUM / Tasarım, Sanat, Mimarlık

SESSION 1. / Art, Design and Architecture

In the Interaction of Architecture and Textile /

Fashion Discipline Zaha Hadid Designs

Assoc. Prof. Dr. Fehime Yeşim GÜRANİ

Çukurova University, Faculty of Architecture, Interior Architecture Department
ygurani@cu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5698-5289

Assoc. Prof. Dr. Yelda GEZİCİOĞLU

Tarsus University, Vocational School, Textile Technological Program
yeldagezicioglu@yahoo.com, ORCID: 0000-0003

Asst. Prof. Dr. Sema YALÇIN

İstanbul Okan University, Faculty of Art Design and Architecture, Textile
and Fashion Design Department
sema.yalcin@okan.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5865-3229

Abstract

From past to present, architecture and textiles have been two disciplines influenced by each other in design processes. While the three-dimensional structure of architecture directs fashion (clothing, accessories, etc.) designs, the texture or weaves of fabrics inspire the floor and wall surfaces of an architectural building. It is seen that this source of inspiration enriches the design and contributes to the creativity of the designer. Design, as a universal phenomenon, has spread to all areas of daily life. This universality; it can be seen noticeably in the works of Zaha Hadid, one of the designers who best reflects

the interaction of architecture and textile/fashion. Zaha Hadid is a designer who combines handcrafting with different materials and applies them to both architecture and textile disciplines. Scope of the study; it is limited to the designs of architect Zaha Hadid in different disciplines. Shoes, clothing and architectural works that support his versatile designer identity constitute the material of this study. The form and shape and texture he designed in his buildings and interiors emphasize the effectiveness of the textile material. At the same time, the form, shape and texture in shoe and clothing designs reflect the visuality of a three-dimensional structure and architecture. What distinguishes Hadid from other designers is her versatility, designing original works with high plastic value, the unusualness of the forms she uses, their timelessness, her good use of technology, her knowledge of the nature of the material and her ability to establish a bond with nature. In this study, the interactions between architecture and textile in Zaha Hadid's works will be analyzed. This analyzes will be presented in tables supported by visuals. As a result of the study, attention will be drawn to how the designer's culture and his versatile design approach are realized in different design products.

Keywords: Zaha Hadid, Textile, Fashion, Architecture, Design

Mimari ve Tekstil / Moda Disiplininin Etkileşiminde Zaha Hadid Tasarımlar

---

Doç. Dr. Fehime Yeşim GÜRANİ

Çukurova Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, İç Mimarlık Bölümü
ygurani@cu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5698-5289

Doç. Dr. Yelda GEZİCİOĞLU

Tarsus Üniversitesi; Meslek Yüksekokulu, Tekstil Teknolojisi Programı
yeldagezicioglu@yahoo.com, ORCID: 0000-0003-0579-2855

Dr. Öğr. Üyesi Sema YALÇIN

İstanbul Okan Üniversitesi, Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Tekstil ve
Moda Tasarımı Bölümü
sema.yalcin@okan.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5865-3229

Özet

Geçmişten günümüze mimari ve tekstil, tasarım süreçlerinde birbirlerinden etkilenen iki disiplin olmuştur. Mimarının üç boyutlu yapısı, moda (giysi, aksesuar vb.) tasarımlarına yön verirken, kumaşların dokusu ya da örgüleri de bir mimari yapının zemin, duvar yüzeylerine ilham verir. Bu ilham kaynağının tasarımı zenginleştirdiği, tasarımcının da yaratıcılığına katkı sağladığı görülmektedir. Tasarım evrensel bir olgu olarak günlük yaşamın her alanına yayılmıştır. Bu evrensellik; mimari ve tekstilin/modanın etkileşimini en iyi yansıtan tasarımcılardan biri olan Zaha Hadid çalışmalarında fark edilir derecede görülmektedir. Zaha Hadid, el işçiliğini farklı materyaller ile birleştiren ve bunları hem mimari hem de tekstil disiplinlerine uygulayan bir tasarımcıdır. Çalışmanın kapsamı; mimar Zaha Hadid'in farklı disiplinlerde gerçekleştirmiş olduğu tasarımları ile sınırlandırılmıştır. Onun çok yönlü tasarımcı kimli-

ğini destekleyen ayakkabı, giysi ve mimari eserleri bu çalışmanın materyalini oluşturmaktadır. Yapılarında ve iç mekânlarda tasarladığı form ve biçim, doku tekstil malzemesinin etkinliğini vurgulamaktadır. Aynı zamanda ayakkabı ve giysi tasarımlarındaki form, biçim ve doku da üç boyutlu bir yapının, mimarinin görselliğini yansıtmaktadır. Hadid'i diğer tasarımcılardan ayıran özelliği, çok yönlülüğü, plastik değeri yüksek özgün eserler tasarlaması, kullandığı formların sıra dışılığı, zamansız olması, teknolojiyi iyi kullanması, malzemenin doğasını iyi bilmesi ve doğa ile bağ kurabilmesidir. Bu çalışmada, Zaha Hadid eserlerinde mimari ve tekstil etkileşimlerinin analizleri yapılacaktır. Yapılan analizler görseller ile desteklenen tablolarda sunulacaktır. Çalışmanın sonucunda tasarımcının kültürü ile onun çok yönlü tasarım yaklaşımının farklı tasarım ürünlerinde nasıl gerçekleştiğine dikkat çekilecektir.

Anahtar Kelimeler: Zaha Hadid, Tekstil, Moda, Mimarlık, Tasarım

---

The Concealed Concept Of "Woman Architect" On the Architectural Scene: A Study Centered on Mualla Eyüboğlu Anhegger from The First Generation of Architects in The Early Republican Period

---

Pembegül UNUDULMAZ

Independent Researcher

pembegul.unudulmaz@okan.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3217-6735

Abstract

To scrutinize the concept of "woman architect" within the architecture profession, it is essential to explore the endeavors of women to establish their presence in a labor market fraught with gender-based discrimination. Historically, women have been recognized as the primary craftspeople in the construction field. In primitive times, while men engaged in gathering and hunting, leading a nomadic lifestyle, women were bound to a specific place, responsible for organizing living spaces a trend that has persisted throughout history. A glance at the history of architecture reveals a male-dominated ideology, where the names of women architects are scarcely found. The fundamental role of women in the family has consistently overshadowed their professional identity, relegating the identities of women and mothers behind that of the architect. Women were often steered toward professions where they could transfer skills acquired from domestic labor, attempting to make their voices heard in these fields. The entrenched societal belief that women are not as successful, competent, sufficient, strong, or skilled as men has also crystallized within the architecture profession. Although the emergence of the concept of "woman architect" occurred at different times globally, the issues faced and the evolution of the profession have followed similar trajectories worldwide. In Europe, women architects began to establish their presence in the

profession in the early 19th century, whereas in Turkey, the emergence of women architects was facilitated by the republican regime and reforms, which elevated the status and value of women, followed by advancements in education. One of the most illustrious examples of women actively participating in the professional architecture scene in Turkey is Mualla Eyüboğlu Anhegger, who lived between 1919-2009 and was among the first Turkish women architects of the early Republican period. Raised in a family immersed in art and literature, Mualla Eyüboğlu Anhegger graduated from the State Academy of Fine Arts, now known as Mimar Sinan Fine Arts University, in 1942. She served in Village Institutes across Anatolia, engaged in academic activities, and made significant contributions to restoration projects. Her professional career, shaped alongside the early Republic's artistic and social upheavals, primarily focused on public welfare activities. Mualla Eyüboğlu Anhegger played a pivotal role in shaping the future of Turkey through her educational efforts at the Village Institutes and preservation efforts in restoration, integrating her architectural practice with public service. This study will address the existence of women architects in the professional scene globally and specifically in Turkey, examining the professional life and works of Mualla Eyüboğlu Anhegger.

Keywords; Architecture, Gender Studies, Women's Identity, Women Architects, Mualla Eyüboğlu Anhegger

---

**Mimarlık Sahnesinde Gölgeleyen “Kadın Mimar” Kavramının Erken
Cumhuriyet Dönemi İlk Nesil Mimarlarından
Mualla Eyüboğlu Anhegger Özelinde İncelenmesi**

Pembegül UNUDULMAZ, Bağımsız Araştırmacı

pembegul.unudulmaz@okan.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3217-6735

Özet

Mimarlık mesleği içerisinde “kadın mimar” kavramını irdelemek için cinsiyete dayalı ayrımcılıkla dolu emek piyasasında bağımsızlığını ilan ederek kadının meslekte tutunma çabalarının incelenmesi gerekmektedir. Tarih boyunca kadınlar yapı alanında ilk ustalar olarak kabul edilmektedir. İkel zamanlarda erkekler, toplayıcılık ve avcılıkla ilgilenip hareketli bir yaşam stiline sahipken, kadınlar mekân ve fonksiyonel açıdan bir yere, bir mekâna bağlı kalmış, barınma yerlerinin düzeninden sorumlu olmuş, bu durum tarih boyunca devam etmiştir. Mimarlık tarihine bakıldığı zaman, erkek egemen ideolojiye sahip mimarlık mesleğinde kadın mimarların isimlerine rastlamak mümkün değildir. Kadının aile kavramındaki temel yeri süreç içerisinde hep meslek tanımının önüne geçmiş, kadın ve anne kimliği mimar kimliğini gölgede bırakmıştır. Kadınlar genellikle ev içi emek süreçlerinde edindikleri bilgileri mesleğe aktarmalarının mümkün olabileceği mesleklere yönlendirilmiş, bu alandaki mesleklerde seslerini duyurmaya çalışmışlardır. Kadınların erkekler kadar başarılı, yetkin, yeterli, güçlü ve yetenekli olmadıkları düşünçesi mimarlık mesleği özelinde de kemikleşmiş bir toplum kanısı haline dönüşmüştür. Dünya genelinde “kadın mimar” kavramının ortaya çıkışı farklı tarihlerde gerçekte de yaşanan sorunlar ve meslek tanımının dünya üzerinde farklı şekillerde, benzer süreçlerde ilerlediği söylenebilir. Kadın mimarların Avrupa’da meslekte kendilerini gösterme çabaları 19. yüzyıl başlarına tarihlen-

mekte olup, Türkiye’de kadın mimarların varoluşlarının cumhuriyet rejimi ve inkılapları sayesinde kadının gücünün ve değerinin artması bunun akabinde eğitim alanında yaşanan gelişmeler ile birlikte eğitimlerini tamamladıktan sonra gerçekleştiği söylenebilir. Türkiye’de kadın mimarların meslek hayatında aktif rol almalarına verilebilecek en güzel örneklerden biri çok yönlü meslek hayatıyla Mualla Eyüboğlu Anhegger, 1919-2009 yılları arasında yaşamış, erken cumhuriyet döneminde yetişmiş ilk Türk kadın mimarlarından- dır. Sanat ve edebiyat ile iç içe bir aile ortamında yetişen Mualla Eyüboğlu Anhegger Devlet Güzel Sanatlar Akademisi bugünkü adıyla Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nden 1942 senesinde mezun olmuş, Anadolu’nun farklı yerlerinde Köy Enstitülerinde görev almış, akademik faaliyetlerde bulunmuş, restorasyon alanında büyük çalışmalara imza atmıştır. Dönemindeki Türk mimarlığının gelişimi ve değişimi, alman mimarların etkileri, eğitim alanındaki yenilikler gibi faktörler ile birlikte erken cumhuriyetin sanat ve toplumsal sancılılarıyla beraber şekillenen mesleki kariyeri daha çok kamu yararına dönük faaliyetler şeklinde ilerlemiştir. Mualla Eyüboğlu Anhegger köy enstitülerinde vermiş olduğu eğitimlerle Türkiye’nin geleceğinin inşasında rol sahibi olmuş, restorasyon çalışmaları ile de kültürümüze, geçmişimize sahip çıkmıştır. Mimarlık mesleğini kamu yararına yönelik çalışmalarla bütünleştiren Mualla Eyüboğlu Anhegger kadınlara öncülük etmiş ve çalışmalarıyla kadın mimarlara ilham olmuştur. Bu çalışma kapsamında dünya ve Türkiye özelinde kadın mimarların meslek sahnesinde varoluşlarına değinilecek, Mualla Eyüboğlu Anhegger’in meslek hayatı yaptığı çalışmalar kapsamında incelenecektir.

Anahtar kelimeler; Mimarlık, Toplumsal Cinsiyet, Kadın Kimliği, Kadın Mimarlar, Mualla Eyüboğlu Anhegger

---

Topics Not Usually Mentioned in Art History Courses: Female Sculptors

---

Assoc. Prof. Dr. Görkem KUTLUER

Giresun University, Grele Fine Art Faculty

kutluer.gorkem@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0395-4304

Abstract

The existence of most of the female artists who produced in a wide historical period extending from the Renaissance to the end of Modern Art were noticed long after they died. The male-dominated art world, which has classified, exhibited and invested art for decades, has been one of the hundreds of glass ceilings that women have to break. In this study, the works and lives of female sculptors who were able to break this ceiling despite all the negativities will be examined. Since Postmodern Art's strong stance against the existing art system provides women artists with the position they deserve, the artists to be examined in the study are limited to women sculptors who were born in the 1800s and produced during the period when Modern Art movements were blowing like wind in Europe and America. Anne Whitney (b: 1821 - d: 1915) who was taken away from the "successful sculptor award" when it was discovered that she was a woman, Gertrude Vanderbilt Whitney (b: 1875 - d: 1942) who led the way in transforming artistic production into a collective women's movement and provided women with a production and exhibition space, figures such as the artist Augusta Savage (b: 1892 - d: 1962) who crowned her struggle to be a woman on one front and a black person on the

other with the victory of establishing her own art school, will be specifically emphasized; In total, the focus will be on the production styles of ten different artists.

Key Words: Women Sculptors, Women's Art, Art and Women, Feminist Art

---

Sanat Tarihi Derslerinde Genelde Bahsedilmeyen Konular:

Kadın Heykeltıraşlar

Doç. Dr. Görkem KUTLUER

Giresun Üniversitesi, Görele Güzel Sanatlar Fakültesi

kutluer.gorkem@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0395-4304

Özet

Rönesans'tan Modern Sanat'ın bitimine kadar uzanan geniş bir tarihsel süreçte üretim yapan kadın sanatçıların çoğunun varlığı, onlar öldükten hayli zaman sonra fark edilmiştir. On yıllar boyunca sanatı sınıflandıran, sergileyen, sanata maddi yatırım yapan, velhasıl sanatın ve sanatçının ne'liğine/kimliğine karar veren zümreyi teşkil eden erk, kadınların kırması gereken yüzlerce cam tavandan biri olmuştur. Bu çalışmada tüm olumsuzluklara rağmen bu tavanı kırabilen ve haklı mücadelelerinin sonuçlarını anıtsallaştıran kadın heykeltıraşların yapıtları ve yaşamları mercek altına alınacaktır. Post-modern Sanat'ın, hantal sanat sistemine karşı geliştirdiği güçlü duruşun kadın sanatçılara hak ettiği konumu sağlaması nedeniyle, çalışmada incelenecek sanatçılar, 1800'lü yıllarda doğan ve Modern Sanat akımlarının Avrupa ve Amerika'da rüzgâr gibi estiği süreçte üretim yapan kadın heykeltıraşlarla sınırlandırılmıştır. Kadın olduğu anlaşılınca "başarılı heykeltıraş ödülü" elinden alınan Anne Whitney (d: 1821 - ö: 1915), sanatsal üretimi kolektif kadın hareketine dönüştürme yolunda liderlik yapan, kadınlara üretim ve sergileme mekânı sağlayan Gertrude Vanderbilt Whitney (d: 1875 - ö: 1942), bir cephede kadın, diğer cephede siyahi olma savaşını kendi sanat okulunu kurma zaferiyle taçlandıran sanatçı Augusta Savage (d: 1892 - ö: 1962) gibi figürle-

rin üstünde hassaten durulacak; toplamda on farklı sanatçının üretim biçimlerine odaklanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kadın Heykeltıraşlar, Kadın Sanatı, Sanat ve Kadın, Feminist Sanat

---

I, You, They... Who Are They?

Dr. Tuncay Murat ATAL

Tekirdağ Namık Kemal University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture

Department of Painting

tmatal@nku.edu.tr

Abstract

The aim of this article is to trace Turkish women artists from the nineties to the present day, starting from the promotional article written by academician Ahu Antmen in Cumhuriyet Newspaper on April 13, 1994 for the Şükran Aziz exhibition titled "I, You, They / Yesterday and Today". Taking as its method the concept of anarchy, which literary scholar and thinker Zeynep Sayın introduced to the field of aesthetics and deepened our minds, the article carries the information of the Şükran Aziz Solo Exhibition at the aforementioned Taksim Art Gallery in 1994 to the exhibition curated by Deniz Artun titled I-You-They, A Century of Artist Woman. Historically, the study attempts to archive the period from 1994 until the time of the aforementioned exhibition at Meşher Art Gallery on October 9, 2021, what was formed through the artistic products of women artists from Turkey, or what could not be formed within the male-dominated art market of central Istanbul, which does not give much space to the periphery, me, you and them. On view from October 9, 2021 to March 27, 2022, the exhibition at Meşher featured a selection of works by women artists who lived and created in Turkey between 1850 and 1950. With 232 works by 117 artists, spread over three floors of the Meşher building, the exhibition presented a panorama of women artists from

Turkey and the aesthetic uniqueness of each of them. The exhibition is feminine and fertile, associated with the fact that it moves 1994 to 2021 and each female artist to more than one number. It has classified and preserved a valuable dimension of knowledge. Therefore, the article focuses on the most prominent feature of the Turkish women painters in the selection of the exhibition I-You-They A Century of Artist Women, namely their unarchivability and their demand for anarchy from the viewer. Thus, an understanding of how the image of the woman who produces the contemporary in the field of aesthetics is formed. In the field of plastic arts, traces for an anarchic taxonomy of women's artistic production, both visual and aural, have been crystallized.

Keywords: Woman Artist, Şükran Aziz, Exhibition, Aesthetics, Anarchic Taxonomy

---

I, You, They... Who Are They?

Dr. Tuncay Murat ATAL

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık
Fakültesi

Resim Bölümü

tmatal@nku.edu.tr

Özet

Türkiye’deki sanat alanında günceli üreten kadın imgesinin kimler olduğuna dair bir tespit oluşturmaya çalışan bu çalışmanın amacı, akademisyen Ahu Antmen’in “*Ben, Sen, Onlar / Dün ve Bugün*” başlıklı Şükran Aziz sergisi için 13 Nisan 1994’te Cumhuriyet Gazetesi’nde kaleme aldığı tanıtım haberinden başlayarak doksanlı yıllardan günümüze Türkiyeli kadın sanatçıların izini sürmektir. Yazınbilimci, düşünür Zeynep Sayın’ın estetik alanına sunup, zihinlerimizi derinleştirdiği *anarşiv* kavramını yöntem olarak belirleyen çalışma, adı geçen Taksim Sanat Galerisi’ndeki Şükran Aziz Kişisel Sergisi’nin 1994’teki bilgisini, *Ben-Sen-Onlar Sanatçı Kadınların Yüzyılı* adlı küratörlüğünü Deniz Artun’un gerçekleştirdiği sergiye taşımaktadır. Çalışma tarihsel olarak 1994’ten bu yana 9 Ekim 2021’de gerçekleşmiş Meşher Sanat Galerisi’ndeki adı geçen serginin zamanına kadarki süreci, Türkiyeli kadın sanatçıların sanatsal ürünleriyle oluşan imgeyi ya da merkez İstanbul’un periferilerine; ben, sen ve onlara pek alan açmayan erkek egemen sanat piyasası içinde *oluşamayan* anarşivlemeye çalışmaktadır. 9 Ekim 2021’den 27 Mart 2022’ye kadar izleyiciyle buluşan Meşher’deki sergi, yaklaşık 1850–1950 yılları arasında Türkiye’de yaşamış ve yaratmış sanatçı kadınların eserlerini kapsayan bir seçkiden oluşmuştu. 117 sanatçıdan 232 eserle Meşher binasının üç katına

yayılmış olan sergi, Türkiyeli kadın sanatçılarının bir panoramasını ve her birinin estetik biricikliğini gözler önüne sermiştir. Sergi, 1994'ü 2021'e ve her bir kadın sanatçıyı birer sayıdan daha fazlasına taşımasıyla ilişkili dişil ve doğurgandır. Kıymetli bir bilgi boyutunu tasnif ve muhafaza etmiştir. Dolayısıyla çalışmada, *Ben-Sen-Onlar Sanatçı Kadınların Yüzyılı* sergisinin seçki-sindeki Türkiyeli kadın ressamların en belirgin özelliğine yani arşivlenemezliklerine, izleyiciden anarşiv talep ediyor olmalarına odaklanılmıştır. Böylece estetik alanında günceli üreten kadın imgesinin nasıl meydana geldiğine dair bir idrak oluşturulmuştur. Plastik sanatlar alanında kadının sanatsal üretiminin görsel ve işitsel olarak bir anarşiv taksonomisi için izler belirginleştirilmiştir.

YÜZYÜZE 2. OTURUM / Kadın Temsilinde Gelenek ve Yeni Ufuklar
SESSION 2. / Tradition and New Horizons in Women's Representation

---

The Silence Attributed to Women in The Cinema of
Afghan Director Siddiq Barmak

Gülbin AYDIN

Master's Degree Student, Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts,
Department of Film Design

gulbinaydin@hotmail.com, ORCID: 0009-0007-2763-2947

Abstract

Afghanistan has been an important region throughout history due to its geographical location. Founded in 1747 as an empire, the country has struggled with invasions, civil wars and oppressive regimes such as the Taliban. Despite these difficult processes, the Afghan people have made an effort to exist and make their voices heard in various fields of art. Cinema, in particular, is an important tool that has the potential to convey the feelings, thoughts and experiences of the society in Afghanistan to the world, and has provided the opportunity to explain the geography and the difficulties of the Afghan people on international platforms. Afghan cinema, which carries the mission of conveying the cultural richness and human stories of Afghanistan, is not only a branch of art, but also a form of cultural expression, and it maintains its importance as a means of announcing the stories of resistance and resilience of the Afghan people to the world. One of the directors who has made significant contributions to Afghan cinema is Siddiq Barmak, a screenwriter, producer and director. Siddiq Barmak, one of the Afghan filmmakers who holds the mirror of reality to the society they live in, to themselves and to the world, regardless of age and gender, as a counter stance to the traces of the war on

the Afghan people and the cultural destruction that has been tried to be created, approaches the traditional cultural and social norms in Afghanistan from a critical perspective. In Barmak's cinema, especially important issues such as discrimination and violence that women are exposed to are bravely addressed and the aim is to encourage the audience to think about these issues. The director places female characters in the center of the story, not just in the background. This approach aims to tell their human stories by focusing more deeply on their experiences and emotions. Poor, destitute, miserable women are condemned to this ordeal because they have no legal guardian, their men, left alive in the system set by the Taliban. For the women in Siddik Barmak's films, war brings about the lack of men, the Taliban oppression, and this oppression and oppression brings about powerlessness, hunger, suffering, fear and death. For women, manlessness is like a furnace of suffering that has rendered the world unlivable and is a punishment for women. For Afghan women, the reason they endure suffering in a life without hope and no way out is not to be happy; happiness is a foreign concept to them. They endure these sufferings just to live. At the beginning of the film "Osama", which constitutes the sample of the study, the director summarized the purpose of life of women in their homeland to the audience through the women marching; "we are not political, we are women, we are hungry and we want work". In this study based on Barmak's narrative language, the descriptive analysis method will be used in the socio-cultural context, within the framework of social and ideological distinctions. The aim of the study is to examine the way women, family and gender relations are handled in the social and cultural structure of Afghan cinema. In the study analyzing the director's 2003 film "Osama", Barmak presents the heavy condemnation of the rape of the freedom of the woman, who is the representation of the motherland, and the abuse that starts at the age of a child, through the bars of the burqa, with a subtle and deep criticism, by fixing his eyes on the West on the other side of the bars.

Keywords: Afghan Cinema, Siddiq Barmak, Women, Taliban, Osama

---

Afgan Yönetmen Siddiq Barmak Sinemasında Kadına Atfedilen Sessizlik

---

Gülbin AYDIN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
Film Tasarımı Bölümü
gulbinaydin@hotmail.com, ORCID: 0009-0007-2763-2947

Özet

Afganistan, coğrafi konumu itibarıyla tarih boyunca önemli bir bölge olmuştur. 1747 yılında kurulan bir imparatorluk olarak varlığını gösteren ülke, çeşitli dönemlerde işgaller, iç savaşlar ve Taliban gibi baskıcı yönetimlerle mücadele etmiştir. Bu zorlu süreçlere rağmen, Afgan halkı sanatın çeşitli alanlarında var olma ve seslerini duyurma çabası içinde olmuştur. Özellikle sinema, Afganistan'da toplumun duygularını, düşüncelerini ve yaşadığı deneyimleri dünyaya aktarma potansiyeline sahip önemli bir araç olmakla birlikte; Afgan halkının yaşadığı coğrafyayı ve içinde bulunduğu zorlukları uluslararası platformlarda anlatma fırsatı sunmuştur. Afganistan'ın kültürel zenginliğini ve insanlık hikâyelerini aktarma misyonunu taşıyan Afganistan sineması, sadece bir sanat dalı değil, aynı zamanda bir kültürel ifade biçimidir ve Afgan halkının direniş ve dayanıklılık hikâyelerini dünyaya duyurma aracı olarak önemini korumaktadır. Afgan sinemasına önemli katkıları olan yönetmenlerden biri de senarist, yapımcı ve yönetmen olan Siddiq Barmak'dır. Savaşın, Afgan halkı üzerindeki izlerine ve yaratılmaya çalışılan kültürel yıkıma, bir karşı duruş olarak; gerçeğin aynasını, yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan yaşadıkları topluma, kendilerine ve dünyaya tutan Afgan sinemacılarından Siddiq Barmak, Afganistan'daki geleneksel kültürel ve sosyal normlara eleştirel bir bakış açısıyla yaklaşır. Barmak sinemasında, özellikle kadınların maruz kaldığı ayrımcılık ve şiddet gibi önemli konular, cesurca ele alınır ve izleyicilerin

bu konularda düşünmeye yönlendirilmesi amaçlanır. Yönetmen, filmlerinde kadın karakterleri sadece arka planına değil, hikâyenin merkezine yerleştirir. Bu yaklaşım, kadınların deneyimlerine ve duygularına daha derinlemesine odaklanarak onların insanlık hikâyelerini anlatmayı hedefler. Fakir, biçare, sefalet içinde kadınlar, Talibanın belirlediği sistemde yasal bir bekçileri, yani erkekleri hayatta kalmadığı için bu çileye mahkûmdurlar. Siddik Barmak'ın filmlerinde kadınlar için; savaş erkeksizliği, Taliban zulmü, bu zulüm ve baskılar güçsüzlüğü, açlığı, çileyi, korkuyu ve ölümü getirir. Erkeksizlik kadınlar için dünyayı yaşanabilir olmaktan çıkarmış bir çile ocağı gibidir ve kadınlara verilmiş bir cezadır. Afgan kadını için ümitsiz ve çıkışın olmadığı yaşam içerisinde acılara katlanma sebepleri mutlu olmak değildir; mutluluk artık yabancı oldukları bir kavramdır. Sadece yaşamak için bu acılara katlanırlar. Araştırmanın örneklemini oluşturan “Osama” filminin başında yönetmen ana vatanlarındaki kadınların yaşama amacını yürüyüş yapan kadınlar üzerinden seyirciye özetlemiştir; “politik değil, kadınız açız ve iş istiyoruz”. Barmak'ın anlatı dilinden yola çıkarak yapılacak çalışmada; sosyo-kültürel bağlamda, toplumsal ve ideolojik ayrımlar çerçevesinde, betimsel analiz yöntemi kullanılacaktır. Çalışmanın amacı Afgan sinemasının toplumsal ve kültürel yapısındaki kadın, aile ve cinsiyet ilişkilerinin işleniş biçimini incelemektir. Yönetmenin 2003 yapımı “Osama” filminin analiz edildiği çalışmada, Barmak ana vatanın temsili olan kadının hürriyetine yapılan tecavüzün, çocuk yaşında başlayan istismarın ağır mahkûmluğunu, burkanın parmaklıkları arasından ince ve derin bir eleştiriyle gözlerini parmaklıkların diğer tarafındaki Batı'ya dikerek izleyiciye vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Afgan Sineması, Siddiq Barmak, Kadın, Taliban, Osama

---

**No Woman's Sin:
A Cultural Anthropology Perspective on Female Agency in Asghar
Farhadi's Cinema**

Sercan BOZDOĞAN

PHD Student, Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts, Department of
Film Design

sercanbozdogan@outlook.com, ORCID: 0000-0001-6395-140X

Abstract

Asghar Farhadi is often referred to as the greatest director of Iranian cinema ever, based on the awards he has won. Considered an auteur by many critics, he has been dragged into an ethical controversy over the plagiarism of the screenplay of his latest film, *A Hero* (2021). Azadeh Masihzadeh, a female filmmaker, has taken the script of her documentary *All Winners, All Losers* (2018) to court, claiming that Farhadi stole it to make *A Hero* (2021). It has long been noteworthy that in Farhadi's cinema, female characters are the perpetrators at points of dramatic conflict, knots and transformation. This recent plagiarism case has led us to analyze Farhadi's cinema in the context of female agency. We argue that there is a sociological relationship between this current event and Farhadi's films in the context of narrative, and thus the director's cinema displays a reactionary stance in the field of gender. When we consider the films that make up Farhadi's cinema individually, the discourses of the works in terms of gender are close to positive. However, when we subject the films to a holistic analysis rather than a singular analysis, we see that Farhadi's cinema fails the gender test. In this study, while we utilize Pierre Bourdieu's concept of agency from the field of sociology, we look for the origins of agency in the texts of Claude Levi-Strauss, one of the leading figures of cultural anthropology. Bourdieu explained the concept of the agent as a social

actor equipped with a habitus and participating in various fields of struggle for different forms of capital. The agent is not a passive or mechanical product of social structures, but a creative and strategic agent capable of utilizing cultural resources to achieve certain goals or positions. Habitus is shaped by the social origin, education and trajectory of the agent and tends to reproduce the social structures that produced it. Therefore, the agent's choices and preferences are not purely individual or arbitrary, but rather reflect a particular social logic and position. For a better understanding of our study, we explain the historicity of female agency through the examples of Adam and Eve, the beginning of the Abrahamic religions, Pandora and Epimetheus from the ancient Greek narrative, and Ali and Aisha from Islamic mythology. In the light of this information, in order to support our claim, we will present an analysis of the nine feature films that make up Asghar Farhadi's cinema in the context of female agency. Our analysis is based on structuralism and Bourdieu's field theory, from which we draw on the concept of agency.

Keywords: Female Agency, Asghar Farhadi, Cultural Anthropology, Pierre Bourdieu, Claude Levi-Strauss

---

Kadının Günahı Yok: Asghar Farhadi Sinemasında Kadın Failliğine Kültürel Antropoloji Bağlamında Bir Bakış

Sercan BOZDOĞAN

Doktora Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Film
Tasarımı Bölümü

sercanbozdogan@outlook.com, ORCID: 0000-0001-6395-140X

Özet

Asghar Farhadi ismine kazandığı ödüller üzerinden bakıldığında İran sinemasının gelmiş geçmiş en büyük yönetmeni olarak anılmaktadır. Birçok eleştirmen tarafından Auteur kategorisinde sayılan yönetmen, son filmi *A Hero* (2021)'nin senaryosunun çalınıtı olduğuna dair etik bir tartışmanın içine sürüklenmiştir. Azadeh Masihzadeh adlı kadın yönetmen, kendisinin çekmiş olduğu *All Winners, All Losers* (2018) adlı belgeselin senaryosunun Farhadi tarafından çalınarak *A Hero* (2021) filminin çekildiği iddiasını yargıya taşımıştır. Öteden beridir Farhadi sinemasında kadın karakterlerin dramatik çatışma, düşüm ve dönüşüm noktalarında fail olarak yer almaları dikkatimizi çekmektedir. Güncel olarak yaşanan bu intihal davası bizleri Farhadi sinemasını kadın failliği bağlamında analiz etmeye yönlendirmiştir. Farhadi'nin yaşadığı bu güncel olay ile filmleri arasında anlatım bağlamında sosyolojik bir ilişki olduğu ve böylelikle yönetmenin sinemasının toplumsal cinsiyet alanında gerici bir duruş sergilediği iddiasındayız. Farhadi sinemasını oluşturan filmleri tekil olarak ele aldığımızda eserlerin toplumsal cinsiyet açısından söylemleri pozitif yakındır. Fakat filmleri tekil değil bütüncül bir analize tabii tuttuğumuzda Farhadi sinemasının toplumsal cinsiyet sınavından geçemediğini görmekteyiz. Bu çalışmamızda sosyoloji alanından Pierre Bourdieu'nun fail kavramın-

dan yararlanırken, failliğin kökenlerini kültürel antropolojinin önde gelen isimlerinden Claude Levi-Strauss'un metinlerinde aramaktayız. Bourdieu, fail kavramını bir habitus ile donatılmış ve farklı sermaye biçimleri için çeşitli mücadele alanlarına katılan bir sosyal aktör olarak açıklamıştır. Fail, sosyal yapıların pasif ya da mekanik bir ürünü değil, kültürel kaynaklarını belirli hedeflere ya da konumlara ulaşmak için kullanabilen yaratıcı ve stratejik bir eyleyicidir. Habitus, failin sosyal kökeni, eğitimi ve yörüngesi tarafından şekillendirilir ve kendisini üreten sosyal yapıları yeniden üretme eğilimindedir. Bu nedenle, failin seçimleri ve tercihleri tamamen bireysel veya keyfi değildir, daha ziyade belirli bir sosyal mantığı ve konumu yansıtır. Çalışmamızın daha iyi anlaşılabilmesi için kadın failliğinin tarihselliğini semavi dinlerin başlangıcı olan Adem ile Havva, Antik Yunan anlatısından Pandora ve Epimetheus, İslam mitolojisinden Ali ile Aişe örnekleri üzerinden açıklamaktayız. Bu bilgiler ışığında iddiamızı desteklemek amacıyla Asghar Farhadi sinemasını oluşturan dokuz adet uzun metraj filmin kadın failliği bağlamında analizini sunacağız. Analizimiz temel olarak yapısalcılığa ve fail kavramından yararlandığımız Bourdieu'nun alan teorisine dayanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın Failliği, Asghar Farhadi, Kültürel Antropoloji, Pierre Bourdieu, Claude Levi-Strauss

---

The Healing Power of Fear in Short Film: Midwifery through Cinema for the Self-Birthing Woman

---

Psk. İzem Ayşegül TOPAL,

Independent Researcher

izemtopal@icloud.com, ORCID: 0000-0001-5737-2479

Abstract

In this study, the mechanisms through which a short horror film prompts women to confront themselves, elicits emotional catharsis, encourages insight, and supports psychological resilience will be examined. The psychological depth of the short horror film and its potential for self-realization will be discussed.

Many films, much like dreams, are filled with metaphors and symbols. Due to the limited time frame, the use of symbols in short films is particularly crucial for conveying depth and meaning compared to other genres (Arnheim, 1957). The use of symbolism, trauma, and psychological suspense elements helps individuals explore their experiences and gain new perspectives. The short format of short films often necessitates the use of intensified symbolism to effectively convey narrative elements (Brodwell, Thompson, & Smith, 2020). Metaphors and symbols can deeply affect us (Gordon, 1978). As Carl G. Jung also said, 'As the mind discovers symbols, it becomes directed towards ideas beyond the grasp of the intellect' (Jung, 1964, p. 35). The use of symbolism, female experiences, and elements of psychological suspense helps individuals who identify as women explore themselves and gain new perspectives. Additionally, deriving meaning from the cinematic experience offers opportunities for integrating emotions and supporting personal development (Schulenberg, 2003). This article aims to examine the impact of a horror film

focusing on a woman on the audience who is progressing on the path of self-realization. For this purpose, a specially crafted horror film will be screened to the audience, and efforts will be made to actively understand the psychological complexities. Prior to the film screening, an informed consent form will be provided to the audience for ethical considerations. Following the film screening, individual feedback will be obtained using qualitative research methods.

The study will investigate the effect of combining horror, symbolism, and psychological depth on self-improvement/realization and the potential for healing within the story. Through this research, it aims to provide more awareness and support for self-construction through short horror films.

Keywords: Short film, Horror cinema, Psychology, Storytelling, Film making, Woman

---

Kısa Filmde Korkunun Kadınlardaki İyileştirici Gücü: Kendi Kendini Doğuran Kadın İçin Sinema ile Ebelik

---

Psk. İzem TOPAL,

Bağımsız Araştırmacı

izemtopal@icloud.com, ORCID: 0000-0001-5737-2479

Özet

Bu çalışmada, çekilen kısa korku filmi aracılığıyla kadınların kendileri ile yüzleşmelerini sağlayarak duygusal katarsis uyandırdığı, içgörüyü teşvik ettiği ve psikolojik sağlamlığı desteklediği mekanizmalar incelenecektir. Çekilen kısa korku filminin psikolojik derinliği ve kendini gerçekleştirmeindeki potansiyeli tartışılacaktır.

Birçok film, tıpkı rüyalar gibi metaforlar ve sembollerle doludur. Zaman açısından kısıtlı olduğu için kısa filmlerde sembollerin kullanımı, derinlik ve anlamın iletilmesi açısından diğer türlere nazaran özellikle daha hayati önem taşımaktadır (Arnheim, 1957). Sembolizm, travma ve psikolojik gerilim unsurlarının kullanımı, bireylerin deneyimlerini keşfetmelerini sağlayarak yeni bakış açıları kazanmalarına yardımcı olur. Kısa filmlerin kısa formatı, anlatı unsurlarını etkili bir şekilde iletmek için sıklıkla yoğunlaştırılmış sembolizmin kullanılmasını gerektirir (Brodwell, Thompson, & Smith, 2020). Metaforlar ve semboller bizi derinden etkileyebilir (Gordon, 1978). Carl G. Jung'un da söylediği gibi "Akıl, sembolü keşfettikçe, aklın kavrayışının ötesinde yatan fikirlere yönelir" (Jung, 1964, p. 35). Sembolizm, kadınlık deneyimleri ve psikolojik gerilim unsurlarının kullanımı, kendilerini kadın olarak tanımlayan bireylerin kendilerini keşfetmelerini sağlayarak yeni bakış açıları kazanmalarına yardımcı olur. Ayrıca, sinema deneyiminden anlam çıkarma,

duyguları bütünleştirme ve kişisel gelişimi destekleme fırsatları sunar (Schulenberg, 2003). Bu makalede, kendini gerçekleştirme yolunda ilerleyen bir kadını konu alan korku filminin izleyiciler üzerindeki etkisini incelemek amacıyla izleyicilere, bu amaç için özel olarak çekilmiş, bir korku filmi izletilecek ve psikolojik karmaşıklıklar aktif olarak anlaşılmasına çalışılacaktır. İzleyicilere etik önlem açısından film gösterimi öncesi onam formu sunulacak ve film gösterimi sonrası nitel araştırma yöntemi kullanılarak birebir geri bildirim alınacaktır.

Korku, sembolizm ve psikolojik derinlik unsurlarının birleştirilmesiyle kendini geliştirme/gerçekleştirme etkisi ve hikayedeki iyileşme potansiyeli bu kısa film üzerinden araştırılacaktır. Bu çalışma ile, kısa korku filmleri aracılığıyla kendi kendiliğini inşa etme üzerinde daha fazla farkındalık ve destek sağlanmasını hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kısa film, Korku sineması, Psikoloji, Hikaye anlatıcılığı, Kadın

---

Yüz Yüze 3. Oturum: Aktivizm, Sanat ve Kimlik

SESSION 3. / Activism, Art and Identity

Reflections of the Feminist Movement on Turkish, European and American Cinema 1960-1990

Dr. İkbal Sinemden OYLUMLU

Independent Researcher

oylumluenator@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6395-140X

Abstract

The concept of freedom was revealed by the French Revolution; It not only led to the establishment of nation-states in the world but also laid the seeds for the concepts of freedom, equality and justice to include women and for women to see themselves as individuals who have all these rights. In terms of international relations and political science, the development of feminist approaches in four waves can be seen in the process. While the first wave of feminism emphasized the concept of freedom, it emerged in different geographies and in different periods and sizes in the world. The movement that stood against black-white discrimination in America also manifested itself with women's rights. This approach of the 1950s formed the basis for the second-wave feminist movement in the 1960s. Women's demands in first-wave feminism; While the aim is to create a new society with new moral values as well as the right to work, education, political actions and the right to vote, it is seen that in second wave feminism, the desire to expand these rights has emerged.

In the second wave feminism movement, women focused on their individual rights, stood against the pressure it created on the male-dominated society, and brought to the fore activist movements that emphasized their individual

rights and freedoms and that both their sexuality and their bodies belonged to them. It is seen that the third feminism approach emerged in the 1990s against the "anti-feminist" movement that claimed to have achieved all the achievements of feminism in the USA in the 1980s. It is stated that the main similarities between 1980 and 1990 are that women cannot fully obtain their individual rights and freedoms, the number of female representatives in parliaments is low, sexual freedom, and male-dominated social pressure are still valid. It is emphasized that this effort will not be abandoned until women's rights are fully established on equality with men.

In this context, the changing framework of women's movements was reflected on the cinema screen from 1960 to 1990. Therefore, Turkish cinema, European cinema and American cinema will be compared based on the second-wave feminism approach through an example from the films released 1960 to 1980. Likewise, films from 1980 to 1990 will be examined depending on the third-wave feminism approach.

The declaration includes the period approaches of the historical process, which started with the inclusion of the Feminist approach in world political studies, from 1960 to 1990. A film review study was conducted based on International Relations Feminist Approach theories. In this sense, it is examined comparatively through periodic examples selected from Turkish, European and United States cinema. In the paper, "What are the regional subject differences of feminist movements in cinema?" The answer to this question is sought through film studies. The socio-economic situation of women in the determined period, women's self-definition and existence, and their search for freedom in a male-dominated society are explained by the second wave Feminist approach. Women's physical and sexual freedom and the struggle for their identity and individuality are examined by the third-wave feminism approach. The study will be conducted using the qualitative research method. The dialogues used in the films will be examined by cultural and social coding and word analysis methods using the Maxqda program.

Since women's rights were gained in different periods in the selected countries, the first wave of feminism is also included in a historical perspective. For example, in Türkiye, when Atatürk started to work on women's rights in 1923, and women were given the constitutional right to participate in municipal elections in 1930, and to vote and be elected as members of parliament on December 5, 1934, Turkish women gained these rights before many countries in the world. For this reason, since the first wave Feminist movement in the world is not effect cannot be seen in Türkiye, so it does not seem to be reflected on the cinema screen. On the contrary, in European cinema, the first and second-period feminist movements were reflected on the cinema screen in some films.

Key Words: International Relations Theory, Feminism, Feminism in Cinema, 2nd Wave Feminism, 3rd Wave Feminism, Feminist Cinema Comparison

---

1960-1990 Sonu Feminist Hareketin Türk, Avrupa ve Amerika Sinemasına Yansımaları

Dr. İkbal Sinemden OYLUMLU

Bağımsız Araştırmacı

oylumlunenator@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6395-140X

Özet

Fransız devriminin ortaya çıkarttığı özgürlük kavramı; yalnızca dünyada ulus devletlerin kuruluşuna neden olmamış, özgürlük, eşitlik ve adalet kavramlarının kadınları da kapsamı gerektiği ve kadınların kendilerini tüm bu haklara sahip olan bireyler olarak görmelerinin tohumlarını atmıştır. Uluslararası ilişkiler ve siyaset bilimi açısından feminizm yaklaşımlarının dört dalga olarak gelişmesi süreç içinde görülmektedir. Feminizmin birinci dalgası özgürlük kavramına vurgu yaparken, dünyada farklı coğrafyalarda ve farklı dönemlerde ve boyutta ortaya çıkmıştır. Amerika'da siyah-beyaz ayrımının karşısında duran hareket aynı zamanda kadın haklarıyla da kendini göstermiştir. 1950'lerin bu yaklaşımı, 1960'lara gelindiğinde ikinci dalga feminist yaklaşıma temel oluşmuştur. Birinci dalga feminizmde kadınların talepleri; çalışma, eğitim, politik eylemler ile seçme seçilme hakkının yanı sıra yeni ahlaki değerlerle yeni bir toplum oluşturmak iken, ikinci dalga feminizmde ise bu hakların genişletilmesi isteğinin ortaya çıktığı görülmektedir.

İkinci dalga feminizm hareketinde kadınlar bireysel haklarına ıslanmış odaklanmış, erkek egemen toplum üzerinde özelliğinde yarattığı baskı ya karşı durarak bireysel hak ve özgürlüklerini hem cinsellikleri hem de bedenlerinin kendilerine ait olduğunu vurgulayan aktivist hareketleri ön plana çıkartmışlardır. 1980 yıllarında ABD'de feminizm tüm kazanımlarını elde etti-

ğini iddia eden “anti feminist” akıma karşı 1990’lı yıllarda üçüncü feminizm yaklaşımının ortaya çıktığı görülmektedir. 1980 ile 1990 arasında temel benzerlik kadınların bireysel hak ve özgürlüklerini tam olarak elde edememeleri, parlamentolarda kadın vekil sayılarının azlığı, cinsel özgürlük, erkek egemen toplum baskısı unsurlarının hali hazırda geçerli olduğu ifade edilmektedir. Kadın haklarının erkeklerle eşit düzeye gelerek tam yerleşmeden bu çabadan vazgeçilmeyeceği vurgusu bulunmaktadır.

Bu bağlamda, kadın hareketlerinin değişen çerçevesi 1960-1990 sonunda sinema perdesine de yansımıştır. Dolayısıyla Türk sineması, Avrupa sineması ve Amerikan sinemasında 1960 ile 1980 arasında vizyona giren filmlerden birer örnek üzerinden ikinci dalga feminizm yaklaşımına bağlı olarak karşılaştırılacaktır. Aynı şekilde üçüncü dalga feminizm yaklaşımına bağlı olarak 1980-1990 sonu filmlerinde inceleme yapılacaktır.

Bildiride, Feminizm yaklaşımının dünya siyaset çalışmalarında yer almasıyla başlayan tarihsel sürecin 1960 ile 1990 sonuna kadar dönem yaklaşımlarına yer verilmektedir. Uluslararası ilişkiler Feminist Yaklaşım teorilerine dayanarak film inceleme çalışması yapılmıştır. Bu anlamda, Türk, Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri sinemasından seçilen dönemsel örnekler üzerinden karşılaştırmalı incelenmektedir. Bildiride “Sinemada feminist akımların bölgesel konu farklılığı nedir?” sorusuna film incelemeleri ile yanıt aranmaktadır. Kadınların belirlenen dönem içindeki sosyo-ekonomik durumu, kadının kendini tanımlama ve var etme olguları, erkek egemen toplumda özgürlük arayışları ikinci dalga Feminist yaklaşıma bağlı olarak açıklanmaktadır. Kadının beden ve cinsel özgürlüğü ve kimliğini var etme, bireysellik savaşı se üncü dalga feminizm yaklaşımına bağlı olarak irdelenmektedir. Çalışma, nitel araştırma yöntemi kullanılarak yapılacaktır. Filmlerde kullanılan diyaloglar Maxquada programı kullanılarak kültürel ve sosyal kodlama ve kelime analizi metodu ile incelenecektir.

Seçilen ülkelerde farklı dönemlerde kazanılan kadın hakları olması nedeni ile feminizmin birinci dalgasına da tarihsel perspektifte yer verilmiştir. Örneğin, Türkiye’de 1923’te Atatürk’ün kadın hakları konusunda çalışmaya başla-

ması ve 1930 yılında kadınlar belediye seçimlerine katılma, 5 Aralık 1934 yılında milletvekilliği için kadınlara seçme ve seçilme hakkının anayasal olarak verilmesi ile dünyadaki birçok ülkeden daha önce Türk kadını bu hakları elde etmiştir. Bu nedenle, dünyada birinci dalga Feminist hareket Türkiye’de etkili olmadığından sinema perdesine de yansıdığı görülmemektedir. Bunun aksine Avrupa sinemasında ilk ve ikinci dönem feminist hareket bazı filmlerde bir arada sinema perdesine yansımıştır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası İlişkiler Teorisi, Feminizm, Sinemada Feminizm, 2. Dalga Feminizm, 3 Dalga Feminizm, Feminist Sinema Karşılaştırması

Strengthening the Work of Women Activists in the Struggle for Gender Equality and Gender-Based Violence

---

Asst. Prof. Dr. Semra GEÇKİN ONAT

Istanbul Okan University, Faculty of Applied Sciences, Department of New Media

semra.onat@okan.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3918-5906

Abstract

The concept of gender distinguishes being feminine or masculine from biological sex and emphasizes the cultural aspect of being male or female, treating it as a cultural variable. Activism for gender equality varies, with support from women around the world. From voting rights to wage inequality, from social expectations to gender-based violence, many of the gains women have made throughout human history have been achieved through various forms of activism for gender equality. Over time, women's movements have become more inclusive and have made great progress in drawing attention to and addressing the multifaceted issues affecting women and girls around the world. Founded in 2006 to help survivors of sexual violence find a safe space to share their stories and a community of support to heal, the #MeToo movement has been a pioneering movement in the fight for gender equality, followed by the growth of #HeForShe, #EachforEqual, #SeeHer, #EverydaySexism the growth of the movements has sparked a wave of global activism, shifting the discourse, language and stories around gender-based violence and equal rights for women and men, and a growing momentum of solidarity. Today, despite the ongoing struggle for gender equality and ending gender-based violence, there are a number of challenges and uncertainties such as lack of financial resources, legal gaps, and insufficient public awareness. Research has shown

that there has been an increase in violence against women during the Covid-19 pandemic, especially during the quarantine phases. Civil society and women activists are not only working to end violence, they are also supporting women to heal and develop, equipping them with the necessary training, skills and tools. At this point, there is a need to strengthen the work of women activists at all levels to ensure that women's solidarity actions continue and support systems are in place. In this study, case studies on strengthening the work of women activists in the struggle for gender equality in the world and in Turkey will be analyzed.

Keywords: Gender Equality, Violence, Women, Activism

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Cinsiyete Dayalı Şiddet Mücadelesinde Kadın Aktivistlerin Çalışmalarının Güçlendirilmesi

---

Dr. Öğr. Üyesi Semra GEÇKİN ONAT,

İstanbul Okan Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi Yeni Medya
Bölümü

semra.onat@okan.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3918-5906

Özet

Toplumsal cinsiyet kavramı, kadınsı veya erkeksi olmayı biyolojik cinsiyetten ayırır ve kadın ya da erkek olmanın kültürel yönüne vurgu yaparak bu kavramı kültürel bir değişken olarak ele almıştır. Cinsiyet eşitliğine ilişkin aktivizm, dünyanın dört bir yanındaki kadınların desteği ile farklılıklar gösteriyor. Oy verme hakkından, ücret eşitsizliğine, sosyal beklentilerden cinsiyete dayalı şiddete kadar, kadınların insanlık tarihi boyunca elde ettiği kazanımların çoğu, toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin çeşitli aktivizm biçimleri aracılığıyla elde edildi. Zamanla kadın hareketleri daha kapsayıcı hale gelerek, dünya genelinde kadınları ve kız çocuklarını etkileyen çok yönlü sorunlara dikkat çekme ve bunları ele alma konusunda büyük ilerlemeler kaydedildiği görülmektedir. 2006 yılında cinsel şiddet mağdurlarının hikâyelerini paylaşacakları güvenli bir alan ve iyileşmek için destek alabilecekleri bir topluluk bulmalarına yardımcı olmak amacıyla kurulan #MeToo hareketinin toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesinde öncü hareket olması ve ardından #HeForShe, #EachforEqual, #SeeHer, #EverydaySexism hareketlerinin büyümesi, küresel aktivizm dalgasının başlamasına ve toplumsal cinsiyete dayalı şiddet ve kadın ve erkekler için eşit haklarla ilgili söylem, dil ve hikâyelerin değişmesine ve dayanışmanın her geçen gün büyüyerek ivme kazanmasına neden oldu. Günümüzde toplumsal cinsiyet eşitliği ve cinsiyete dayalı şiddeti sona erdirmek

adına mücadeleye devam etmesine rağmen özellikle finansal kaynak eksikliği, yasal boşluklar, kamuoyu farkındalığı yetersizliği gibi bir dizi zorluk ve belirsizlikle karşı karşıya kalınmaktadır. Yapılan araştırmalarda, Covid-19 salgını sürecinde özellikle karantina aşamalarında kadına yönelik şiddette artış olduğunu göstermesi yaşanan zorluklara örnek olarak gösterilebilir. Sivil toplum ve kadın aktivistler yalnızca şiddeti sona erdirmek için çalışmıyorlar, kadınları iyileştirme ve geliştirme, gerekli eğitim, beceri kazanımı ve araçlarla donatmak için de destek veriyorlar. Bu noktada, kadın dayanışma eylemlerinin devam etmesi, destek sistemlerinin sağlanması için her düzeydeki kadın aktivist çalışmalarının güçlendirilmesine duyulan ihtiyaç önem taşımaktadır. Bu çalışmada, toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesinde kadın aktivistlerin çalışmalarının güçlendirilmesi ile ilgili Dünyada ve Türkiye’de örnek çalışmalar incelenerek durum analizi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, Şiddet, Kadın, Aktivism

---

The Image Of The "Alevi Woman" In Turkish Cinema

Asst. Prof. Dr. İhsan KOLUAÇIK,

Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Department of Radio,
Television and Cinema

ihankoluacik@gmail.com, Orcid id: 0000-0001-5525-2182

Abstract

Depending on the historical, social, economic and political developments both locally and globally, the post-1990 period stands out in Turkish cinema's relationship with the other. Since this period, it can be said that ethnic and religious identities living within the borders of the Republic of Turkey and labeled as the other have started to be frequently seen on the silver screen. Alevis are among the most important of these identities. Alevis, whose public visibility has increased since the early 1990s, have started to be seen on the silver screen. Throughout the history of Turkish cinema, Alevis or Alevism have been featured on the silver screen, especially in an implicit manner, until the 2000s. In the post-2000 period, there has been an increase in the visibility of Alevism as a belief or identity on the silver screen, and the number of films on Alevi belief or identity has also increased. Nevertheless, it is difficult to say that enough films have been made. In these films, it was noticeable that the main characters as well as the side characters were Alevi. In addition to the films that reveal the practices of marginalization against Alevis, Alevi massacres before and after 1980 were frequently seen on the silver screen, while Alevi-Sunni male-female relationships were presented to the audience in a melodramatic narrative with a considerable proportion. However, it is possible to get an idea about the image of Alevi women based on the films.

The established perception of Alevi women in today's society has been reflected on the silver screen depending on the place and position of women in Alevism, and has differed from the Sunni female image in terms of both human relations and social relations. In previous academic research, there has been no study on the image of Alevi women in Turkish films. The number of studies on the representation of Alevism in Turkish cinema is also very limited. In this context, this study will be a first. Based on the post-2000 films "O Da Beni Seviyor" (2000 - Barış Pirhasan), "Saklı Hayatlar" (2011 - A. Halük Ünal) and "Locman" (2018 Şükrü - Alaçam), this study aims to reveal the image of Alevi women in Turkish cinema. It is thought that this study will be a beginning for future research on this subject.

Keywords: Turkish Cinema, Alevism, Woman, Other, Critical Discourse Analysis

---

Türk Sinemasında “Alevi Kadın” İmgesi

Dr. Öğretim Üyesi İhsan KOLUAÇIK

Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü,

ihskoluacik@gmail.com, Orcid id: 0000-0001-5525-2182

Özet

Yerel ve küresel anlamda yaşanan tarihsel, toplumsal, ekonomik ve politik gelişmelere bağlı olarak Türk sinemasının ötekiyle kurmuş olduğu ilişkide 1990 sonrası süreç ön plana çıkmaktadır. Bu dönemden itibaren Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan ve öteki olarak adlandırılan etnik ve dini kimliklerin beyaz perdede sıklıkla görülmeye başladığı söylenebilir. Bu kimliklerin en önemlileri arasında da Aleviler gelmektedir. 1990’ların başından itibaren kamusal görünürlüğü artan Aleviler beyaz perdede görülmeye başlamışlardır. Türk sinema tarihi boyunca Aleviler ya da daha genel anlamda Alevilik 2000’li yıllara kadar bilhassa örtük bir biçimde beyaz perdede yer almıştır. 2000 sonrası dönemde Aleviliğin bir inanç ya da kimlik olarak beyaz perde-deki görünürliğünde artış olmuş, Alevi inancı ya da kimliğine dair film sayısı da bu artıştan nasibini almıştır. Yine de yeterli düzeyde film çekildiğini söylemek zordur. Bu filmlerde ana karakterlerin yanı sıra yan karakterlerin de Alevi oldukları göze çarpmıştır. Alevilere yönelik ötekileştirme pratiklerini de gözler önüne seren filmlerin yanı sıra 1980 öncesi ve sonrası yaşanan Alevi katliamları, beyaz perdede sıklıkla görülürken, Alevi-Sünni kadın erkek ilişkileri azımsanmayacak bir oranla ve melodramatik bir anlatımla izleyiciyle buluşmuştur. Bununla birlikte çekilen filmlerden yola çıkıldığında Alevi kadın imgesine dair bir fikir elde etmek mümkündür. Günümüz toplumundaki yerleşik Alevi kadın algısı, Alevilikteki kadının yeri ve konumuna bağlı ola-

rak beyaz perdeye yansımış ve filmlerde Sünni kadın imgesinden hem insan ilişkileri hem de toplumsal ilişkiler noktasında farklılaşmıştır. Daha önce yapılmış olan akademik araştırmalarda Türk filmlerindeki Alevi kadın imgesine dair bir çalışma yapılmamıştır. Aleviliğin Türk sinemasındaki temsiline ait çalışma sayısı da son derece sınırlıdır. Bu kapsamda çalışma bir ilk olacaktır. 2000 sonrası çekilmiş olan ve Alevi kadın olgusu ön plana çıkaran “O Da Beni Seviyor” (2000- Barış Pirhasan), “Saklı Hayatlar” (2011- A. Halük Ünal) ve “Locman” (2018 Şükrü- Alaçam) filmlerinden yola çıkarak Türk sinemasındaki Alevi kadın imgesini ortaya koymayı amaçlayan bu çalışmada Foucault’çu eleştirel söylem analizi yöntemi kullanılacaktır. Çalışmanın sonraki dönemde bu konuya dair yapılacak araştırmalar açısından da bir başlangıç olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Sineması, Alevilik, Kadın, Öteki, Eleştirel Söylem Analizi

---

Exploring the Role of Video Activism within the Feminist Movement in Turkey

---

Assoc. Prof. Dr. Aslı KOTAMAN

Bochum University

aslikotaman@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1184-5060

Abstract

Video activism is among the leading forms of digital activism today. Video activism has undergone various transformations in networked cultures dominated by social media platforms. This presentation explores the role of video activism within feminist movements in Turkey in the context of digital culture. In-depth interviews were conducted to explore the tactics of feminist video activists. Specifically, the tactics of feminist video activists have been analyzed at four levels: video production, video distribution, video ethics, and video archiving. The results show how networked video activism contributes to feminist movements on three levels: the creation of feminist media as an alternative to patriarchal narratives, the organization of affect and solidarity among women, and finally, self-reflexivity and subjectification for activists will be examined.

Keywords: feminism, video activism, digital activism, feminist activism

---

Hiçbir Kadın Susmamalı

Doç. Dr. Aslı KOTAMAN

Bochum Üniversitesi

aslikotaman@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1184-5060

Özet

“Kaderimin ağlarını şahsen kendim örerim”

Video aktivizmi, günümüz dijital aktivizminin önde gelen biçimleri arasında yer alıyor. Sosyal medya platformlarının hakim olduğu ağa bağlı kültürlerde video aktivizmi çeşitli dönüşümler geçirmiştir. Bu sunum, dijital kültür bağlamında Türkiye'deki feminist hareketler içinde video aktivizminin rolünü araştırmaktadır. Feminist video aktivistlerinin taktiklerini keşfetmek için derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Özellikle, feminist video aktivistlerinin taktikleri dört düzeyde analiz edilmiştir: Video üretimi, video dağıtımı, video etiği ve video arşivleme. Sonuçlar, ağa bağlı video aktivizminin feminist hareketlere üç düzeyde nasıl katkıda bulunduğunu göstermektedir: Ataerkil anlatılara alternatif olarak feminist medyanın yaratılması, kadınlar arasında duygulanım ve dayanışmanın örgütlenmesi ve son olarak aktivistler için özdeşleşimsellik ve özneleşme incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: feminizm, video aktivizmi, dijital aktivizm, feminist aktivizm

---

2. GÜN YÜZYÜZE

Yüz Yüze 1. Oturum / Kamusal Alanda Ne Değişti?

SESSION 1. / What Has Changed in the Public Sphere?

First Female President of the Central Referee Board in Football:

Lale Orta

Asst. Prof. Uğur Tarık ÖZKUT

İstanbul Okan University, Faculty of Health Sciences, Department of Health Management

tarik.ozkut@okan.edu.tr ORCID:0000-0002-4614-1824

Asst. Prof. Serra ORKAN

İstanbul Okan University, Applied Sciences Faculty, Public Relations and Advertising Department

serra.orkan@okan.edu.tr ORCID:0000-0003-0214-7877

Abstract

Football is one of the sports that contains gender codes the most. The combination of body and performance is the most important reason for this. Traditions also play an important role in considering sports, especially football, as a male activity. In Türkiye, football is generally recognised as a male sport and all senior managers are men. Factors such as cultural pressure, family structure, social life etc. are cited as reasons why women do not take part in football. However, women are in an important position not only as football players but also as spectators and fans. In addition, they also seek a place for themselves in professional positions such as coaches and referees where important decisions are taken.

Lale Orta, Turkey's first female football coach and the first female football referee, worked as a football referee in men's leagues for twenty years and

officiated over five hundred professional and amateur matches. Lale Orta, who became a football referee by continuously improving herself in her sports life, which she started at a young age, continued her passion for sports in academic life and became the first woman to obtain a PhD in Sports Management and rose to the rank of Professor. Orta, who is one of the first female referees with FIFA kokart in the world, has officiated 60 international matches.

Lale Orta, who has gained a respected place in the sports world with her personality and knowledge, was elected as the President of the Central Referee Board of the Football Federation in January 2023. With her management and impartial practices, she is always on the agenda in the sports media. In addition to football, she is also known for her work on gender equality.

She is the only female professor among the rare scientists in Türkiye in the field of sports management. She has many national and international articles as well as various published works.

This paper is an analysis of Lale Orta's first appearance as a woman in the field of audiovisual and managerial as a senior manager in a national context. Document analysis will be made by making use of the news that took place in the media for the examination.

Keywords: Woman, Football, Referee, Manager, Sport

Futbolda Merkez Hakem Kurulu İlk Kadın Başkanı: Lale Orta

Dr. Öğr. Üyesi Uğur Tarık ÖZKUT

İstanbul Okan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi
Bölümü

tarik.ozkut@okan.edu.tr ORCID:0000-0002-4614-1824

Dr. Öğr. Üyesi Serra ORKAN

İstanbul Okan Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Halkla İlişkiler ve
Reklamcılık Bölümü

serra.orkan@okan.edu.tr ORCID:0000-0003-0214-7877

Özet

Cinsiyet kodlarını en fazla içerisinde barındıran sporlardan biri de futboldur. Bedenin ve performansın birlikte oluşu bunun en önemli sebebidir. Gelenekler de, özellikle futbol gibi sporların erkek etkinliği olarak düşünülmesinde önemli rol oynamaktadır. Futbol Türkiye’de de genelde erkek sporu olarak bilinir ve tüm üst düzey yöneticileri erkektir. Kadınların futbolda yer almamalarına neden olarak kültürel baskı, aile yapısı, sosyal yaşam vb. etmenler gösterilmektedir. Oysa kadınlar sadece futbolcu kimlikleri ile değil, seyirci ve taraftar olarak da önemli bir konumdadır. Bununla beraber antrenör ve hakem gibi önemli kararların alındığı mesleki pozisyonlarda da kendilerine yer aramaktadırlar.

Türkiye'nin ilk kadın futbol antrenörü ve ilk kadın futbol hakemi olarak yirmi yıl erkek liglerinde futbol hakemliği yapan Lale Orta, profesyonel ve amatör bin beş yüzün üzerinde maç yönetmiştir. Genç yaşlarında başladığı sporculuk yaşamında kendini sürekli geliştirerek futbol hakemi olan Lale Orta, spor tutkusunu akademik yaşamda da sürdürerek Spor Yönetimi ala-

nında doktora yapan ilk kadın olur ve Profesörlüğe kadar yükselir. Dünyadaki FIFA kokartlı ilk kadın hakemlerden biri olan Orta, 60 uluslararası maç yönetmiştir.

Kişiliği ve birikimiyle spor dünyasında saygın bir yer edinen Lale Orta Ocak 2023'te Futbol Federasyonu Merkez Hakem Kurulu Başkanlığına seçilir. Yönetimi ve tarafsız uygulamaları ile spor medyasında gündemden düşmez. Futbolun yanı sıra toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda çalışmaları ile de tanınır.

Spor yönetimi alanında Türkiye'deki ender bilim insanı arasında tek kadın profesördür. Ulusal ve uluslararası birçok makalesinin yanı sıra yayınlanmış çeşitli eserleri vardır.

Bu bildiri Lale Orta'nın bir kadın olarak görsel işitsel ve yönetsel alanda ulusal kapsamda üst düzey yönetici olarak ilk oluşunun incelemesidir. İnceleme için medyada yer almış haberlerden yararlanılarak doküman analizi yapılacaktır.

Anahtar sözcükler: Kadın, Futbol, Hakem, Yönetici, Spor

Madam Anahit, One of Istanbul's Renowned Street Musicians

Muhammet KONAK

Yildiz Technical University, Master of Music and Performing Arts
balakonak@gmail.com, ORCID: 0009-0006-7964-1282

Abstract

This paper focuses on Madam Anahit, one of the accordion-playing women in Beyoğlu since the 1950s. The main aim of the paper is to provide new insights into the life and musical legacy of Madam Anahit, a street musician entrenched in Istanbul's history. It aims to answer questions such as why Madam Anahit played the accordion, how her musical style evolved, why she chose Çiçek Pasajı as her venue, and how she influenced the music scene of her time. The reason for preparing this paper abstract is a youthful photograph of Madam Anahit found in an antique shop, which is believed to offer new information about her. The paper will focus on memoirs and periodicals. Additionally, oral history studies with those who knew Madam Anahit will provide important information about her art and influence. Thus, an in-depth understanding of the social and cultural atmosphere of the time will be obtained. The abundance of accordion-playing women in our photo archive from the Early Republican Period will highlight Madam Anahit's position. One of the striking results of this paper will be the revelation of unknown aspects of Madam Anahit's life. Furthermore, through the example of Madam Anahit, efforts of women to challenge societal and cultural norms and establish themselves in art since the Early Republican Period will be emphasized. An original observation to be made is that the accordion was a popular instrument among women during the Early Republican Period, and Madam Anahit is believed to have been influenced by this popularity. Through the accordion,

Madam Anahit will serve as an important example for understanding how women's participation in music life has transformed socially since the Early Republican period and for understanding perceptions of women musicians in society. As a method, black and white photographs from our collection will be analyzed and interpreted.

Keywords: Madam Anahit, accordion, women musicians, Çiçek Pasajı, musical legacy

---

İstanbul'un Tanınmış Sokak Sanatçılarında Madam Anahit

Muhammet KONAK

Yıldız Teknik Üniversitesi, Müzik ve Sahne Sanatları, Yüksek Lisans
balakonak@gmail.com, ORCID: 0009-0006-7964-1282

Özet

Bu bildiri, 1950'li yıllardan beri Beyoğlu'nda akordeon çalan kadınlardan biri olan Madam Anahit'e odaklanmaktadır. Bildirinin temel amacı, İstanbul'un tarihinde yer etmiş bir sokak sanatçısı olan Madam Anahit'in yaşamı ve müzikal mirası hakkında yeni bilgiler sunmaktır. Madam Anahit'in neden akordeon çaldığı, müzik tarzının nasıl değişim geçirdiği, Çiçek Pasajı'nı niçin mekân olarak seçtiği ve döneminin müzik hayatına nasıl etki ettiği gibi sorulara cevaplar bulunması hedeflenmektedir. Bu bildiri özetinin hazırlanmasının sebebi Madam Anahit'in sahafta bulunan bir gençlik fotoğrafıdır. Bu doğrultuda onun hakkında yeni bilgiler ortaya konulabileceği düşünülmüştür. Bildiri, hatıralara ve süreli yayınlara odaklanacaktır. Ayrıca, Madam Anahit'i tanıyanlarla yapılan sözlü tarih çalışmaları, onun sanatı ve etkisi hakkında önemli bilgiler sağlayacaktır. Bu doğrultuda, dönemin sosyal ve kültürel atmosferi hakkında derinlemesine bir anlayış elde edilecektir. Erken Cumhuriyet Devri'nde enstrüman çalan insanları içeren fotoğraf arşivimizde yer alan akordeon çalan kadınların çokluğu, Madam Anahit'i konumunu gözler önüne sunacaktır. Bu bildirinin göze çarpan sonuçlarından biri de Madam Anahit'in hayatına dair bilinmeyenlerin ortaya çıkarılması olacaktır. Ayrıca, Madam Anahit örneği üzerinden, Erken Cumhuriyet Devri'nden itibaren kadınların toplumsal ve kültürel normlara meydan okuyarak sanatta varlık gösterme çabaları vurgulanacaktır. Ortaya konacak orijinal bir saptamaysa, Erken

Cumhuriyet Devri'nde kadınlar nezdinde akordeonun popüler bir çalgı aleti olduğudur. Madam Anahit'in de bu popülariteden etkilendiği düşünülmektedir. Madam Anahit, kadınların müzik hayatına yaygın bir şekilde katıldığı akordeon enstrümanı üzerinden, Erken Cumhuriyet döneminden itibaren kadınların müzisyen olarak sosyal hayatta yer almalarının nasıl dönüştüğünün yansıtılması ve kadınların müzisyen olarak toplumdaki algılaşmalarını anlamak için önemli bir örnek olacaktır. Yöntem olarak fotoğraf koleksiyonumda yer alan siyah beyaz fotoğraflar analiz edilecek ve yorumlanacaktır.

Anahtar kelimeler: Madam Anahit, akordeon, kadın müzisyenler, Çiçek Pasajı, müzikal miras

---

Women in the Identity Change of the Public Space/A Memory Reading

---

Assist. Prof. Dr. Özgün ARIN

Istanbul Okan University, Faculty of Art, Design and Architecture,
Department of Architecture

ozgun.arin@okan.edu.tr, Orcid: 0000-0002-8048-6842

Abstract

The identity of rural life with the spatial opportunities belonging to natural land structure has a decisive role in shaping public life of societies in history. This identity has gained prominence with 'mesire' areas without physical boundaries, where different segments of society can carry out other social activities, especially recreation, in the focus of the city of Istanbul. In the process until today, with the replacement of the rural texture by construction in urban memory, the promenades have been transformed into 'parks' as controlled and designed areas. In this context, while the rural and urban texture of the city of Istanbul, which is the subject of the study, has undergone a physical transformation in the historical process, it has diversified with its visitor identity in terms of public space quality. Especially, during the Westernisation process, which the city has been under the influence of since the 18th century, women's stance in public space and their habits of using these spaces are among the issues where the change in social life is clearly observed. The study analyses the place and depictions of women in public space starting from the second half of the 19th century that the Westernisation period was most effective in the city of Istanbul, including the Early Republican Period in the first quarter of the 20th century. Basic datas of the research, which summarises the presence of women in public space in the urban memory of Istanbul, consists of written and visual readings based on archival documents, historical photo-

graphs, engravings and notes of travellers visiting the city on social life in mesires. Effects of the administrative, political, social and cultural changes caused by the orientation towards the West in Ottoman society have shown themselves in every field. Along with the changes in the physical and social structure of the city, the multicultural structure of the society towards the end of the 19th century is an important factor in changing traditional life assumptions that were closed to the outside and making it possible to access the unexplored parts of the city. At this point, it is commonly seen that the changes in daily life were mainly shaped around the issues of the dynasty with its environment and the public in terms of social class, whereas, the freedom of women and men in public space in terms of gender. In line with the written and visual literature data it is seen that, in the Ottoman Period, where the rural texture gained quality of public space with the concept of 'mesire', women's freedom of visit and behaviour in these areas was restricted within the framework of strict rules. From the beginning of the 20th century onwards, with the physical transformation of mesires into parks and the changing approach of entertainment culture, this restriction began to disappear. Women and men started to take part together in these areas having a public identity with the start of Republican Period and they gain a modern stance in a way that can be considered simultaneously with the physical transformation of mesires.

Kamusal Alanın Kimlik Değişiminde Kadın/Bir Hafıza Okuması

Dr. Öğr. Üyesi Özgün ARIN

İstanbul Okan Üniversitesi, Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü

ozgun.arin@okan.edu.tr, Orcid: 0000-0002-8048-6842

Özet

Kır yaşamının doğal arazi yapısının sunduğu mekansal olanaklarla kimlik kazanışı toplumların geçmişinde kamusal yaşamın şekillenmesinde belirleyici bir role sahiptir. Söz konusu bu kimlik, tarihte İstanbul kenti odağında toplumun farklı kesimlerinin gezinti başta olmak üzere diğer sosyal aktiviteleri gerçekleştirildiği, fiziksel sınırları olmayan ‘mesire’ alanları ile belirginlik kazanmıştır. Günümüze değin geçen süreçte ise, kent hafızasında kırsal dokunun yerini yapılaşmaya bırakması ile mesirelerin kontrollü ve tasarlanmış alanlar olarak ‘park’a dönüşümleri söz konusudur. Bu bağlamda, çalışmaya konu olan İstanbul kentinin kırsal ve kentsel dokusu tarihsel süreçte kendi içinde fiziksel dönüşüme uğrarken, kamusal alan niteliği açısından sahip olduğu ziyaretçi kimliği ile çeşitlilik göstermiştir. Özellikle kentin 18. yy’dan itibaren etkisi altına girdiği Batılılaşma sürecinde sosyal yaşamın kabuk değiştirmeye başlamasının belirgin gözlemlendiği konular arasında kadınların kamusal alandaki duruşları ve bu alanları kullanma alışkanlıkları yer alır. Çalışmada, İstanbul kentinde Batılılaşma döneminin en etkin olduğu 19. yy’ın ikinci yarısından başlamak üzere 20. yy’ın ilk çeyreğini kapsayan Erken Cumhuriyet Dönemi’nde kadınların kamusal alandaki yeri ve betimlenişleri incelenmektedir. İstanbul kent hafızasında kadının kamusal alandaki varlığını özetleyen araştırmanın temel verileri arşiv belgeleri, tarihi fotoğraflar, gravürler ve kenti

ziyaret eden gezginlerin mesire alanlarındaki sosyal yaşama dair notları üzerinden yapılan yazılı ve görsel okumalardan oluşmaktadır. Batı'ya yönelimin Osmanlı toplumunda idari, siyasi, toplumsal ve kültürel boyutta yarattığı değişimin etkileri her alanda kendini göstermiştir. Kentin fiziksel ve sosyal yapısında görülen değişimler ile birlikte toplumun 19. yy sonlarına doğru çok kültürlü bir yapı içinde olması, dışa kapalı nitelikteki geleneksel yaşam kabullerini değiştirerek daha dışa dönük ve kentin keşfedilememiş yerlerine erişimi mümkün kılmada önemli bir etkindir. Bu noktada, gündelik yaşama dair değişimlerin ağırlıklı olarak sosyal sınıf açısından hanedan ve çevresi ile halk kesimini kapsayan; cinsiyet açısından ise kadın ve erkeklerin kamusal alandaki özgürlüğüne dair konular çevresinde şekillenmesi söz konusudur. Yazılı ve görsel literatür verileri doğrultusunda, Osmanlı Döneminde kırsal dokunun 'mesire' kavramı ile kamusal alan niteliği kazandığı yerlerde kadınların mesirelere yönelik ziyaret ve bu alanlardaki davranış özgürlüklerinin sıkı kurallar çerçevesinde sınırlandırıldığı görülür. 20. yy'ın başından itibaren, mesirelerin parka evrilen fiziksel dönüşümü ve değişim gösteren eğlence kültürü ile birlikte bu kısıt ortadan kalkmaya başlar. Kadın ve erkek, Cumhuriyet'in ilk yıllarından itibaren mesirelerin fiziksel dönüşümüyle eşzamanlı olarak değerlendirilebilecek bir şekilde kamusal kimliğe sahip bu alanlarda birlikte yer almaya başlayarak modern duruşunu kazanır

---

Examining The Image Of Women in Graphic Design Through Women's Magazines in The Context of The Ottoman Modernization Process, As Well As The Ottoman Women's Movement And Press Life

---

Asst. Prof. Dr. Ekrem Çetin BIGAT

İstanbul Gedik University, Architecture and Design Faculty
cetin.bigat@gedik.edu.tr, ORCID :0009-0004-3570-8794

Abstract

This article seeks to evaluate the portrayal and role of women within Ottoman Modernization as depicted in printing and graphic design materials. The objective is to furnish scholarly resources for researching women in the Ottoman Period, to ascertain the evolution and transformation of the female image across our history up to the Republic period. This will be achieved through an analysis of women's magazines and newspapers, which constitute a significant component of press life, as well as through the chronological classification of graphic design materials featuring depictions of women. To achieve this aim, a detailed examination of the transition from Late Ottoman modernization to the establishment of the Republic has been undertaken, alongside an exploration of the historical context of Ottoman modernization within its sociological and historical dimensions. Consequently, it is believed that the press will serve as a crucial source for comprehending the shifts and transformations in the portrayal of women. Through an examination of the prominence of women in the historical trajectory of the Ottoman Empire and the subsequent portrayal of women through various images and phenomena, a literature review and field research were undertaken to elucidate issues concerning women. The examination of graphic design artifacts utilizing cultural indicators within the historical continuum was conducted through an analysis of materials employing qualitative methods supplemented by interdisciplinary readings. This

analysis focused on the intersection of graphic design and the portrayal of women, utilizing female illustrations and photographs. The research culminated in the evaluation of printed visual resources, drawing upon information sourced from archival research, internet and library databases, books, magazines, articles, and theses. Conclusions were drawn based on explanations supported by quotations, comparisons, and identifying commonalities. As a result, the period known as Tanzimat in Turkish modernization is regarded as the onset of numerous changes and a significant threshold in the Turkish modernization process. Europeans served as models in various aspects, ranging from clothing and culture to architecture, trade regulations, and interpersonal dynamics. Initially manifesting in political and social spheres, this transformation permeated every facet of society, including daily life, consequently shaping the lives of women and inducing alterations in the perception of the female image. This shift is evident in the portrayal of women within the emerging women's magazines of the period, which initially featured women's illustrations and subsequently incorporated photographs. The pioneering women's magazine and the first female writers of the era spearheaded this evolution. It is believed that this study contributes to the depiction of women shaped throughout the historical trajectory, serving as a visual representation of women's movements and the construction of women's identity in Turkey. Through its chronological narrative and the archival material, it presents, as well as its perspectives on the history of visual culture, this study offers valuable insights.

Keywords: Ottoman Modernization, Ottoman women's movement, female identity, female image, printing, graphic design, illustration, photography

---

Osmanlı Modernleşme Sürecinde Osmanlı Kadın Hareketi ve Matbuat Hayatında Kadın Dergileri Üzerinden Grafik Tasarımda Kadın İngesinin İncelenmesi

---

Dr. Öğr. Üyesi Ekrem Çetin BİGAT

İstanbul Gedik Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi
cetin.bigat@gedik.edu.tr, ORCID :0009-0004-3570-8794

Özet

Bu makale Osmanlı Modernleşmesi içerisinde kadının yeri ve kadın imgesinin matbuat ve grafik tasarım malzemeleri üzerinden değerlendirilmesinin yapılması amaçlanmıştır. Osmanlı Dönemi kadın konulu araştırmalara kaynak sağlamak, tarihsel süreç içerisinde Cumhuriyet dönemine kadar tarihimizde oluşmuş kadın imgesinin değişim ve dönüşüm sürecini matbuat hayatını oluşturan kadın dergi ve gazeteleri üzerinden tespit etmek, kadın imgesinin yer aldığı grafik tasarım meteryallerinin kronolojik olarak tasnifini göz önüne koymaktır. Bu amaçla Geç Osmanlı modernleşmesinden Cumhuriyetin kuruluşuna kadar geçen sürece yakından bakılarak, Osmanlı modernleşmesinin tarihsel arka planı sosyolojik ve tarihsel boyutlarıyla ortaya konulmuştur. Bu nedenle matbuatın kadın imgesinin değişiminin ve dönüşümünün anlaşılması açısından önemli bir kaynak oluşturacağı düşünülmektedir. Osmanlı İmparatorluğu dönemini oluşturan tarihsel süreç içindeki kadının görünürlüğünü ve bunun sonucunda da kadın imgesinin taşıdığı imgeler ve olgular incelenip kadın sorunsalını anlamayı sağlayan kaynak taraması ve alan araştırması yapılmıştır. Grafik tasarım ürünlerindeki, tarihsel süreç içindeki kültürel göstergeler kullanılarak yapılan çalışmalar disiplinlerarası okumalarla nitel yöntem kullanılarak malzemelerin analizi üzerinden değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu analiz grafik tasarım alanı ile kadın illüstrasyonları ve fotoğraflarıyla kadın

imgesi üzerinden yapılmıştır. Araştırmalar sonunda basılı görsel kaynaklar; arşiv araştırmaları, internet ve kütüphane veri tabanları, kitaplar, dergiler, makaleler ve tezler üzerinden alıntılarla anlatımlar, karşılaştırmalar, ortak noktalar kullanılarak bilgi aktarımı yapılarak değerlendirilmiş ve sonuç bölümünde konu değerlendirilmiştir. Sonuç olarak Türk modernleşmesinde Tanzimat olarak adlandırılan dönem, birçok değişimin başlangıcı ve Türk modernleşme süreci içinde çok önemli bir eşik olarak görülmektedir. Giyim kuşamdan kültüre, mimariye, ticaretteki düzenlemelerden insanlar arası ilişkilerin tarzına kadar birçok konuda Avrupalılar örnek alınmıştır. Bu değişim, önce siyasal ve sosyal olarak sonrada toplumun her alanına da yansıdığı gibi gündelik hayata da yansımış ve kadınların hayatını da değiştirerek kadın imgesindeki dönüşümlere de neden olmuştur. Bu da kadın imgesinin algısına yansımıştır. Bu dönemde çıkmaya başlayan kadın dergileri aracılığıyla önce kadın illüstrasyonlarıyla daha sonra da fotoğrafların kullanılmasıyla dergilerde kadın imgesi görülmeye başlamıştır. Dönemin ilk kadın dergisi ve ilk kadın yazarları bu gelişmenin önderliğini yapmıştır. Bu çalışmanın, Türkiye’de kadın hareketlerinin ve kadın kimliğinin oluşumunun görsel yansıması olarak tarihsel süreç içinde oluşturduğu kadın imgesi, kronolojik anlatısı açısından hem oluşturduğu arşivle hem de görsel kültür tarihi açısından ortaya konan görüşleriyle katkı sunduğunu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Modernleşmesi, Osmanlı kadın hareketi, kadın kimliği, kadın imgesi, matbuat, grafik tasarım, illüstrasyon, fotoğraf

---

Yüz Yüze 2. Oturum: Sosyal Medyada Kadın Temsilleri

SESSION 2. / Representations of Women on Social Media

The Circulation of Anti-Feminist Arguments in Internet Meme Format: Anti-Feminist Internet Memes on Quora

---

Asst. Prof. Dr. Selda Tunç SUBAŞI

Istanbul Gelisim University, Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences, Department of Radio, Television and Cinema
setunc@gelisim.edu.tr. ORCID: 0000-0001-7009-4848

Abstract

The İnternet memes are popular cultural products that spreading quickly online in an visual or video format. The term "meme", used by evolutionary biologist Richard Dawkins (1972) in explanations of the evolution of genes, directly has entered to the visual cultures of the İnternet. Mike Godwine (1993) notes that İnternet memes first distribute through messaging, discussion boards, and e-mail, and then, with the rise of social media, on platforms such as *YouTube*, *Twitter*, *Facebook*, and *Instagram*. The content shared in these environments contains a wide variety of humorous messages and becomes viral in a short time in digital environments, reaching a wide audience. The modern contents of internet memes are also circulated in forum-based anonymous sharing networks such as *Reddit*, *Tumblr*, and *Achan*. For example, İnternet memes produced by the inside joke language created by members of the subculture in their own environment gain a new meaning only in the cultural universe of the members of that group. They turn into a meta-narrative with the comments of users, spreading quickly and create a participatory cultural atmosphere that creates a community. The memes are also cultural commodities and have created their own economy. This economy intersects with fields such as politics, health and advertising. For instance, these are an

important element in political campaigns, and in the long run these images with overlay-text-image have grown in a meme economy where jokes can be bought and sold. Feminist communities use Internet memes in humor to subvert gender norms and dispelling feminist ideology.

Feminist communities use Internet memes in humor to dislocate gender norms and dispelling feminist ideology. However, in the 21st century, the memes are a field in which technology is constantly evolving to increase discourses of misogyny. These copied cultural products take an advantage to *Hyper-Masculine* masculinities, who feel oppressed and disadvantaged in terms of feminism, and for this reason, they organize especially on social media platforms and reach through closed groups. For instance, in the digital environment, *Incel*, *Giga Chad*, forms of masculinity that emerge with new conceptualizations are organized on the basis of misogyny. These attitudes reflect the ideology of masculinity in digital culture and are getting to transform in social movements that transcend cultural and geographical differences. The chats that started through the Internet memes, create a strong area for the circulating of misogynistic rhetoric. The Quora platform is an environment where it is possible to access a large archive of popular Internet meme content. In this study, misogynist Internet memes that reach a global audience through the Quora platform will be examined. These memes will be discussed specifically through visuals that create stereotypes about feminist women, interpret and circulate feminist ideology in its own jargon. It will focus on how anti-feminism reaches through memes and what cultural and political contexts these visual elements indicate. These images will be analyzed by applying a critical text analysis method within the social intersection of the new right, alternative right and neoliberal policies. This study revealed that meme groups (Something Offensive Memes Space) on the Quora platform "dehumanisation" feminist women, draw a positive portrait of traditional femininity roles, and reinforce this through Internet memes.

Keywords: Internet Meme, Anti-feminism, Quora, Alt-Right, New Right

---

Feminizm Karşıtı Fikirlerin İnternet Meme Görselliğinde Yayılımı: Quora’da Anti-feminist İnternet Meme’leri

---

Dr. Öğr. Üyesi Selda Tunç SUBAŞI

İstanbul Gelişim Üniversitesi, İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi,
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü
setunc@gelisim.edu.tr. ORCID: 0000-0001-7009-4848

Özet

İnternet memeleri bir görsel ya da video formatında çevrimiçi olarak hızla yayılan popüler kültürel ürünlerdir. Evrimsel biyolog Richard Dawkins'in (1972) genlerin evrimine dair açıklamalarda kullandığı “meme” terimi, İnternetin görsel kültür evrenine hızlı bir giriş yapmıştır. Mike Godwine (1993) İnternet memelerinin ilk olarak mesaj, tartışma panoları ve e-mail daha sonra sosyal medyanın yükselişiyle YouTube, Twitter, Facebook ve Instagram gibi sosyal medya platformlarında yayıldığını belirtir. Bu ortamlarda paylaşılan içerikler çok çeşitli mizahi mesajlar içermekte, dijital ortamlarda kısa sürede viral hale gelerek geniş bir izleyici kitlesine ulaşmaktadır. İnternet memelerinin modern içerikleri Reddit, Tumblr, 4chan gibi forum tabanlı anonim kalınabilen paylaşım ağlarında da dolaşıma girmektedir. Örneğin, altkültür mensuplarının kendi ortamlarında yarattığı mizah (inside joke) dilinin ürettiği İnternet memeleri, yalnızca o grubun üyelerinin kültürel evreninde yeni bir anlama kavuşmaktadır. Kullanıcıların yorumlarıyla bir üst anlatıya dönüşen İnternet memeleri, hızlı bir biçimde yayılarak topluluk oluşturan katılımcı bir kültürel atmosfer yaratmaktadır. İnternet memeleri, aynı zamanda kültürel birer metadır ve kendi ekonomisini oluşturmuştur. Bu ekonomi siyaset, sağlık ve reklam gibi alanlarla kesişmektedir. Örneğin, İnternet memeleri siyasi kampanyalarda önemli bir unsurdur ve bu üst üste bindirilmiş metin içeren görseller zamanla şakaların alınıp satılabildiği bir meme ekonomisiyle giderek büyümüştür.

Feminist topluluklar, toplumsal cinsiyet normlarını altüst etmek, gündelik feminizmi yaymak için mizah içinden İnternet memelerini kullanmaktadırlar. Bununla birlikte 21. yüzyılda, İnternet memeleri, kadın düşmanlığına dair söylemleri büyütme ve yaymak için teknolojisi sürekli gelişen bir üretim alanıdır. Bu kopyalanan kültür ürünleri kendilerini feminizm karşısında ezilmiş, dezavantajlı hisseden ve bunun için özellikle sosyal medya platformlarında örgütlenen ve kapalı gruplarla yayılan Hiper-Maskülen erkekliklere zemin kazandırmaktadır. Örneğin dijital evrende *Incel*, *Giga Chad* yeni kavramsallaştırmalarla ortaya çıkan erkeklik biçimleri kadın düşmanlığı temelinde örgütlenmektedir. Bu kadın düşmanı tutumlar dijital kültürdeki erkeklik ideolojisini yansıtmakta, kültürel ve coğrafi farklılıkları aşan toplumsal hareketlere dönüşmeye başlamaktadır. İnternet memeleri üzerinden başlatılan sohbet mesajları, kadın düşmanı retorik yayılması için oldukça elverişli bir zemin yaratmaktadır. Quora platformu, popüler İnternet meme içeriklerinin geniş arşivine ulaşmanın mümkün olduğu bir ortamdır. Bu çalışmada, *Quora* platformu üzerinden küresel izleyiciye ulaşan mizojinist (kadın düşmanı) İnternet memeleri incelenecektir. Bu İnternet memeleri özellikle feminist kadınlara ilişkin stereotipler yaratan, feminist ideolojiyi kendi jargonundan yorumlayan ve dolaşıma sokan görsellikler üzerinden tartışılacaktır. Feminizm karşıtlığının memeler üzerinden nasıl yayıldığı ve bu görsel unsurların hangi kültürel ve siyasal bağlamları işaret ettiği üzerinde durulacaktır. Bu görseller yeni sağ, alternatif sağ ve neoliberal politikaların toplumsal kesişimi içerisinde eleştirel bir metin analizi yöntemine başvurularak analiz edilecektir. Çalışmada *Quora* platformundaki meme gruplarının (Something Offensive Memes Space) feminist kadınları “canavarlaştırdıkları”, geleneksel kadınlık rollerinin olumlu bir portresini çizdikleri ve bunu İnternet memeleri kanalıyla güçlendirdikleri ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnternet Meme, Feminizm karşıtlığı, Quora, Alternatif Sağ, Yeni Sağ.

Visual Culture Wars: Women Representations in Media and Art

Assoc. Prof. Dr. Vildan IŞIK

Düzce University, Faculty of Art, Design and Architecture, Department of
Fundamental Art Sciences,
vildani@duzce.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7794-9263

Abstract

This paper aims to illuminate the relationships between women representations in media, popular culture, and contemporary art from the early 2000s to the present day, and to examine the socio-cultural effects of these relationships. Conducted through qualitative research methods, the study compiles representations found in media and popular culture through TV programs, internet, and social media platforms, while representations in contemporary Turkish art are gathered through museum and gallery exhibitions, art catalogs, internet sources, artist interviews, and academic articles. Women representations in media and popular culture directly influence societal perceptions of women and the struggle for gender equality. Unfortunately, these representations are often presented with a traditional and stereotypical perspective, placing women within narrow molds of flawless beauty, weakness, or submissiveness, thus reinforcing gender inequality in society. For instance, many TV programs provide information on how women can appear more beautiful. In contrast, women representations in contemporary art are more diverse, complex, and multi-layered. Women artists produce representations that question traditional feminine images, explore different aspects of female identity, challenge societal gender roles, and offer alternative perspectives to the stereotypes imposed by patriarchal norms. For example, in the works of Fatoş İrwen, women's hair is represented as a symbol of power, resistance, and freedom, transcending traditional beauty norms. It can be argued that the cliché women

representations in media and popular culture contribute to the negative impact on women's self-confidence and societal status, thus perpetuating gender inequality and discrimination. However, various and intricate women representations in contemporary art can be seen as a tool to combat these clichés. Furthermore, these works contribute to amplifying women's voices, sharing their experiences, and making them more visible in society. Visual culture studies will contribute to a better understanding of women representations in Turkey and to developing new perspectives in the production and interpretation of these representations. In this context, it can be argued that art plays an important role in promoting social change and fighting for gender equality.

Keywords: Visual culture, Women representations, Contemporary art, Media, Popular culture

---

Görsel Kültür Savaşları: Medya ve Sanatta Kadın Temsilleri

Doç. Dr. Vildan IŞIK

Düzce Üniversitesi, Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Temel Sanat Bilimleri Bölümü,
vildani@duzce.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7794-9263

Özet

Bu bildiri, 2000'li yılların başından günümüze, medyada, popüler kültürde ve çağdaş sanattaki kadın temsilleri arasındaki ilişkileri aydınlatmayı ve bu ilişkilerin sosyo-kültürel etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemleriyle yürütülen çalışmada, medyada ve popüler kültürde yer alan temsiller; TV programları, internet ve sosyal medya platformları aracılığıyla, Türkiye'de çağdaş sanatta yer alan temsiller ise müze ve galeri sergileri, sanat katalogları, internet kaynakları, sanatçı röportajları ve akademik makaleler aracılığıyla derlenmiştir. Medyada ve popüler kültürde yer alan kadın temsilleri, toplumda kadın algısını ve cinsiyet eşitliği mücadelesini doğrudan etkilemektedir. Ne yazık ki bu temsiller çoğunlukla geleneksel ve stereotipleşmiş bir bakış açısıyla sunulmaktadır. Kadınlar, kusursuz güzellik, zayıflık veya itaatkarlık gibi dar kalıplar içerisine yerleştirilmekte ve bu durum toplumdaki cinsiyet eşitsizliğini pekiştirmektedir. Örneğin, birçok TV programında kadınların nasıl daha güzel görüneceğine dair bilgiler verilmektedir. Buna karşın, çağdaş sanatta yer alan kadın temsilleri daha çeşitli, karmaşık ve çok katmanlı bir yapıya sahiptir. Kadın sanatçılar, eserlerinde geleneksel kadınlık imgelerini sorgulayan temsiller üreterek kadın kimliğinin farklı yönlerini keşfetmekte, toplumsal cinsiyet rollerini sorgulamakta ve ataerkil düzenin dayattığı stereotiplere karşı alternatif bakış açıları sunmaktadır. Örneğin, Fatoş İrwen'in çalışmalarında kadın saç geleneksel güzellik algılarının ötesinde,

bir güç, direnç ve özgürlük sembolü olarak temsil edilmektedir. Medyada ve popüler kültürde yer alan klişe kadın temsillerinin, kadınların özgüvenini ve toplumdaki statülerini olumsuz etkileyerek cinsiyet eşitsizliği ve ayrımcılığın devam etmesine katkıda bulunduğu ileri sürülebilir. Çağdaş sanatta yer alan çeşitli ve karmaşık kadın temsilleri ise bu klişelere karşı bir mücadele aracı olarak değerlendirilebilir. Ayrıca bu eserler; kadınların sesini duyurmasına, deneyimlerini paylaşmasına ve toplumda daha görünür hale gelmesine de katkıda bulunmaktadır. Görsel kültür çalışmaları, Türkiye’de kadın temsillerinin daha iyi anlaşılmasına ve bu temsillerin üretiminde ve yorumlanmasında yeni bakış açıları geliştirmeye katkıda bulunacaktır. Bu bağlamda, sanatın toplumsal değişimi teşvik etme ve cinsiyet eşitliği için mücadelede önemli bir rol oynayabileceği savunulabilir.

Anahtar Kelimeler: Görsel kültür, Kadın temsilleri, Çağdaş sanat, Medya, Popüler kültür

---

Reading Women's Visibility in Urban Spaces Through Instagram Posts

---

Asst. Prof. Dr. Orkun Aziz AKSOY

ORCID: 0000-0001-5036-6121

Abstract

One of the areas where gender inequality is visible is urban space. Various studies have revealed that women's mobility within the city and their use of space are restricted by socio-political and cultural factors. Being in a place has existential importance because it is an ontological problem. Neoliberal capitalism and developing technology have caused major changes in our relationships with space. While urban space is gaining importance as areas where consumption spreads, it is also becoming a consumption commodity. Secondly, as Joshua Meyrowitz argues, the proliferation of mass communication technologies blurs the distinction between private and public space, while transferring people's daily activities from physical to cyber space. In this context, while the distinction between urban space and cyber space becomes unclear, it is possible that the forms of visibility and representation in urban space will be reflected in social media platforms, also called digital public spaces. This study focuses on how and with what intensity women's urban experiences are represented on social media. The study aims to examine women's visibility through Instagram, an important social media platform, by focusing on whether social media is an area where women's visibility and self-presentations can be read in urban spaces. The scope of the study focused on Istanbul city centre. Fatih, Beyoğlu on the European side; On the Anatolian side, Üsküdar and Kadıköy districts were selected, and 2770 publicly available posts with location notification tags at these districts on Instagram were examined. Among these posts, 276 photos or videos shared from individual

accounts and taken in an urban open-space were included in the study. The study has shown that the number of posts shared by female users is less than that of male users, that women in a limited age range share in urban spaces, and that women's use of space and self-presentation in the space differ partially from male users. As a result of the data, it has been seen that women do not include much space in their daily activities in urban spaces in their Instagram posts, they are in a more passive position in urban spaces, and daily life is aestheticized by emphasizing the aesthetic aspects of urban space.

Keywords: urban space, gender inequality, social media, location notification, self-presentation

---

Kentsel Mekânda Kadın Görünürlüğünü Instagram Paylaşımları Üzerinden Okumak

---

Dr. Öğretim Üyesi Orkun Aziz AKSOY

azizorkun@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5036-6121

Özet

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin görünür olduğu alanlardan biri de kentsel mekandır. Kadınların kent içindeki hareketliliklerinin ve mekan kullanım biçimlerinin, sosyo-politik ve kültürel faktörler tarafından kısıtlandıkları, çeşitli araştırmalar tarafından ortaya konmuştur. Bir mekanda bulunma hali, ontolojik bir problem olduğu için varoluşsal öneme sahiptir. Neoliberal kapitalizm ve gelişen teknoloji ise mekanla kurduğumuz ilişkilerde büyük değişimlere neden olmuştur. Kentsel mekan, tüketimin yayıldığı alanlar olarak önem kazanırken aynı zamanda tüketim metası haline gelmektedir. İkinci olarak, Joshua Meyrowitz'in öne sürdüğü gibi kitle iletişim teknolojilerinin yaygınlaşması, kişilerin gündelik etkinliklerini fiziksel mekandan sanal mekana aktarırken, özel mekan ile kamusal mekan arasındaki ayrımı bulanıklaştırır. Bu bağlamda kentsel mekan ile sanal mekan arasındaki ayrım belirsizleşirken, kentsel mekanda görünürlük ve temsil biçimlerinin, sanal kamusal mekanlar olarak da adlandırılan sosyal medya platformlarına yansımaları olasıdır. Bu çalışma, kadınların kentsel deneyimlerinin sosyal medyada nasıl ve ne yoğunlukta temsil edildiğine odaklanmaktadır. Çalışma, sosyal medyanın kentsel mekanda kadın görünürlüğünün ve benlik sunumlarının okunabileceği bir alan olup olmadığına odaklanarak, kadın görünürlüğünü önemli bir sosyal medya platformu olan Instagram üzerinden incelemeyi hedeflemektedir. Çalışma kapsamında İstanbul kent merkezine odaklanılmıştır. Avrupa yakasında Fatih, Beyoğlu; Anadolu yakasında ise Üsküdar ve Kadıköy ilçeleri seçilmiş, Instagram'da bu ilçelere ait yer bildirim etiketi olan, herkese açık, 2770 adet pay-

laşım incelenmiştir. Bu paylaşımlar içinden, bireysel hesaplardan paylaşılmış ve bir kentsel açık mekanda çekilmiş 276 fotoğraf veya video çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışma, kadın kullanıcıların paylaşım sayılarının erkek kullanıcılara kıyasla daha az olduğunu, kısıtlı bir yaş aralığındaki kadınların kentsel mekanda paylaşım yaptıklarını ve kadınların mekan kullanım biçimlerinin ve mekandaki benlik sunumlarının erkek kullanıcılardan kısmen farklılaştığını göstermiştir. Veriler sonucunda, Instagram paylaşımlarında, kadınların kentsel mekandaki gündelik etkinliklerine fazla yer vermedikleri, kentsel mekanda daha pasif konumda oldukları ve kentsel mekanın estetik yanlarına vurgu yapılarak gündelik hayatın estetikleştirildiği görülmüştür.

Anahtar kelimeler: kentsel mekan, toplumsal cinsiyet eşitsizliği, sosyal medya, konum bildiriimi, benlik sunumu

---

Yüz Yüze 3. Oturum: Dizilerdeki Kadın Temsilleri

SESSION 3. / Women Representation in Series

The Cinderella Complex of the Contemporary Woman: The Representation of the Female Doctor in the Example of the Bahar TV Series

---

Assistant Prof. Havva PALACI

Istanbul Okan University / SHMYO

havva.palaci@okan.edu.tr ORCID: 0000-0002-9959-4333

Abstract

The main purpose of this study is to reveal how the concept of Cinderella Complex, which defined by Colette Dowling, is represented in television series. For this purpose, the Bahar series chosen as an example, which has been broadcasting on a national television channel since February 2024. Cinderella Complex refers to the situation in which women subconsciously feel weak, defenseless and desire to be dependent on others, especially men. This concept, introduced by Colette Dowling in her 1981 book "Cinderella Complex: Women's Hidden Fear of Independence", emphasizes the impact of social and cultural expectations on women's desires and behavior. The presence of Cinderella Complex in female doctors may cause them to have trouble in their careers and personal development. The main character is Dr. Bahar's relationships with other characters, dialogues and mise-en-scène elements accepted as the basic indicators of the Cinderella complex in series in the analysis. The Cinderella complex examined under the headings of "fear of career advance-

ment, dependence in decision-making processes, distrust in personal abilities, balance problems in relationships, hesitancy in taking advantage of professional opportunities". The findings support the results in the literature regarding female addiction and the existence of the Cinderella Complex in the Bahar television series.

Keywords; Cinderella complex, representation of women, female doctor, television

---

Çağdaş Kadının Sindrella Kompleksi: Bahar Televizyon Dizisi Örneğinde Kadın Doktorun Temsili

---

Dr. Öğr. Üyesi Havva PALACI

İstanbul Okan Üniversitesi /SHMYO

havva.palaci@okan.edu.tr ORCID: 0000-0002-9959-4333

Özet

Bu çalışmanın temel amacı Colette Dowling tarafından tanımlanan Sindrella Kompleksi kavramının televizyon dizilerinde nasıl temsil edildiğini ortaya koymaktır. Bu amaçla Şubat 2024 tarihinden itibaren ulusal bir televizyon kanalında yayınlanmaya başlanan Bahar dizisi örnek olarak seçilmiştir. Sindrella Kompleksi, kadınların bilinçaltında, kendilerini güçsüz, savunmasız hissetmeleri ve başkalarına, özellikle erkeklere bağımlı olma arzusu duymaları durumunu ifade etmektedir. Colette Dowling'in 1981 tarihli "Külkedisi Kompleksi: Kadınların Gizli Bağımsızlık Korkusu" adlı kitabında ortaya atıldığı bu kavram, toplumsal ve kültürel beklentilerin kadınların istekleri ve davranışları üzerindeki etkisini vurgulamaktadır. Kadın doktorlarda Sindrella Kompleksi'nin varlığı, onların kariyerlerinde ve kişisel gelişimlerinde bazı zorluklar yaşamalarına sebep olabilmektedir. Ana karakter Dr. Bahar'ın diğer karakterlerle ilişkileri, diyaloglar ve mizansen öğeleri ile Sindrella kompleksinin temel göstergeleri olarak ifade edilen; "*kariyerde ilerleme korkusu, karar alma süreçlerinde bağımlılık, kişisel yeteneklere güvensizlik, ilişkilerde*

denge sorunları, profesyonel imkânlardan yararlanmada tereddüt” başlıkları altında incelenmiştir. Bulgular literatürde sinema filmlerinde kadın bağımlılığına ve Sindrella Kompleksinin varlığına ilişkin sonuçları desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler; Sindrella kompleksi, kadının temsili, kadın doktor, televizyon

---

**From *Gynaikon* to Open Kitchen: Questioning the Positioning of
Women on TV Serials in Turkey Within and Beyond Domestic Labour**

Asst. Prof. Dr. Özlem Çiçek ÜNAL

Istanbul Okan University, Faculty of Architecture
ozlem.unal@okan.edu.tr, ORCID id: 0000-0003-4155-7051

Lecturer Özgür Çiçek

University of Amsterdam, Department of Media and Culture
o.cicek@uva.nl, ORCID id: 0000-0002-0456-7050

Abstract

Oikos is a Greek term that refers to the house/household, which was the fundamental social, political, and economic unit in ancient Greece. In the dialogues of *Oeconomicus*, written in the 4th century BC by Xenophon, it is stated that "... god directly prepared the woman's nature for indoor works and indoor concerns..." (VII-22). In an *oikos*, spaces were also separated according to gender. *Gynaikon* was a separate space for women only as stated in *Oeconomicus* "Then I pointed out to her the women's apartments, separated from the men's by a bolted door, ..." (IX-5). Written and theorized thousands of years ago, how has the positioning of women changed around the kitchen - their so-called main working area- since then? In order to extract this information today we aim to look at audiovisual culture and ask: what is the share of television shows to position women as the ultimate domestic and household caregivers around cooking responsibilities? In other words, how is gender, as labour, represented and established in relation to kitchen responsibilities across different TV shows? From a similar query yet from a different viewpoint, how do architecture and spatial design interpret the role of women

around the kitchen? Rebecca Swenson underlines that, “the idea that food preparation is fun and pleasurable has its roots in its assignment to the happy homemaker, a wife and mother whose unpaid labor is done for loved ones because of natural, altruistic, and maternal instincts” (p.38). Yet, residential architecture and design give us solid evidence of how women’s role in public life influences the use of space. For instance, as the role of women moved from isolation from public to visibility in public, the place of the kitchen moved from concealment to exposure. Kitchens have become integrated into the main living area or the living room in the form of open kitchens, becoming a part of the social life within the house, rather than being concealed from visitors' eyes as in the past. Leaning on these, in this presentation, by first providing historical background on the changing perspectives of the kitchen as a space in the house and the women’s intrinsic and complex relations inside and outside of it, this study does not aim to undermine the domestic labour of women around the kitchen. On the contrary, we aim to study, reveal and critically engage with mainstream Turkish television and the variety of positionalities that are assigned to women around the kitchen space and labour. Through an interdisciplinary lens that combines audiovisual culture and architecture, we will interrogate the social and spatial positioning of women around the kitchen. Accordingly, we will read this change through a close reading of the kitchen and its laborers in mainly three Turkish TV serials *Kizil Goncalar*, *Omer*, and *Bahar*.

Keywords: Television studies, architecture, design, woman studies, kitchen and domestic labour.

**Gynakion'dan Açık Mutfğa: Türkiye'deki Televizyon Dizilerinde
Kadın Karakterlerin Ev İçi Emeği ve Ötesi Bağlamında Sorgulanması**

Dr. Öğr.Üyesi Özlem Çiçek ÜNAL

İstanbul Okan Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi
ozlem.unal@okan.edu.tr, ORCID id: 0000-0003-4155-7051

Dr. Özgür Çiçek

Amsterdam Üniversitesi, Medya ve Kültür Bölümü
o.cicek@uva.nl, ORCID id: 0000-0002-0456-7050

Özet

Oikos, Antik Yunan'da temel sosyal, siyasi ve ekonomik birim olan evi/haneyi ifade eden Yunanca bir terimdir. MÖ 4. yüzyılda Ksenophon tarafından yazılan *Oikonomikos'taki* diyaloglarda "... Tanrı kadının doğasını doğrudan doğruya ev içi işler ve meşguliyetler için biçimlendirmiştir..." (VII-22) diye geçer. Bir *Oikos*'ta mekânlar cinsiyete göre de ayrılırdı ve *gynaikon*, sadece kadınlar için ayrı bir alandı: "Sonra ona sürgülü bir kapıyla erkeklerinkinden ayrılmış kadın bölümlerini gösterdim, ..." (IX-5). Binlerce yıl önce yazılmış ve teorize edilmiş olan bu eserden bu yana kadınlara atfedilmiş ana görev mekânı olan mutfak etrafındaki konumlanışı nasıl değişmiştir? Bu soruya ek olarak, günümüzde kadınların ev içi işçiler olarak konumlandırılmasında görsel-işitsel kültürün payı nedir? Başka bir deyişle, toplumsal cinsiyet ve emek çalışmaları bakış açısından kadın farklı TV dizilerinde mutfak sorumluluklarıyla ilişkili olarak nasıl temsil edilmekte ve konumlandırılmaktadır? Benzer bir sorgulama ancak farklı bir bakış açısıyla, mimarlık ve mekânsal tasarım kadınların mutfak ile ilişkili rolünü nasıl yorumlamaktadır? Rebecca Swen-

son'un belirttiği üzere "yemek hazırlamanın eğlenceli ve zevkli olduğu fikrinin kökleri, doğal, fedakar ve annelik içgüdüleri ile sevdikleri için karşılıksız emek harcayan bir eş ve anne olan mutlu ev kadınına verilen görevde yatmaktadır" (s.38). Ancak konut mimarisi ve tasarımı bize kadınların kamusal yaşamdaki rolünün mekân kullanımını nasıl etkilediğine dair somut kanıtlar sunar. Örneğin, kadının rolü kamusal alandan soyutlanmaktan kamusal alanda görünür olmaya doğru ilerledikçe, mutfakın yeri de gizlenmekten açığa çıkmaya doğru evrilmiştir. Mutfaklar, eskiden olduğu gibi ziyaretçilerin gözünden saklanmak yerine, açık mutfaklar şeklinde ana yaşam mekanına veya oturma odasına entegre olmuş, ev içindeki sosyal yaşamın bir parçası haline gelmiştir. Bu fikirlerden yola çıkarak önerdiğimiz bu sunumda, ev içinde bir mekân olarak mutfakın değişme süreci ve kadınların mutfak içinde ve dışındaki içsel ve karmaşık ilişkileri hakkında tarihsel bir arka plan sunmayı hedeflerken, kadınların mutfak etrafındaki ev içi emeğinin altını oymak amaçlanmamaktadır. Asıl amacımız, Türkiye'deki ana akım dizilerde mutfak alanı ve emeği etrafında kadınlara atfedilen çeşitli konumları ortaya çıkarmak ve eleştirel bir şekilde ele almaktır. Yani, görsel-işitsel kültür ve mimariyi birleştiren disiplinler arası bir yöntemle, kadınların mutfakla ilişkili sosyal ve mekansal konumlanışının zaman içinde nasıl evrildiğini sorgulayacağız. Ayrıca bu değişimi *Kızıl Goncalar*, *Ömer* ve *Bahar* adlı üç televizyon dizisindeki mutfak ve emekçilerinin yakın okuması üzerinden irdedeleyeceğiz.

Anahtar kelimeler: Televizyon çalışmaları, mimari, tasarım, kadın çalışmaları, mutfak ve ev içi emeği

---

Women's Portrayal in Pakistani Television Dramas: A Qualitative Content Analysis

---

Prof. Dr. Lubna ZAHEER

University of the Punjab

lubna.zaheer91@gmail.com / ORCID: 0009-0001-4448-2852

Abstract

Introduction: The portrayal of women in leading roles in drama has evolved over time, reflecting changes in societal attitudes and norms. This research focuses on the portrayal of women's images in Pakistani television dramas. The study aims to identify dominant themes in the portrayal of women's images and to discern positive and negative representations of women in these dramas. Over the past decade, Pakistani dramas have frequently depicted women in stereotypical roles, often objectifying them and portraying them as mere carriers of family tradition. This trend has contributed to a detrimental portrayal of women, undermining their significance in social development and perpetuating misconceptions about their roles in society. Consequently, these representations have played a role in tarnishing the reputation of women within Pakistani society.

Methodology: The study employs qualitative content analysis to collect data on themes and dialogues reflecting women's images in the selected television dramas. Five popular Pakistani television dramas, including "Tere Bin" on Geo Entertainment, "Kuch Ankahi" on ARY Digital, "Sar e Rah" on ARY Digital, "Jhok Sarkar" on Hum TV, and "Jindo" on Green entertainment, aired in 2023, were selected. The analysis focuses on recurring themes observed in the dramas.

Results: This study found that although women's representations in the dramas transcend through time, the portrayal of images still remains the same which is dichotomous in nature that defines the images of women as either perfectly good or absolutely bad or evil. In today's scenario, the role of women keeps changing, so does the portrayal of women's images in television dramas. This paper, based on a qualitative content analysis study of five popular Pakistani television dramas, found that the stereotypical generalizations of women's images are still existing but to a lesser degree. Towards a certain extent, these selected television dramas had some empowerment elements which are reflected through the dominant images of women that showed strong willed women fighting to stand by their own beliefs and values. This study also found that the women's social class, job status, level of education and character traits are being positively depicted more than before. Nevertheless, the images of women holding supporting roles in dramas need not always be stereotypically represented.

Conclusion: In conclusion, this qualitative content analysis of five popular Pakistani television dramas highlights the evolution of women's portrayal, showcasing both persistent stereotypes and elements of empowerment. While the portrayal of women has shown some positive changes, there is still a need for more diverse and nuanced representations that reflect the complexity of women's experiences in Pakistani society. This research contributes to the understanding of gender representation in media and provides insights for future studies on women's roles in television dramas.

Keywords: Women, portrayal, Drama, Pakistani society, stereotypical

---

Yüz Yüze 4. Oturum: Dizilerdeki Kadın Temsilleri

SESSION 4. / Women in Audio Visual Memory

The Role of Women in the Process of Cultural Transfer and Its Portance in Storytelling

---

Zehra YELBOY

Selçuk University

z.yelboy@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1293-4612

Abstract

Culture is defined as a reflection of the values, beliefs, traditions and lifestyles of the societies in which people live. Culture is an important element that shapes the existence and identity of societies and constantly evolves over time. Women play a central role in the process of transmitting culture, and storytelling stands out as an indispensable part of this process. Cultural transfer is the process of transferring a society's knowledge, customs, traditions, norms and values from the past to future generations. Women are considered the cornerstone of cultural transmission. As mothers, grandmothers or heads of families, women preserve and strengthen the identity and values of the society by passing on the cultural heritage to their children and younger generations. Storytelling is an important means of cultural transmission. Stories are narratives that reflect the values, norms and history of societies. Women contribute to the process of cultural transmission through their stories that include their own life experiences, knowledge and cultural heritage. The role of women in cultural transmission is particularly important in processes of social transformation and change. Therefore, women's influence in storytelling can

be an important source of strength for cultural change and progress. Understanding and evaluating the role of women in cultural transmission is of critical importance for the sustainability of societies' cultural heritage and strengthening social harmony. Recognizing and supporting women's contributions to storytelling and the process of cultural transmission is critical to the sustainability of cultural richness and social harmony. Women pass on culture and shape generations by telling stories. In this study, it was researched how culture is transferred, what tools are used in the transfer process, what role storytelling plays as a tool in the process of cultural transfer, how and why the person telling the story transfers the culture through stories, the phenomenon of women as culture transmitters and storytellers was examined, and the connection between these concepts was investigated. The aim of this study is to understand the role of women in the process of cultural transmission and to investigate how they tell the story to convey the culture and how they shape the culture and society in this process. In the literature, this issue has generally been focused on what kind of culture transmitter women are in terms of gender. In studies in the literature, the roles attributed to women have been mentioned and how the gender role is used in the transfer process has been studied. In this study, the conclusion was reached by collecting data through the literature review method and producing meaningful results. As a result of this study, the importance of women transferring the culture that societies have accumulated over centuries to future generations through stories has been supported by this study. Since issues similar to this subject are not discussed much in the literature, this article aims to contribute to the literature and reach other researchers through this article and convey new information to them.

Keywords: *culture, cultural transfer, storytelling, narrator, woman*

Kadının Kùltür Aktarımı Sürecinde Rolü ve Hikaye Anlatıcılığındaki Önemi

---

Zehra YELBOY

Selçuk Üniversitesi

z.yelboy@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1293-4612

Özet

Kùltür, insanların yaşadığı toplumların değerleri, inançları, gelenekleri ve yaşam tarzlarının bir yansıması olarak tanımlanır. Kùltür, toplumların varoluşunu ve kimliğini şekillendiren önemli bir unsurdur ve zaman içinde sürekli olarak evrim geçirir. Kadınlar, kùltürün aktarımı sürecinde merkezi bir rol oynamakta ve hikaye anlatıcılığı bu sürecin vazgeçilmez bir parçası olarak öne çıkmaktadır. Kùltür aktarımı, bir toplumun geçmişten gelen bilgi birikimlerini, adetlerini, geleneklerini, normlarını ve değerlerini gelecek nesillere aktarma sürecidir. Kadınlar, kùltürel aktarımın temel taşı olarak kabul edilir. Anne, büyükanne veya aile reisi olarak, kadınlar, çocuklarına ve genç nesillere kùltürel mirası aktararak toplumun kimliğini ve değerlerini korur ve güçlendirirler. Hikaye anlatıcılığı, kùltür aktarımının önemli bir aracıdır. Hikayeler, toplumların değerlerini, normlarını ve tarihini yansıtan anlatılardır. Kadınlar, kendi yaşam deneyimlerini, bilgilerini ve kùltürel mirası içeren hikayeleri aracılığıyla kùltürel aktarım sürecine katkıda bulunurlar. Kadınların kùltürel aktarımındaki rolü, toplumsal dönüşüm ve değişim süreçlerinde özellikle önemlidir. Bu nedenle, kadınların hikaye anlatıcılığındaki etkisi, kùltürel değişim ve ilerleme için önemli bir güç kaynağı olabilir. Kadınların kùltürel aktarımındaki rolünün anlaşılması ve değerlendirilmesi, toplumların kùltürel miraslarının sürdürülebilirliği ve toplumsal uyumun güçlendirilmesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Kadınların hikaye anlatıcılığına ve kùltürel aktarım süre-

cine katkılarının takdir edilmesi ve desteklenmesi, kültürel zenginliğin ve toplumsal uyumun sürdürülebilirliği açısından kritik öneme sahiptir. Kadınlar, kültürü hikaye anlatarak aktarır ve nesilleri şekillendirir. Bu çalışmada kültürün nasıl aktarıldığı, aktarım sürecinde hangi araçları kullandığı, hikayeciliğin kültür aktarımı sürecinde nasıl bir araç rolü üstlendiği, hikayeyi anlatan kişinin kültürü nasıl ve neden hikaye ile aktardığı araştırılmış, kültürü aktaran ve hikaye anlatıcısı olarak kadın olgusu incelenmiş ve bu kavramlar arasındaki bağ araştırılmıştır. Bu çalışmanın amacı, kadının kültür aktarımı sürecindeki rolünün anlaşılması ve kültürü aktarmak için hikayeyi nasıl anlattığı, bu süreçte de kültürü ve toplumu nasıl şekillendirdiğini araştırmaktır. Literatürde bu konu ile ilgili genel olarak kadının toplumsal cinsiyet bakımından nasıl bir kültür aktarıcısı olduğu üzerinde durulmuştur. Literatürdeki araştırmalarda kadına atfedilen rollerden bahsedilmiş, aktarım sürecinde toplumsal cinsiyet rolünün nasıl kullanıldığı çalışılmıştır. Bu çalışmada sonuca literatür taraması yöntemi ile veri toplayarak anlamlı sonuçlar ortaya çıkararak ulaşılmıştır. Bu çalışmanın sonucunda ise, toplumların yüzyıllarca biriktirmiş olduğu kültürü, kadının hikaye vasıtası ile gelecek nesillere aktarımındaki önem, bu çalışma ile desteklenmiştir. Literatürde bu konuya benzer konuların çok fazla ele alınmamasından ötürü, bu makale literatüre katkı sunmayı ve bu makale vasıtası ile başka araştırmacılara ulaşmayı ve onlara yeni bilgiler aktarmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: *kültür, kültür aktarımı, hikayecilik, anlatıcı, kadın.*

Positive Energy Source: ÖZCAN ATAMERT

Dr. Öğr. Üyesi Uğur Tarık ÖZKUT

İstanbul Okan University, Faculty of Health Sciences, Department of Health Management

tarik.ozkut@okan.edu.tr

Abstract

Born in 1929 in Salacak, Istanbul, Özcan ATAMERT has been an exemplary Republican woman in Turkey's audiovisual world throughout her life. He often tells with great pride that he had the pleasure of seeing Atatürk 7 times due to his duty and caressing 0's hair, as his father Atatürk's Guard officer (later Guard Regiment commander) for many years. He is a living proof and defender of revolutions. It is another pride of his pride to fly with aircraft builder and pilot Vecihi HÜRKUŞ, one of the keystones of Turkish aviation, in 1934, when he was 4 and a half years old. She is one of the first female announcers of Turkish radios, and she hears the Apollo spacecraft's landing on the moon and its return to the earth from her voice, on the radio, and there is no TV broadcast yet. Between 1965 and 1985, she was the producer and presenter of radio programs on special days such as World Forest Day, World Health Day, World Traffic Day, etc., and important days of the Charity Lovers Association and the Turkish Women's Union. He is a prolific and sought-after painter. In 1996, she was invited to Thessaloniki by UNESCO as the "Creative Women of the Two Seas, the Black Sea and the Mediterranean". On his way, he painted "Atatürk and Venizelos" and presented it to the Turkish consulate. He opens dozens of exhibitions. In the 1980s, he told the history of jazz by playing pieces from classical, modern and progressive jazz music as a call of

the Turkish American Universities Association. He is both a good practitioner and a knowledgeable musician. He has been a regular contributor to ANA magazine, which continues to be published today, since its inception. Hundreds of his writings full of poems, advice and memoirs are published. He always takes part in all the events of the Turkish Republic of Northern Cyprus, the Presidential Guard Regiment and the Turkish Air Force in memory of his father Daniş Karabelen, but with his own character. She is also an indispensable guest of the activities of TRT, the Turkish Women's Union, and many women's, art and cultural associations. He published two books in which he collected his memoirs.

Özcan ATAMERT is a beautiful and strong character who attracts all the attention no matter what environment he enters. It is an indispensable guest of many social society, association and club meetings and commemoration days. With his unique magnificent tone of voice and his discourse that reflects all the enthusiasm of his heart, he leaves deep traces on the audience. She is always smiling, she is an ageless woman who is committed to life with her whole being.

In this study, Özcan ATAMERT's activities in our visual and auditory culture will be scanned and the sources of "Positive Energy That Makes Life Liveable" in the title of his book will be examined. In addition, meetings will be held with his close friends on this issue.

Pozitif Enerji Kaynağı: ÖZCAN ATAMERT

Dr. Öğr. Üyesi Uğur Tarık ÖZKUT

İstanbul Okan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi
Bölümü

tarik.ozkut@okan.edu.tr ORCID:0000-0002-4614-1824

Özet

İstanbul Salacak'ta 1929 yılında dünyaya gelen Özcan ATAMERT, tüm yaşamı boyunca Türkiye'nin görsel işitsel dünyasında örnek bir Cumhuriyet kadını olarak yer almıştır. Babası Atatürk'ün Muhafız subayı (sonra Muhafız Alay komutanı) olarak uzun yıllar yanında olan üsteümen (sonra) General Daniş KARABELEN'in görevi nedeniyle Atatürk'ü 7 kez görme mutluluğuna eriştiğini O'nun saçlarını okşadığını büyük bir gururla sık sık anlatır. Devrimlerin canlı kanıtı ve savunucusudur. Türk havacılığının kilit taşlarından uçak yapımcısı ve pilot Vecihi HÜRKUŞ ile 1934 yılında, 4 buçuk yaşındayken uçuşu bir başka gururdur. Türkiye radyolarının ilk kadın spikerlerinden olup, Apollo uzay aracının aya inişi ve dünyaya dönüşünü O'nun sesinden, radyodan duyar Türkiye, henüz Tv yayını yoktur. 1965-1985 yıllarında radyodan Dünya Orman Günü, Dünya Sağlık Günü, Dünya Trafik Günü vb. özel günler ile Yardım sevenler derneği ve Türk Kadınlar Birliğinin önemli günlerinin radyo programlarının yapımcısı ve sunucusudur. Üretken ve aranan bir ressamdır. 1996 yılında UNESCO tarafından "İki Deniz, Karadeniz ve Akdeniz'in Yaratıcı Kadınları" olarak Selanik'e davet edilir. Giderken "Atatürk ve Venizelos" tablosunu yapar ve Türk konsoloslukuna hediye eder. Onlarca sergi açar. 1980'li yıllarda Türk Amerikan Üniversiteler derneğinin çağrılısı olarak klasik, modern ve progresive caz müziğinden parçalar çalarak caz tarihini anlatır. Hem iyi bir uygulayıcı hem de bilgili bir müzisyendir. Bugün de yayını

sürdüren ANA dergisinin kuruluşundan buyana sürekli yazarıdır. Şiirler, öğütler, anılarla dolu yüzlerce yazısı yayımlanır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin, Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayının, Türk Hava Kuvvetlerinin tüm etkinliklerinde babası Daniş Karabelen'in anısına ama kendi karakteriyle sürekli şeref konuğu olarak yer alır. TRT'nin, Türk Kadınlar Birliğinin, birçok kadın, sanat, kültür derneğinin etkinliklerinin de vazgeçilmez konusudur. Anılarını topladığı iki kitap yayınlamıştır.

Özcan ATAMERT, hangi ortama girerse girsin tüm dikkatleri üzerine toplayan güzel ve güçlü bir karakterdir. Birçok sosyal toplum dernek ve kulüp toplantılarının, anma günlerinin vazgeçilmez konusudur. Kendine özgü görkemli ses tonuyla, yüreğinin tüm coşkusunu yansıtan söylemiyle izleyicilerde derin izler bırakır. O hep güleç yüzlüdür, yaşama bütün benliğiyle bağlı hiç yaşlanmayan bir kadındır.

Bu araştırmada Özcan ATAMERT'in görsel ve işitsel kültürümüzde yer alan etkinlikleri taranarak kitabının adındaki "Hayatı Yaşanabilir Kılan Pozitif Enerji" nin kaynakları incelenecektir. Ayrıca yakın dostlarıyla bu konuda görüşmeler yapılacaktır.

MAY 23, 2024

ONLINE 1. OTURUM/ONLINE 1st SESSION

Dizilerdeki Kadınlık Temsilleri/ Women Representation in Series

---

**Consumption Culture and Presentation of Women in
Domestic TV Series: The Case of Kiralık Aşk Series**

Zeliha YILDIZ

Bolu Abant İzzet Baysal University, Communication Sciences, Graduate
Student, zelihayldz2408@gmail.com, ORCID: 0009-0001-3426-9871

Abstract

Consumption culture is an important factor that determines the structures of modern societies and shapes the behavior and identities of individuals. In the age of consumption, it is inevitable that consumption is encouraged by different elements. The most important of these elements is the media, which reproduces patriarchal ideology through women and women. While the media undertakes tasks such as determining social norms and shaping beauty standards through the female body, it also directs society to consume. Through domestic TV series, which are products of the screen media, women are turned into products of consumer culture with their ideal body understanding, beauty standards and socially accepted roles of femininity. The aim of this study is to examine how female characters reflect the consumption culture in the series *Kiralık Aşk*, which was broadcast on Star TV in 2015. Purposive sampling technique was used in the study. Feminist discourse analysis was applied to the episodes of the domestic series selected in accordance with the purpose of

the study; feminist discourse analysis aims to reveal the power and ideology produced through discourses in maintaining the hierarchical and sexist structure of the social order in the focus of critical discourse analysis and feminist studies. In this direction, the discourse, visual and spatial elements in the scenes in which female characters come to the fore were analyzed under categories, and the consumption-oriented elements were critically analyzed. The women's clothing styles, the places they are in and the words they use are evaluated in the context of consumer culture. As a result of the study, it was seen that elements such as wealth and status were presented to the audience and the female body was used in these narratives. The prominent female characters in the series are portrayed as women who have to be well-groomed and beautiful, who struggle for men, strive for beauty and compete with their fellow women in all these matters. Therefore, in the age of consumption, the value of women is intertwined with consumption practices. In this respect, the series stands out as a content in which the woman herself becomes an object of consumption while presenting consumption products to the audience.

Keywords: Consumption Culture, Domestic TV series, Women, Media, Kiralık Aşk, Feminist discourse analysis

---

Yerli Dizilerde Tüketim Kültürü ve Kadının Sunumu: Kiralık Aşk Dizisi Örneği

---

Zeliha YILDIZ

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İletişim Bilimleri, Yüksek Lisans
Öğrencisi, zelihayldz2408@gmail.com, ORCID: 0009-0001-3426-9871

Özet

Tüketim kültürü ile özellikle modern toplumların yapılarını belirleyen ve bireylerin davranış ve kimliklerini şekillendiren önemli bir etkidir. İçinde bulunduğumuz tüketim çağında tüketimin farklı unsurlarla teşvik edilmesi kaçınılmazdır. Bu unsurlardan en önemlisi kadın ve kadın üzerinden ataerkil ideolojiyi yeniden üreten medyadır. Medya, kadın bedeni üzerinden, toplumsal normları belirleme ve güzellik standartlarını şekillendirme gibi görevleri üstlenirken aynı zamanda toplumu tüketmeye yönlendirmektedir. Ekran medyası ürünü olan yerli diziler aracılığıyla kadınlar, ideal beden anlayışı, güzellik standartları ve toplum tarafından kabul gören kadınlık rolleri ile tüketim kültürü ürünü haline getirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, 2015 yılında Star TV'de yayınlanan Kiralık Aşk dizisinde kadın karakterlerin tüketim kültürünü nasıl yansıttığını incelemektir. Yapılan çalışmada amaçlı örnekleme tekniği kullanılmıştır. Çalışmanın amacına uygun olarak seçilen yerli dizinin bölümlerine feminist söylem çözümlemesi uygulanmıştır; feminist söylem çözümlemesi eleştirel söylem çözümlemesi ve feminist çalışmaların odağında toplumsal düzenin hiyerarşik ve cinsiyetçi yapısını sürdürmede söylemler aracılığıyla üretilen güç ve ideolojiyi ortaya koymayı hedefler. Bu doğrultuda kadın karakterlerin öne çıktığı sahnelerdeki söylem, görsel ve mekânsal unsurları kategoriler altında ele alınmıştır, tüketime yönelik unsurların neler olduğu eleştirel olarak incelenmiştir. Kadınların giyim tarzları, buldukları mekan-

lar ve kullandıkları sözler tüketim kültürü bağlamında değerlendirilmiştir. Yapılan çalışmanın sonucu olarak zenginlik ve statü gibi unsurların izleyiciye sunulduğu ve kadın bedeninin bu anlatılarda kullanıldığı görülmüştür. Dizide öne çıkan kadın karakterler, bakımlı ve güzel olmak zorunda olan, erkekler için mücadele eden, güzellik uğruna çaba harcayan ve tüm bu konularda hemcinsleri ile rekabet eden kadın profili ile resmedilmektedir. Dolayısıyla tüketim çağında kadınların değeri tüketim pratikleri ile iç içe geçmiş durumdadır. Bu yönüyle dizi bir taraftan tüketim ürünlerini izleyiciye sunarken bir taraftan da kadının bizzat kendisinin de bir tüketim nesnesi haline geldiği bir içerik olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar kelimler: Tüketim Kültürü, Yerli Diziler, Kadın, Medya, Kiralık Aşk, Feminist söylem çözümlemesi.

Motherhood Discourses on Netflix: A Discussion on Doctor Cha and Finding Ola

---

Dr. Gamze HAKVERDI

University of People
gamzehakverdi@gmail.com, ORCID: 0009-0009-2291-6646

Derya KURTULUŞ

Independent Researcher,
derya.hafizoglu.kurtulus@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3256-6987

Abstract

The presentation of diverse motherhood narratives is a popular theme on streaming platforms. Shows focusing on the early periods of motherhood and the challenges related to this period are quite popular, particularly in Western societies such as the USA, Canada, and Australia. Alongside shows from Western cultures, leading streaming platforms like Netflix have a diverse collection of shows from different parts of the world. In the last two years, Doctor Cha from South Korea (2023) and Finding Ola from Egypt (2022), which Netflix showcased, have been popular globally. Doctor Cha and Finding Ola represent motherhood narratives by focusing on educated women who either choose or are compelled to choose domestic labor and child-rearing until their 40s, at which point they start to seek different paths and revitalize their careers in societies where women are primarily expected to conform to traditional roles. Both shows and their leading female characters, Dr. Cha and Ola, endeavor to rebuild their careers and achieve financial independence while facing challenges in domestic and social settings. In Doctor Cha, the audience follows the transformational journey of Dr. Cha Jung-Sook, a medical doctor who sacrifices her career to prioritize her family and children until twenty

years later, when she faces a grave illness and finds a new perspective. She endeavors to re-enter the professional realm, encountering challenges and criticism along the way. Likewise, the Egyptian series *Finding Ola* chronicles Ola's path of self-transformation following years dedicated to her family and subsequent divorce. A pharmacy school graduate, Ola establishes her own cosmetics brand, naming it "Second Chance". Despite their different cultural origins, both narratives unfold similarly in terms of the struggle of mothers to reclaim professional identities. The "Second Chance" cosmetic brand, born from Ola's story, becomes a symbolic notion of this second phase of life associated with mothers' reintegration into the workforce, as depicted in these Netflix series. In their efforts to take a second chance at their careers, both characters frequently encounter criticisms about their motherhood roles and family responsibilities. In this presentation, we will utilize thematic and critical discourse analyses to delve into the depiction of motherhood within these narratives. Our exploration will focus on how these narratives illustrate the complex interplay between motherhood and professional identity, highlighting the tensions and challenges mothers face navigating these roles on streaming platforms within themes of sacrificed careers, rebuilding life as a second chance, and the maturation of middle-aged women.

Keywords: representation of motherhood, streaming platforms, Korean dramas, *Doctor Cha*, *Finding Ola*

Netflix'teki Anelik Söylemleri: *Doctor Cha* ve *Finding Ola* Üzerine Bir Tartışma

---

Dr. Gamze HAKVERDİ

University of People,
gamzehakverdi@gmail.com ORCID: 0009-0009-2291-6646

Derya KURTULUŞ

Bağımsız Araştırmacı,
derya.hafizoglu.kurtulus@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3256-6987

Özet

Farklı annelik anlatılarının sunumu, günümüzde dijital akış platformlarında popüler bir tema olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle ABD, Kanada ve Avustralya gibi batı toplumlarında anneliğin ilk dönemlerine ve bu döneme ilişkin zorluklara odaklanan içerikler oldukça popülerdir. Batı toplumlarında üretilen ve yayınlanan dizilerin yanı sıra Netflix gibi önde gelen yayın platformları dünyanın farklı yerlerinden çok çeşitli dizi koleksiyonlarına sahiptir. Son iki yılda, Güney Kore yapımı *Doctor Cha* (2023) ve Mısır yapımı *Finding Ola* (2022) Netflix'te global kitleye ulaşan popüler dizilerdendir. *Doctor Cha* ve *Finding Ola*, 40'lı yaşlarına gelene kadar ev içi emeği ve çocuk yetiştirmeyi seçen ya da seçmek zorunda kalan iki kadın karakterin 40 yaş sonrasında kariyerlerine yeniden dönüş hikayelerini anlatıyor. Kadınların büyük ölçüde geleneksel rollere uymasının beklendiği toplumlarda kariyerlerine yeniden dönebilmek için çeşitli mücadeleler vermek zorunda kalan her iki karakter özellikle annelik rolleri ile ilgili çeşitli çatışmalar yaşıyor. *Doctor Cha*'da izleyiciler, ailesine ve çocuklarına öncelik vermek için kariyerini feda eden bir tıp doktoru olan Dr. Cha Jung-Sook'un, yirmi yıl sonra ciddi bir hastalıkla karşı

karşıya kalıp yeni bir bakış açısı kazandıktan sonra geçirdiği dönüşümsel yolculuğu izliyor. Profesyonel çalışma dünyasına yeniden girmeye çalışan Cha Jung-Sook, bu yolda zorluklar ve eleştirilerle karşılaşiyor. Benzer şekilde, Mısır dizisi Finding Ola'da ise Ola'nın ailesine adadığı yılların ardından boşanmasıyla kendini dönüştürme süreci anlatılıyor. Eczacılık fakültesi mezunu olan Ola, kendi kozmetik markasını kuruyor ve adını "İkinci Şans" [Second Chance] koyuyor. Farklı kültürlerin yapımları olmalarına rağmen, her iki anlatıda da annelerin profesyonel kimliklerini geri kazanma mücadelesi benzer bir söylemsel içerikle karşımıza çıkıyor. Ola'nın hikayesinden doğan "İkinci Şans" kozmetik markası, annelerin iş gücüne yeniden entegrasyonu ile ilişkili ikinci yaşam evresinin sembolü haline geliyor. Her iki karakter de kariyerlerinde ikinci bir şans elde etme çabalarında, annelik rolleri ve aile sorumluluklarıyla ilgili eleştirilerle sık sık karşılaşılıyor. Bu çalışmada, tematik ve eleştirel söylem analizlerini kullanarak bu anlatılarda anneliğin nasıl tasvir edildiğini inceleyeceğiz. Araştırma, bu anlatıların annelik ve profesyonel kimlik arasındaki karmaşık etkileşimin nasıl gösterildiğine odaklanacak ve bu iki yapımda tasvir edildiği haliyle annelerin bu rolleri dengelemeye çalışırken karşılaştıkları gerilim ve zorlukları "feda edilen kariyerler", "ikinci bir şans olarak hayatın yeniden inşası" ve "orta yaşlı kadınların erginleşmesi" temaları çerçevesinde vurgulayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anelik temsilleri, dijital akış platformları, Kore dramaları, Doctor Cha, Finding Ola

---

**Representation of Female Characters in Television Dramas:
A Review on the “Bahar” TV Series**

Dr. Öğr. Üyesi Gamze Nil ARKAN

Fenerbahçe Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema
Bölümü

nil.arkan@fbu.edu.tr, 05322744425, ORCID:0000-0002-6637-5329

Doç. Dr. Güzde SUNAL

İstanbul Ticaret Üniversitesi, İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı
Bölümü,

gsunal@ticaret.edu.tr, ORCID:0000-0002-9535-5714

Abstract

As Louis Althusser mentions in his work “Ideological State Apparatuses”, television has become an important part of people’s everyday lives in many societies. Television, with its ability to reach wide audiences, is not only used to entertain but also to impose and legitimize certain ideologies. The scenarios in television series are observed to be constructed based on societal values that have existed from the past to the present. Particularly in the context of gender roles in society, the representation of women holds significant importance. Just as in society, women appear in various personas in television series. One of these personas is the housewife, mother, and wife. The other is the persona of a woman who works, earns her own money, and has a career, often depicted as a single woman. While the second representation of women generally portrays a more negative image, the first representation is a more accepted profile in society. This is because, looking at the scenarios of the series, the representation of women that is sought to be normalized by attempting to manipulate thoughts is depicted as a housewife who does household chores, takes care of

her children, and is portrayed as a moral wife. If the female character does not fit into these roles, in the subsequent episodes of the series, efforts are made to transform her into the housewife persona accepted and deemed appropriate by society. In this study, using the post-feminist analysis method, the female characters in the TV series “Bahar” will be examined as a sample. In the series “Bahar”, the active roles of female characters in the workplace, family, and society emphasize the strengths of women. The character “Bahar”, who deviates from the common female types increasingly seen in Turkish series, draws an image of a woman who strives to be a housewife, a good mother, and wife while simultaneously trying to continue her career, in accordance with the post-feminist movement. Therefore, the rejection or redefinition of traditional gender roles by the female character in the series offers viewers a different perspective. At this point, the main character Bahar questioning the traditional maternal role and her struggle to find her own identity demonstrate the diversity and complexity of gender roles. For example, the character battles psychological violence inflicted by her husband and peers at work and at home, leading to feelings of inadequacy. The series addresses societal issues faced by women, providing viewers with opportunities to discuss important topics such as women's rights, combating violence, and empowering women. The challenges faced by female characters and their methods of coping with these challenges encourage viewers to think and discuss these issues. It is believed that this message enables viewers from different ages, social classes, and cultural backgrounds to easily relate to and empathize with these characters. In line with this perspective, in the series analyzed according to post-feminist analysis, it is aimed to examine the representation of the female character, her spiritual journey, and the questioning of gender roles. This study is considered a valuable tool for understanding the impact of the series on viewers and raising awareness about gender equality.

Keywords: Television dramas, female representation, persona, post-feminism, Bahar TV series

---

**Televizyon Dizilerinde Kadın Karakterlerin Temsili:
“Bahar” Dizisi Üzerine Bir İnceleme**

Dr. Öğr. Üyesi Gamze Nil ARKAN

Fenerbahçe Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema
Bölümü

nil.arkan@fbu.edu.tr, ORCID:0000-0002-6637-5329

Doç. Dr. Güzde SUNAL

İstanbul Ticaret Üniversitesi, İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı
Bölümü,

gsunal@ticaret.edu.tr, ORCID:0000-0002-9535-5714

Özet

Louis Althusser “Devletin İdeolojik Aygıtları” adlı eserinde bahsettiği üzere birçok toplumda televizyon insanların gündelik yaşamının önemli bir parçası haline gelmiştir. Televizyon, geniş kitlelere ulaşabilme yönü ile toplumu eğlendirerek belirli ideolojileri dayatmak ve meşrulaştırmak amacıyla da kullanılan bir kitle iletişim aracıdır. Televizyon dizilerindeki senaryoların, toplumda geçmişten bugüne var olan değer yargıları üzerinden oluşturulduğu görülmektedir. Özellikle toplumdaki cinsiyet rolleri bağlamında kadın temsili önemli bir yer tutmaktadır. Kadın, toplumda var olmaya çalıştığı gibi televizyon dizilerinde de birçok personasıyla yer almaktadır. Bu personalarından biri; ev kadını, anne ve eş personalarıdır. Diğerleri ise; çalışıp kendi parasını kazanan, kariyer sahibi, çoğunlukla yalnız kadın personasıdır. İkinci kadın temsili genellikle daha olumsuz bir imaj çizerken, ilk temsil toplumda daha çok kabul gören bir kadın profilidir. Çünkü, dizilerin senaryolarına bakıldığında -düşüncelerin manipüle edilmeye çalışılarak- normleştirilmek istenen kadın temsili, ev işi yapan, çocuklarına bakan ve ahlaklı bir eş olarak gösterilmektedir.

Kadın karakter bu rollerde değilse, dizilerin ilerleyen bölümlerinde toplum tarafından benimsenen ve uygun görülen ev kadını personasına dönüştürülmeye çalışılmaktadır. Bu çalışmada, post feminist analiz yöntemi kullanılarak örneklem olarak "Bahar" dizisinde yer alan kadın karakterler incelenecektir. Bahar dizisinde, kadın karakterlerin iş yaşamında, aile içinde ve toplumda aktif roller üstlenmesi, kadınların güçlü yanlarını vurgulamaktadır. Türk dizilerinde sıklıkla görülmeye başlanan kadın tiplerinin dışına çıkan "Bahar" karakteri, post feminizm hareketine uygun olarak bakıldığında ev kadını, iyi bir anne ve eş olmaya çalışırken, bir yandan da kariyerine devam etmeye çalışan bir kadın imajı çizmektedir. Dolayısıyla dizideki kadın karakterin geleneksel cinsiyet rollerini reddetmesi veya yeniden tanımlaması, izleyicilere farklı bir perspektif sunmaktadır. Bu noktada ana karakter Bahar'ın geleneksel anne rolünü sorgulaması ve kendi kimliğini bulma mücadelesi, cinsiyet rollerinin çeşitliliğini ve karmaşıklığını göstermektedir. Örneğin, karakter iş yerinde, evinde kocası ve hemcinsleri tarafından uğradığı psikolojik şiddet ve bunun getirdiği yetersizlik duygusuyla savaşımaktadır. Dizi, kadınların karşılaştığı toplumsal sorunları işleyerek izleyicilere kadın hakları, şiddet karşıtı mücadele ve kadınların güçlenmesi gibi önemli konuları tartışma fırsatı sunmaktadır. Kadın karakterlerin yaşadığı zorluklar ve bu zorluklarla mücadele etme yöntemleri, izleyicilerin bu konular üzerine düşünmesini ve tartışmasını teşvik etmektedir. Bu mesajla farklı yaşlardan, sosyal sınıflardan ve kültürel geçmişlerden gelen izleyicilerin bu karakterlerle kolayca bağ ve empati kurmasının sağlandığı düşünülmektedir. Bu perspektif doğrultusunda, post feminist analize göre çözümlenen dizide, kadın karakterin temsili, ruhsal yolculuğu ve cinsiyet rollerinin sorgulanmasının incelenmesi hedeflenmektedir. Bu inceleme, dizinin izleyiciler üzerindeki etkisini anlamak ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusundaki bilinci artırmak için de değerli bir araç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Televizyon dizileri, kadın temsili, persona, post feminizm, Bahar TV dizisi

---

Being a Woman in the Turkish TV Series and Serial Industry

Asst. Prof. Görkem KATMER

Istanbul Medeniyet University, Department of Visual Communication
Design, gorkemkatmer@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5097-0441

Abstract

Starting with "Kaynanalar", the Turkish TV series and serials industry has been an important market product since its early years. "Aşk-ı Memnu" was the first Turkish serial to be exported abroad, and the '99 serial "Deli Yürek" has recently become the beginning of the momentum for the Turkish drama and serial market to become a major market. Watched in 146 countries, Turkish TV series and serializations have reached more than 700 million viewers and have become increasingly popular (Uştuk, 2019). In the productions produced, it is seen that there are intense problems in gender equality and representation when it comes to both the teams and the content details. Statistically, surveys conducted with producers and actors show that the difference between the number of female and male employees is quite clear. While there is a five-fold difference on average among producers, there is a one-fold difference among actors (Kanburoğlu, 2017). In addition, in-depth interviews conducted for the study with Gökben Şaş (assistant general art director) and Arzu Şahin (costume supervisor) revealed that the number of women is unbalanced and that this situation causes various problems. While the distribution in the teams is problematic in most of them in terms of proportion, problems also arise in the functioning and language on the set due to the wide gap. In addition, the representation of women in the context of the productions is usually done by a man for this reason. When analyzed in terms of content, in addition to the low number of female actors, the characters represented by women were also

stuck in certain typecasts, and when contrary characters were written, these roles changed in the following episodes according to gender roles in the country (Gül Ünlü & Aslan, 2016). In this study, solutions, if any, will be examined for women who are stuck in standardized female roles with the masculine language and structure formed on the sets.

Keywords: Series, Serial, Production, Representation, Gender

Türkiye Dizi ve Seriyal Sektöründe Kadın Olmak

Dr. Öğr. Gör. Görkem KATMER

İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Bölümü,
gorkemkatmer@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5097-0441

Özet

Türkiye’de “Kaynanalar” ile başlayan dizi ve seriyal sektörü aslında ilk yıllarından beri önemli bir pazar ürünü olmuştur. Yurtdışına ihraç edilen ilk Türk seriyali “Aşk-ı Memnu” olmakla birlikte 99 yapımı “Deli Yürek” seriyali de yakın zamanda Türk dizi ve seriyal piyasasının büyük bir Pazar hale gelmesindeki ivmenin başlangıcı haline gelmiştir. 146 ülkede izlenen Türk dizi ve seriyalleri 700 milyondan fazla izleyiciye ulaşmış ve popülerliğini gittikçe arttırmıştır (Uştuk 2019). Üretilen yapımlarda gerek ekiplere gerek içerik detaylarına inildiğinde cinsiyet eşitliği ve temsil konularında yoğun sıkıntılar olduğu görülmektedir. İstatistiksel olarak yapımcı ve oyuncularla yapılan anket çalışmaları göstermektedir ki kadın çalışan sayısı ile erkek çalışan sayısı arasındaki fark oldukça açıktır. Yapımcılar arasında ortalama beş kat fark bulunurken oyuncular arasında da yine bir kat fark bulunmaktadır (Kanburoğlu 2017). Ayrıca çalışma için Gökben Şaş (genel sanat yönetmeni yardımcısı) ve Arzu Şahin (kostüm şefi) ile yapılan derinlemesine görüşmelerde yine kadın sayısının dengesiz olduğu ortaya çıkmış ve bu durumun çeşitli sorunlara sebep olduğu belirtilmiştir. Ekiplerdeki dağılım, oransal olarak çoğunda sıkıntılı olmakla beraber, farkın açık olmasından kaynaklı ise sette oluşan işleyiş ve dilde de sıkıntılar oluşmaktadır. Ayrıca üretilen yapımlar bağlamında kadınların temsiliyeti bu sebeple yine genelde bir erkek tarafından yapılmaktadır. İçerik bağlamında incelendiğinde de kadın oyuncu sayısındaki azlığın yanında

kadınların temsil ettiği karakterler de belirli tipler içine sıkışmış ve aykırı karakterler yazıldığında ise ilerleyen bölümlerde bu roller ülkedeki toplumsal cinsiyet rollerine göre değişmiştir. (Gül Ünlü ve Aslan 2016) Bu çalışmada setlerde oluşan eril dil ve yapı ile standartlaştırılmış kadın rolleri içine sıkışan kadınlar için var ise çözüm yolları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Dizi, Seriyal, Üretim, Temsil, Toplumsal Cinsiyet

---

ONLINE 2. OTURUM/ONLINE 2nd SESSION

Sinemada Kadın Gözü. Ne Değişti? / Feminine View in Cinema:
What has changed?

Women as Subject in Cinema through Agnès Varda's Narrative

Assoc. Prof. Zehra CERRAHOĞLU

Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Film Tasarımı ve
Yönetmenliği Bölümü, zehracerrahoglu@gmail.com,
ORCID: 0000-0001-6528-0451

Abstract

This paper aims to examine how director Agnès Varda portrays women as subjects in cinema through her narrative style. In the historical context where female characters in cinema often remained confined to stereotypical roles and narratives, Varda emerges as a significant figure who challenges these conventions. In this study, Varda's narrative techniques and thematic explorations will be discussed through selected examples from her films such as "Cléo from 5 to 7" (1962), "Vagabond" (1985), "The Gleaners and I" (2000), "Faces Places" (2017), and "One Sings, the Other Doesn't" (1977). Through analysis, the functions of Varda's narrative methods will be identified and explained. The aim is to highlight the transformative potential of narrative in reshaping cultural perceptions and advancing gender equality in cinema. Varda's films are characterized by non-linear narrative style, experimental approaches, and a profound empathy towards female characters. Varda's films not only question traditional gender roles and stereotypes, but also contribute to a richer, more inclusive cinematic discourse by offering nuanced depictions of women's

lives, struggles and agency. By centering women's experiences and perspectives, Varda interrogates traditional societal norms, challenges gender stereotypes, and thereby empowers female voices in the cinematic realm. Varda often emphasizes in her films that the world is not exclusively for men. Additionally, she also addresses herself as a woman in her films. Topics such as her own pregnancy experience, her approaches in films during the period she had children, her perspective on women, as well as issues like aging, change, and various aspects of womanhood hold significant places in Varda's works. The ultimate goal of this study is to shed light on Varda's lasting impact on representations of women in cinema and her legacy within the film industry.

Keywords: Agnès Varda, narrative style, women, subject

Agnès Varda'nın Anlatısı Üzerinden Sinemada Özne Olarak Kadın

---

Doç. Dr. Zehra CERRAHOĞLU

Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Film Tasarımı ve
Yönetmenliği Bölümü, zehracerrahoglu@gmail.com,
ORCID: 0000-0001-6528-0451

Özet

Bu çalışma, yönetmen Agnès Varda'nın anlatı tarzı aracılığıyla sinemada kadınları nasıl özne olarak tasvir ettiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Sinemada sıkça görülen kadın karakterlerinin genellikle basmakalıp roller ve hikayelerle sınırlı kaldığı tarihsel bağlamda, Varda, bu geleneklere meydan okuyan önemli bir figür olarak öne çıkmaktadır. Çalışmada, Varda'nın "Beşten Yediye Cléo" (Cléo De 5 à 7 / Cleo From 5 to 7) (1962), "Çatısız Kural-sız" (Sans toit ni loi/ Vagabond) (1985), "Toplayıcılar" (Les glaneurs et la glaneuse/ The Gleaners and I) (2000), "Mekanlar ve Yüzler" (Visages Villages/ Faces Places) (2017) ve "Biri Biri Şarkı Söylüyor, Diğeri Söylemiyor" (L'une chante, l'autre pas/ One Sings, the Other Doesn't) (1977) gibi filmlerinden seçilmiş örnekler üzerinden, Varda'nın anlatı teknikleri ve tematik keşifleri ele alınacak; analizler aracılığıyla Varda'nın anlatı yöntemlerine ilişkin işlevler tanımlanıp açıklanacaktır. Böylece anlatının kültürel algıları yeniden şekillendirmede ve sinemada toplumsal cinsiyet eşitliğini ilerletmede dönüştürücü potansiyelini vurgulamak amaçlanmaktadır. Varda'nın filmleri, doğrusal olmayan anlatım tarzı, deneysel yaklaşımlar ve özellikle kadın karakterlere yönelik derinlikli bir empatiyle dikkat çekmektedir. Varda'nın filmleri yalnızca geleneksel toplumsal cinsiyet rollerini ve stereotiplerini sorgulamakla kalmaz, aynı zamanda kadınların yaşamları, mücadeleleri ve eylemliliklerinin incelikli tasvirlerini sunarak daha zengin, daha kapsayıcı bir sinema söylemine katkıda

bulunur. Varda, kadın deneyimlerini ve bakış açılarını merkeze alarak, geleneksel toplumsal normları sorgulamakta, cinsiyet kalıplarına meydan okumakta ve böylece sinema dünyasında kadın seslerini güçlendirmektedir. Varda, filmlerinde dünyanın sadece erkekler için olmadığını sıklıkla vurgular. Filmlerinde aynı zamanda bir kadın olarak kendisini de ele alır. Kendi hamilelik deneyimi, çocuk sahibi olduğu dönemdeki filmlerindeki yaklaşımları ve kadınlara yönelik bakış açısı gibi konular ve ayrıca, yaşlanma, değişim ve kadınlığın farklı yönleri gibi konular da Varda'nın yapıtlarında önemli bir yer tutar. Çalışmanın nihai amacı, Varda'nın sinemada kadın temsilleri üzerindeki kalıcı etkisine ve sinemadaki mirasına ışık tutmaktır.

Anahtar sözcükler: Agnès Varda, anlatı üslubu, kadın, özne

Advancements in Cinematographic Techniques Employed by Contemporary Female Filmmakers

---

Assoc. Prof. Ragıp TARANÇ

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Film Tasarımı ve
Yönetmenliği Bölümü,
rtaranc@gmail.com, ORCID: 0000-0002-2936-8517

Abstract

In recent times, the filmmaking industry has witnessed remarkable transformations, especially thanks to the pioneering efforts of women directors. This has not only changed the way narratives and individuals are portrayed, but has also led to completely revolutionary changes in the methodologies used in filmmaking. Women directors are pioneering the inclusion of diverse narratives, bringing new perspectives and untold experiences to the world of cinema. This diversity encompasses not only the content of the narratives, but also the way they are conveyed. Directors such as Ava DuVernay and Mira Nair use different perspectives to create visually captivating narratives that challenge traditional storytelling techniques. They use unusual camera angles, innovative lighting techniques and different color schemes to realistically depict a wide range of events and civilizations. Contemporary women directors are keen to explore new technologies. Greta Gerwig, Patty Jenkins and other filmmakers have turned to digital cinematography to enhance the aesthetic appeal of their films and communicate their themes in a more dynamic way. The use of drones, GoPros and digital equipment facilitated previously impossible shots, thus adding a new dimension to the narrative that was both engaging and immersive. Women filmmakers are increasingly using intimate cinematography techniques to create a deeper emotional connection between the

audience and the characters. Lynne Ramsay and Sofia Coppola use meticulous composition, close-ups and handheld cinematography to evoke a sense of intimacy and responsibility. This approach allows the audience to interact more deeply with the characters, strengthening the intimate and emotional core of the cinematic experience. Women directors are increasingly using non-linear storytelling as a strategic approach. By moving away from the traditional structure of beginning and end, this method allows for more creative narratives to be depicted. Directors such as Julie Taymor and Dee Rees adopt non-linear narrative strategies to create complex stories that encourage audiences to explore the film's themes and characters in greater depth. Jennifer Peedom and Chloé Zhao used wide panoramic views, unaltered lighting and real locations to emphasize ecological issues and the interaction between human beings and the natural environment. The influence of women directors on cinematographic techniques is significant and far-reaching. They are revolutionizing the film industry by introducing new perspectives, embracing technological advances, prioritizing intimacy, exploring innovative storytelling techniques and tackling environmental barriers. This study aims to analyze the evolution and impact of the cinematographic techniques used by modern women filmmakers, highlighting the different styles and issues that distinguish them from traditional paradigms. This research aims to explore the unique narrative methods, visual techniques and thematic focal points that contribute to the depth and diversity of world cinema. It does so by analyzing a variety of films directed by women from different cultural backgrounds and film industries.

Keywords: women directors, cinematographic techniques, contemporary cinema, narrative strategies, visual styles.

Çağdaş Kadın Yönetmenlerin Sinematografik Tekniklerindeki Gelişmeler

---

Doç. Dr. Ragıp TARANÇ

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Film Tasarımı ve
Yönetmenliği Bölümü, ORCID
rtaranc@gmail.com, ORCID: 0000-0002-2936-8517

Özet

Son zamanlarda film yapımcılığı sektörü, özellikle kadın yönetmenlerin öncü çabaları sayesinde kayda değer dönüşümlere sahne olmuştur. Bu sadece anlatıların ve bireylerin tasvir edilme biçimini değiştirmekle kalmadı, aynı zamanda film yapımında kullanılan metodolojilerde de tamamen devrim niteliğindeki değişikliklere yol açmıştır. Kadın yönetmenler sinema dünyasına yeni bakış açıları ve anlatılmamış deneyimler getirerek farklı anlatıların dahil edilmesine öncülük etmektedir. Bu çeşitlilik yalnızca anlatıların içeriğini değil, aynı zamanda bunların aktarılma biçimini de kapsamaktadır. Ava DuVernay ve Mira Nair gibi yönetmenler, geleneksel hikâye anlatma tekniklerine meydan okuyan görsel olarak büyüleyici anlatılar oluşturmak için farklı bakış açıları kullanmaktadır. Çok çeşitli olayları ve medeniyetleri gerçekçi bir şekilde tasvir etmek için alışılmadık kamera açıları, yenilikçi aydınlatma teknikleri ve farklı renk şemaları kullanıyorlar. Çağdaş kadın yönetmenler yeni teknolojileri araştırmaya hevesli. Greta Gerwig ve Patty Jenkins ile diğer film yapımcıları, filmlerinin estetik cazibesini artırmak ve temalarını daha dinamik bir şekilde iletmek için dijital sinematografiyi tercih ettiler. Drone'lar, GoPros'lar ve dijital ekipmanların kullanımı daha önce yapılması mümkün olmayan çekimlerin yapılmasını kolaylaştırdı ve böylece anlatıya hem ilgi çekici hem de

sürükleyici yeni bir boyut kazandırdı. Kadın sinemacılar, seyirci ile karakterler arasında daha derin bir duygusal bağ kurmak için giderek daha samimi sinematografi teknikleri kullanmaktadır. Lynne Ramsay ve Sofia Coppola, yakınlık ve sorumluluk hissi uyandırmak için titiz kompozisyon, yakın plan çekimler ve el sinematografisi yöntemleri uygulamaktadırlar. Bu yaklaşım, seyircinin karakterlerle daha derin bir etkileşime girmesini sağlayarak sinema deneyiminin samimi ve duygusal özünü güçlendiriyor. Kadın yönetmenler doğrusal olmayan hikâye anlatımını stratejik bir yaklaşım olarak giderek daha fazla kullanmaktadır. Geleneksel başlangıç ve sonuç yapısından uzaklaşan bu yöntem, daha yaratıcı anlatıların tasvir edilmesine olanak sağlamaktadır. Julie Taymor ve Dee Rees gibi yönetmenler, izleyicileri filmin konularını ve karakterlerini daha derinlemesine keşfetmeye teşvik eden karmaşık hikayeler oluşturmak için doğrusal olmayan anlatı stratejileri benimsemektedir. Jennifer Peedom ve Chloé Zhao, ekolojik meseleleri ve insanlığın doğal çevre arasındaki etkileşimi vurgulamak için geniş panoramik görüntüler, değiştirilmemiş ışıklandırma ve gerçek mekanlar kurguladılar. Kadın yönetmenlerin sinematografik teknikler üzerindeki etkisi önemli ve kapsamlıdır. Yeni bakış açıları sunarak, teknolojik gelişmeleri kucaklayarak, samimiyete öncelik vererek, yenilikçi hikaye anlatma tekniklerini keşfederek ve çevresel engellerle mücadele ederek film endüstrisinde devrim yaratıyorlar. Bu çalışma, modern kadın sinemacılar tarafından kullanılan sinematografik tekniklerin evrimini ve etkisini çözümlenmeyi, onları geleneksel paradigmalardan ayıran farklı tarzları ve konuları vurgulamayı amaçlamaktadır. Bu araştırma, dünya sinemasının derinliğine ve çeşitliliğine katkıda bulunan benzersiz anlatı yöntemlerini, görsel teknikleri ve tematik odak noktalarını keşfetmeyi amaçlamaktadır. Bunu da farklı kültürel geçmişlerden ve film endüstrilerinden gelen kadınlar tarafından yönetilen çeşitli filmleri analiz ederek gerçekleştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: kadın yönetmenler, sinematografik teknikler, çağdaş sinema, anlatı stratejileri, görsel stiller.

Evolution of Female Characters in Detective Films

Lect. Melih TOMAK

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Temel Eğitim Bölümü,
melihtomak@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9945-4878

Abstract

Throughout its history, detective films have been a genre in which intrigue, enigma, suspense and uncovering the truth have been at the forefront. Historically dominated by male protagonists, the genre has witnessed a significant evolution in the portrayal of female characters. The crime film genre has historically reflected ideas about gender, often depicting female characters as either helpless victims or seductive or dangerous women. However, as perspectives on gender have evolved, so have the roles and portrayals of women in crime films. The journey of female characters in crime films from the periphery to the foreground is a testament to the adaptability of the genre and its ability to reflect social changes. As the film industry continues to evolve, the representation of women in crime films will continue to push boundaries, challenge stereotypes and inspire audiences. The importance of these characters lies not only in their capacity to entertain, but in their power to inspire change and reflect the complex realities of women's lives. Early crime films, shaped by film noir aesthetics, often portrayed women in limited and stereotypical roles. During this period, female characters were often portrayed as passive and without control over their own actions. They were often used as tools to advance the plot rather than being developed as complex individuals. In early examples of the genre, female characters were often reduced to the roles of damsels in distress or moral support, serving as love interests or secondary characters. Women were often cast in roles that supported the male-oriented

narrative as victims or characters in need of protection. Examples of the evolving role of female characters in society and the beginnings of feminist movements emerged in the early 1970s. The 1980s and 1990s marked an important period in the evolution of female characters in detective films, as women began to appear more frequently in leading roles and the characters they portrayed became more diverse. The diversification and empowerment of female characters in detective films began in the 2000s and continues today. By featuring women in roles traditionally dominated by men, they showcase their leadership, resilience and complexity. These characters are not defined solely by their relationships with men or their femininity, but are fully realized individuals whose gender is an aspect of their multifaceted identities. This study aims to analyze the development of female characters in the crime film genre and the changes in the narrative emphasis on gender roles and representation through specific film examples. In chronological order, *The Big Heat* (1953), *Klute* (1971), *The Silence of The Lambs* (1991) and *Zero Dark Thirty* (2012) were selected as the sample films.

Keywords: *Detective films, female characters, gender, crime, male characters.*

Polisiye Filmlerdeki Kadın Karakterlerin Evrimi

Öğr. Gör. Melih TOMAK

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Temel Eğitim Bölümü,
melihtomak@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9945-4878

Özet

Polisiye filmler tarihi boyunca entrika, muamma, gerilim ve gerçeğin ortaya çıkarılmasının ön planda olduğu bir tür olmuştur. Tarihsel olarak erkek kahramanların hakimiyetinde olan bu tür, kadın karakterlerin tasvirinde önemli bir evrime sahne olmuştur. Polisiye film türü tarihsel olarak toplumsal cinsiyet hakkındaki fikirlerini yansıtmış, kadın karakterleri genellikle ya çaresiz kurbanlar ya da baştan çıkarıcı veya tehlikeli kadınlar olarak betimlemiştir. Bununla birlikte, toplumsal cinsiyete bakış açısı geliştikçe, polisiye filmlerdeki kadın rolleri ve portreleri de gelişmiştir. Polisiye filmlerdeki kadın karakterlerin periferiden ön plana çıkma yolculuğu, bu türün uyarlanabilirliğinin ve toplumsal değişimleri yansıtmaya yeteneğinin bir kanıtıdır. Film sektörü gelişmeye devam ettikçe, kadınların polisiye filmlerdeki temsili sınırları zorlamayı, klişelere meydan okumayı ve izleyicilere ilham vermeyi sürdürecektir. Bu karakterlerin önemi sadece eğlendirme kapasitelerinde değil, değişime ilham verme ve kadınların hayatlarının karmaşık gerçeklerini yansıtmaya güçlerinde yatmaktadır. Kara film estetiğiyle şekillenen ilk polisiye filmler, kadınları genellikle kısıtlı ve klişe rollerde göstermiştir. Bu dönemde kadın karakterler sıklıkla pasif ve kendi eylemleri üzerinde kontrol sahibi olmayan kişiler olarak betimlenmiştir. Genellikle karmaşık bireyler olarak geliştirilmek yerine olay örgüsünü ilerletmek için araç olarak kullanılmışlardır. Türün erken dönem örneklerinde kadın karakterler genellikle zor durumdaki genç kız rollerine ya da ahlaki desteğe indirgenmiş, aşk ilişkileri ya da ikincil karakterler

olarak hizmet etmişlerdir. Kadınlar, genellikle kurban ya da korunmaya muhtaç karakterler olarak erkek odaklı anlatıyı destekleyen rollerde yer almıştır. Kadın karakterlerin, toplumda gelişen rolüne ve feminist hareketlerin başlangıcına işaret eden örnekler 1970'lerin başlarına ortaya çıkmıştır. 1980'ler ve 1990'lar polis filmlerindeki kadın karakterlerin evriminde önemli bir döneme damgasını vurmuş, kadınlar başrollerde daha fazla yer almaya başlamış ve canlandırdıkları karakterler çeşitlenmiştir. Polisiye filmlerde kadın karakterlerin çeşitlenmesi ve güçlenmesi 2000'lerden başlayıp günümüzde de devam etmektedir. Geleneksel olarak erkeklerin egemen olduğu rollerde kadınlara yer vererek onların liderliğini, direncini ve karmaşıklığını sergilemektedir. Bu karakterler yalnızca erkeklerle olan ilişkileri ya da kadınlıklarıyla tanımlanmıyor, cinsiyetleri çok yönlü kimliklerinin bir yönü olan, tam anlamıyla farkına varmış bireylerdir. Bu çalışma, polisiye film türünde kadın karakterlerin gelişimini, toplumsal cinsiyet rolleri ve temsiline ilişkin anlatı vurgusundaki değişimleri belirli film örnekleri üzerinden analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada kronolojik olarak sırayla *The Big Heat* (1953), *Klute* (1971), *The Silence of The Lambs* (1991) ve *Zero Dark Thirty* (2012) filmleri örneklem olarak seçilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Polisiye filmler, kadın karakterler, toplumsal cinsiyet, suç, erkek karakterler.*

As Women Heroines are Transformation in 20th Century Cinema

Assoc. Prof. Cumhuri Okay ÖZGÖR

Balıkesir University, Fine Art Faculty, Painting Department,
cumhurokay@gmail.com, ORCID:0000-0002-3712-7780

Abstract

From mythological tales to sacred texts; from medieval superstitions to contemporary cinema, female stereotypes are generally depicted with negative aspects such as "misfortune, curse, evil." Mythological female characters such as sirens and Circe mentioned in Homer's narratives were portrayed with a malevolent intent to hinder or kill male heroes. In the Middle Ages, healer women were characterized as witches and portrayed as malevolent. As a continuation of narrative genres, cinema also tends to depict female characters negatively, particularly with the film-noir genre, embodying archetypes like "ominous, cursed, deadly women (femme fatale)." A prevalent notion in patriarchal, masculine cinema is that female characters often lead male figures to disaster. For instance, in Francis Ford Coppola's "The Godfather" series, female characters pose a threat to the patriarchal order. Responsible female characters like Sunny are implicated in the deaths of significant characters. In another example, in Sam Peckinpah's cinema, male characters get into trouble because of women.

In opposition to all these patriarchal orders and masculine systems, with the emergence of feminist art in the 1960s dominating the art history, stereotypes of women on the silver screen began to transform into main characters. For example, in the influential film "Vivre Sa Vie: Film en Douze Tableaux" (Jean-Luc Godard/1962) from the French New Wave, the main character will be a prostitute striving to attain her own freedom and independent life. Female

typologies in existentialist cinema began to shift towards more masculine female heroes predominant in science fiction cinema by the 1970s. In these films depicting a strong female image, female characters are threatened by creatures (Alien, Aliens) or a cyborg from the future (Terminator). In these films allowing for symbolic readings, female heroes create a strong image by fleeing from their enemies and ultimately destroying threatening entities. In the 1990s, films featuring female duos (buddy films) like "Thelma & Louise" (1991/Ridley Scott), "Bound" (Lana Wachowski, Lilly Wachowski/1996), and "Wild Things" (John McNaughton/1998) became popular. Not submitting to the dominant male world, escaping from this masculine world holds significant importance for these characters. In films like "The Last Seduction" (John Dahl/1994), a change in the portrayal of women with masculine traits began to occur in cinema. In this study, female figures undergoing transformation on the silver screen, particularly in Hollywood, have been examined. The research area is constituted by Odeon mythological interpretations exploring the reflections of matriarchal understanding in cinema. As a framework, the background of this transformation has been examined in various disciplines such as mythology, history, and art.

Keywords: Masculine, female, hero, cinema

---

20. Yüzyıl Sinemasında Dönüşüm İçerisinde Olan Kadın Kahramanlar

---

Doç. Dr. Cumhuri ÖZGÖR

Balıkesir Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü
cumhurokay@gmail.com, ORCID:0000-0002-3712-7780

Özet

Mitolojik öykülerden, kutsal kitaplara; Orta Çağ batıl inançlarından, günümüz sinemasına kadın stereotipleri, genel anlamda “uğursuzluk, lanet, kötülük” gibi olumsuz yönleriyle resmedilmektedir. Homeros’un anlatılarında geçen, siren, kirke gibi mitolojik kadın karakterler, erkek kahramanları engellemeye, öldürmeye çalışan bir kötülükle betimlenirdi. Orta Çağ’da şifacı kadınlar cadı olarak kötücül olarak karakterize edilmekteydi. Anlatı türlerinin devamı olarak sinema da kadın karakterler film-noir türle birlikte arkaetip olarak “uğursuz, belalı, öldüren kadın (femme fatale) gibi tiplerle olumsuzlaşması hâkim olmuştur. Ataerkil, eril sinemada yoğun olan egemen bir fikirse kadın karakterlerin, erkek figürleri felakete sürüklemesi olmuştur. Örneğin, Francis Ford Coppola’nın Baba serisinde kadın karakterler, ataerkil düzene tehdit oluşturmaktadır. Sunny gibi önemli karakterlerin ölmesinde sorumlu kadın karakterler olmuştur Bir başka örnekte ise Sam Peckinpah sinemasında kadınlar yüzünden erkek karakterlerin başı belaya girer.

Bütün bu ataerkil düzene, eril sisteme karşıt olarak 1960’lardaki sanat tarihine egemen olmaya başlayan feminist sanat anlayışıyla birlikte beyazperde de kadın stereotipler ana karaktere dönüşmeye başlamıştır. Örneğin, Fransız Yeni Dalgasının önemli filmlerinden olan Hayatını Yaşamak: On İki tabloda Oluşan Bir Film (Jean-Luc Godard/1962) filminde ana kahraman kendi özgürlüğünü, bağımsız yaşamını elde etmeye çabalayan bir hayat kadını olacaktır. Varoluşçu sinemadaki kadın tiplerini, 1970’lere gelindiğinde daha çok

bilim kurgu sinemasında egemen olan maskülen kadın kahramanlara dönüşmeye başlamıştır. Güçlü kadın imajının çizildiği bu filmlerde kadın karakterler bir yaratık (Alien-Yaratık, Aliens-Yaratıklar), ya da gelecekte gelen bir sayborg (Terminatör) tarafından tehdit altındadır. Sembolik okumalara imkan veren alt metin okumalarının olduğu bu filmlerde, düşmanlarından kaçmak ve son çare olarak tehditkar varlıkları yok etmek suretiyle kadın kahramanlar güçlü bir imaj çizer. 1990'larda ise *Thelma ve Louise* (1991/Ridley Scott), *Tuhaf İlişkiler* (Bound/Lana Wachowski, Lilly Wachowski/1996) ve *Wild Things* (John McNaughton/1998) gibi filmlerle kadın ikililer (buddy film) popüler hale gelmektedir. Egemen erkek dünyasına boyun eğmeme, bu eril dünyadan kaçma bu karakterler için son derece önemli yere sahiptir. *Son Tahrik* (The Last Seduction/John Dahl/1994) gibi filmlerde ise erkeksi kadın imajı ile sinemada önemli bir değişim gerçekleşmeye başlamıştır. Bu çalışmada, başta Hollywood olmak üzere beyazperdede dönüşüm içerisinde olan kadın figürler incelenmiştir. Odeon mitolojik yorumlamalarla anaerkil anlayışın sinemadaki yansımaları araştırma alanını oluşturur. Çerçeve olarak, mitoloji, tarih ve sanat gibi farklı disiplinlerde bu dönüşümün arkaplanı irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Maskülen, kadın, kahraman, sinema.

ONLINE 3. OTURUM / ONLINE 3rd SESSION

Şiddet İmgeleri ve Kadın/ Images of Violence and Women

The Reflection of Patriarchal Structure on Family Life in the Film 'Miss Violence'

İbrahim EVİN

MA Student, Department of Film Design, Fine Arts Institute, Dokuz Eylül University evinibrahim@gmail.com, ORCID: 0009-0004-7386-4341

Abstract

Cinema, as a cultural transmission tool, has taken on problematic points in society as its subject since its existence. The art of cinema sometimes presents a narrative through possible fictional events, and sometimes through real-life events. Alexandros Avranas' film "Miss Violence" (2013) is designed based on a real suicide incident. The film, which is based on the story of an eleven-year-old girl who committed suicide in Germany, narrates the events in a patriarchal family. In this film, one of the most violent and harsh products of the Greek New Wave, slices of daily life of women and children living in an isolated life from society under the dominant father's rules are presented to the audience. The patriarchal hegemony within the family is maintained with the authority, violence, and pressure created by Philippos at home. Violence has reached a level where it is used as a means of communication within the house and has been normalized. This hegemony, not limited to violence, has also turned into sexual abuse. Philippos sexually abuses his daughters and grandchildren, forcing them to be with others for money. There is no reaction from his mother and wife to Philippos, who rapes his children and grandchildren

within the incestuous relationship web. The film scrutinizes the power relations and control mechanisms within the family, discussing the social effects of the patriarchal structure. Patriarchy refers to a structure where gender roles in society are determined and men hold power and authority. "Miss Violence" exposes the traces of this patriarchal culture within the family. Especially, the male characters in the film use their power to keep other family members under control and manipulate them. This shows how distortion and violence can emerge in family relationships, while also reflecting the patriarchal structure in society. The passivity and silence of female characters clearly demonstrate how patriarchal culture affects women. Women often do not speak up or defend themselves when they are subjected to violence. This shows how the structure of patriarchy crushes women with a sense of powerlessness. "Miss Violence" questions not only domestic violence but also the general patriarchal culture in society. The patriarchal family structure is a structure that dominates at certain times and culturally specific places in society. In this structure, men are generally seen as the leader of the family and stand out in decision-making processes. Women, on the other hand, are usually found in domestic roles such as housework and childcare and are subject to men's authority. The patriarchal family structure reflects an order based on male dominance in society in general. This order supports a structure where women do not have equal rights with men socially, economically, and politically.

Keywords: Miss Violence, Greek Weird Wave, Patriarchy, Violence, Woman

---

Miss Violence Filminde Ataerkil Yapının Aile Hayatına Yansıması

İbrahim EVİN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü,
Film Tasarımı Anasanat Dalı,
evinibrahim@gmail.com ORCID: 0009-0004-7386-4341

Özet

Kültür aktarım aracı sinema, varoluşundan bu yana toplumdaki problemleri noktaları kendine konu edinmiştir. Sinema sanatı kimi zaman var olabilecek kurmaca olaylarla, kimi zaman da yaşanmış olaylar üzerinden bir anlatı sunmaktadır. Alexandros Avranas'ın Miss Violence (2013) filmi gerçek bir intihar olayından yola çıkarak tasarlanmış bir film. Almanya'da on bir yaşında intihar eden bir kızın öyküsünden temel alan film, ataerkil bir ailede yaşanan olayları anlatmaktadır. Yunan Yeni Dalgası'nın en şiddet dolu ve sert ürünlerinden biri olan bu filmde, baskın karakterli babanın kurallarının geçtiği, toplumdaki izole bir yaşamın içerisindeki kadın ve çocukların gündelik yaşamından kesitler izleyiciye sunulmaktadır. Aile içerisindeki ataerkil hegemonya, Philippos'un evde yarattığı otorite ve şiddet ve baskı ile sürdürülmektedir. Şiddet, evin içerisinde iletişim aracı olarak kullanılacak seviyeye gelmiş ve normalleştirilmiştir. Yalnızca şiddetle sınırlı kalmayan bu hegemonya, cinsel istismara da dönüşmüştür. Philippos, kızlarına ve torunlarına cinsel istismarda bulunur, onları para karşılığı başkaları ile birlikte olmaya zorlar. Enstest ilişki yumağı içerisinde çocukları ve torunlarına tecavüz eden Philippos'a annesi ve karısı tarafından tepki yoktur. Film, aile içindeki güç ilişkilerini ve kontrol mekanizmalarını mercek altına alarak, ataerkillik yapısının toplumsal etkilerini tartışmaktadır. Ataerkillik, toplumdaki cinsiyet rollerinin belirlendiği ve erkeklerin güç ve otorite sahibi olduğu bir yapıyı ifade etmektedir. "Miss Vi-

olence" da bu ataerkillik kültürünün aile içindeki izlerini gözler önüne sermektedir. Özellikle, filmdeki erkek karakterler, güçlerini kullanarak diğer aile üyelerini kontrol altında tutarlar ve manipüle ederler. Bu, aile içindeki ilişkilerde çarpıklığın ve şiddetin nasıl ortaya çıkabileceğini gösterirken, aynı zamanda toplumdaki ataerkillik yapısının bir yansımasıdır. Kadın karakterlerin pasifliği ve sessizliği, ataerkillik kültürünün kadınları nasıl etkilediğini açıkça ortaya koymaktadır. Kadınlar genellikle şiddete maruz kaldıklarında seslerini çıkarmazlar veya kendilerini savunamazlar. Bu, ataerkillik yapısının kadınları güçsüzlük hissi içinde nasıl ezdiğini gösterir. "Miss Violence", sadece aile içindeki şiddeti değil, aynı zamanda toplumdaki genel ataerkillik kültürünü de sorgulamaktadır. Ataerkillik aile yapısı, toplumun belirli bir zaman diliminde ve kültürel olarak belirli yerlerde hakim olan bir yapıdır. Bu yapıda, erkekler genellikle ailenin lideri olarak görülür ve karar alma süreçlerinde öne çıkmaktadır. Kadınlar ise genellikle ev işleri ve çocuk bakımı gibi ev içi rollerde bulunurlar ve erkeklerin otoritesine tabi olurlar. Ataerkillik aile yapısı, toplumun genel olarak erkek egemenliğine dayalı olduğu bir düzeni yansıtmaktadır. Bu düzen, kadınların toplumsal, ekonomik ve siyasi olarak erkeklerle eşit haklara sahip olmadığı bir yapıyı desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Miss Violence, Yunan Yeni Dalgası, Ataerkillik, Şiddet, Kadın

---

Othering of Women as a Design of Happy Violence in Television Series: The Case of Spring TV Series

---

Nevin SİLYANOĞLU AYDEMİR

Independent Researcher

nevins.aydemir@gmail.com, ORCID: 0000-0003-4011-3731

Abstract

In the new media system, the general qualities and subconsciousness of the content can be revealed through digital platforms and social media tools that are open to multiple audience effects. In recent years, foreign programs, which can be defined as cultural transfer and indirect infiltration in television series, can provide a positive seeding by bringing women to the forefront. However, the identity of the postmodern woman is also trivialized with a narrative structure in which the woman is alienated from herself and her labor, and even increasingly marginalized. By designing her identity through happy violence other than the leading and dominant roles, the woman can also lose her rightfulness in a humorous way. The presentation of women as mothers, wives and in the social system with representations and stereotypes that transform into acculturation can be criticized as different derivatives of othering. This study examines the processes of women's identity and self-construction through the design dimension between humor and violence in the TV series Spring. Within the scope of the research, a content analysis is conducted on the episodes of the adapted series in terms of cultural codes and acts of marginalization, character and narrative typologies.

Keywords: Television Series, Othering, Happy Violence, Character Construction, Bahar.

Televizyon Dizilerinde Mutlu Şiddet Tasarımı Olarak Kadının Ötekileştirilmesi: Bahar Dizisi Örneği

---

Nevin SİLYANOĞLU AYDEMİR

Bağımsız Araştırmacı

nevins.aydemir@gmail.com, ORCID: 0000-0003-4011-3731

Özet

Yeni medya sisteminde, dijital platformlar ve çoklu izleyici etkisine açık olan sosyal medya araçları üzerinden içeriklerin genel nitelikleri ve bilinçaltı düzlemde ortaya çıkabilmektedir. Son yıllarda televizyon dizileri içerisinde kültürel aktarım ve dolaylı sızma olarak tanımlanabilen yabancı programların kadını ön plana çıkarması olumlu bir ekimleme sağlayabilmektedir. Bununla birlikte kadının, kendine ve emeğine yabancılaştığı hatta giderek ötekileştirici bir anlatı yapısıyla postmodern kadının kimliği de sıradanlaştırılmaktadır. Kadın, kendi kimliğini lider ve başat roller dışında mutlu şiddet üzerinden tasarlanarak haklılığını da mizahi bir biçimde kaybedebilmektedir. Kadının ana, eş ve toplumsal sistemde akültürasyon dönüşen temsiller ve stereotiplerle sunulması ötekileştirmenin farklı türleri olarak eleştirilebilmektedir. Bu çalışma, kadın kimliği ve kendini inşa etme sürecinde yaşadığı süreçleri mizah ve şiddet arasındaki tasarımsal boyutuna bahar dizisi üzerinden ele almaktadır. Araştırma kapsamında uyarlama dizinin bölümleri üzerinden kültürel kodları ile ötekileştirme eylemleri karakter ve anlatı tipolojileri konusunda içerik analizi yapılmaktadır.

Anahtar kelimeler: Televizyon Dizisi, Ötekileştirme, Mutlu Şiddet, Karakter İnşası, Bahar.

Extreme Women of the New French Extremity

Sevin YAMAN

Dokuz Eylül University Fine Arts Institute Film Design Dept., PhD Candidate
sevinymn@gmail.com, ORCID: 0009-0006-6516-7735

Abstract

By the end of the 90s, the growing problems of social injustice, immigration, unemployment and security in Chirac-era France had also affected cinema, and a new movement called the *New French Extremity* was born. These films, characterized by their transgressive nature and images of violence, developed discourses that attacked social norms and aimed to violate social taboos. The representations of women in the films of female directors such as Claire Denis, Marina de Van and Julia Ducournau, who produced films about gender inequality in this period, appear as monstrous-feminine figures. Based on this observation, the films *Trouble Every Day* (2001), *In My Skin* (2002) and *Raw* (2016) will be analyzed through Creed's concept of *monstrous-feminine*, and within the framework of genre theory, the extent to which monstrous-feminine comes close to breaking the boundaries created by the movement will be discussed within the narrative development of the characters. Despite the fact that it is accepted as a stereotype that the 'monstrous' women in these films rebel or subvert the system within the visualizations of violence, it will be underlined that, on the contrary, the representations of women in the narrative are intimidated by men by punishing them or ordering them to conform to the system.

Keywords: New French Extremity, monstrous-feminine, Barbara Creed, gender equality, women directors

---

Yeni Fransız Aşırılığı'nın Aşırı Kadınları

Sevin YAMAN

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Film Tasarımı Bölümü
Doktora Öğrencisi
sevinymn@gmail.com, ORCID: 0009-0006-6516-7735

Özet

90'ların sonu ile birlikte Chirac dönemi Fransası'nda toplumda artan sosyal adaletsizlik, göçmenlik, işsizlik ve güvenlik gibi sorunlar sinemayı da etkilemiş ve Fransız Yeni Aşırılığı (*New French Extremity*) olarak adlandırılan yeni bir akım doğmuştur. İhlal edici doğası ve şiddet görüntüleriyle bezeli bu filmler, toplumsal normlara saldıran ve topluma yerleşmiş tabuları ihlal etmeyi amaçlamış söylemler geliştirmiştir. Bu dönem özellikle toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dair filmler üreten Claire Denis, Marina de Van ve Julia Ducournau gibi kadın yönetmenlerin filmlerindeki kadın temsilleri canavarı-dişiller olarak karşımıza çıkar. *Trouble Every Day* (2001), *In My Skin* (2002) ve *Raw* (2016) filmleri bu tespitten hareketle, Creed'in canavarı-dişiller (*monstrous feminine*) kavramı üzerinden incelenecek, tür kuramı çerçevesinde canavarı-dişillerin, akımın yarattığı sınırları yıkmaya ne kadar yaklaştığı karakterlerin anlatıdaki gelişimi içerisinde ele alınacaktır. Bu filmlerde 'canavarlaşan' kadınların şiddet görselleştirmeleri içerisinde isyan ettikleri ya da sistemi yıktıkları bir kalıp olarak kabul edilmiş olsa da aksine anlatıda kadın temsillerinin erkekler tarafından cezalandırılarak ya da sisteme uyumlanmaları buyrulmuş sindirildiklerinin altı çizilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yeni Fransız Aşırılığı, canavarı-dişiller, Barbara Creed, toplumsal cinsiyet eşitliği, kadın yönetmenler

---

ONLINE 4. OTURUM/ONLINE 4th SESSION

Medya Gücü ve Kadın/ Power of Media and Women

Voices in the Struggle: Women's Activism Amid Conflict in Manipur

---

Dharti SHARMA

Research Scholar, Humanities, Indian Institute of Information Technology
Vadodara, dharti.sharma@iiitvadodara.ac.in, ORCID: 0009-0004-4303-2982

Dr. Barnali CHETIA

Assistant Professor, Humanities, Indian Institute of Information Technology
Vadodara, barnali@iiitvadodara.ac.in, ORCID: 0000-0003-3243-2361

Dr. Dharna BHATT

Parul University, Gujarat,
dharnapandya@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9495-0346

Abstract

Amid the backdrop of armed conflict and violence, women find themselves navigating a treacherous terrain marked by a broad spectrum of abuse, ranging from sexual violence and forced displacement to the heart-wrenching loss of family and the severe disruption of their daily lives. In the midst of ongoing armed conflict and violence, women in Manipur, India face a perilous landscape marred by a range of abuses, from sexual violence to forced displacement and the devastating loss of loved ones. Amongst these challenges, notable activists like Irom Sharmila have bravely emerged, staging hunger strikes to draw attention to the plight of women. Additionally, grassroots movements such as Meira Paibis and Mothers of Manipur have taken bold actions, includ-

ing naked public protests, to condemn instances of sexual assault perpetrated by the military. Through a careful examination of these movements, this analysis highlights the intricate nature of women's activism in Manipur, characterized by resilience, innovation, and collective mobilization. It emphasizes the urgency of amplifying the voices of marginalized women and challenging entrenched power dynamics to instigate meaningful social transformation. The disturbing phenomenon of "war rape" remains a deeply troubling and often overlooked aspect of these conflicts. In light of these complexities, it is imperative to advocate for the rights of women in Manipur, to illuminate their experiences, and to demand justice and empowerment.

Keywords: Manipur, Violence, Women, Activism, Sexual Assault

Betül Kaçar: A ‘Spirit of Insubordination’ in STEM and on Social Media

---

Dr. Anita OGURLU

St. Thomas More College, University of Saskatchewan,
Department of Sociology, aogurlu@stmcollege.ca,

Abstract

Women have become--or have largely been portrayed--as victims of violence and patriarchy across the globe in the 21st century. Social media has become the eminent site of struggle and solidarity for women to make their cases heard against gross injustices. The #MeToo movement is one such example. While the present reality of women and girls is undeniable, there are also women who are beacons of hope to challenge patriarchal narratives and forms of oppression vis-à-vis renewed forms of representation and messaging on social media. One such individual is Betül Kaçar, an astrobiologist at NASA researching the roots of evolution found in ancient DNA molecules and who also heads the Kaçar Research Group. From her humble beginnings on the Black Sea coast of Türkiye, Kaçar has succeeded in shaping and cultivating messages of hope and resiliency for young women, not only in Türkiye, but around the world, to pursue their education in STEM (science, technology, engineering, math) typically male dominated fields of knowledge. Kaçar uses social media as a medium for inspiring young women to transcend the confines of class and gender to reclaim their roles as empowered individuals to fully contribute to the evolution of present and future generations. In this manner, Kaçar might be considered an embodiment of what Thorstein Veblen--an early 20th century ally of first wave feminism--referred to as a ‘spirit of insubordination’. Veblen’s ‘spirit of insubordination’ stems from three human instincts: spirit of workmanship; parental bent; and idle curiosity, discussed in

this presentation. In his study of societies, Veblen's interdisciplinary approach employed anthropology, psychology, sociology, politics and the economy, to form his analysis of 20th century capitalism. He drew from Darwin's theory of evolution to understand how human societies evolve. Thus, if institutions and societies are to evolve in a progressive manner, women must be fully empowered alongside men. Kaçar—an embodiment of the 'spirit of insubordination'—is a *positive* influential individual to encourage women and girls to pursue and achieve their goals. She subtly and indirectly inspires women and girls to be 'insubordinate', if you will, in their unwavering determination to succeed in scientific knowledge and hence play central roles in progressive societal evolution. Women find strength in other women's conduct and pursuits. In Kaçar's words: "Don't be afraid. I come from Turkey... If I can do it, you can do it."

Keywords: Social evolution, spirit of insubordination, representation, hope, class, gender

---

MAY 24, 2024

ONLINE 1. OTURUM/ONLINE 1st SESSION

**İletişimin Öznesi ve Objesi Olarak Kadın/
Women as Object and Subject of Communication**

Assessing the Role of Women in War Photography

Oğuz YAKUT

Sakarya University, Department of Visual Communication Design
iletisim@oyakut.com, ORCID: 0009-0006-5454-8460

Abstract

Humans have been fighting in an organized manner since the beginning of their existence. Written sources mention that war is a phenomenon dating back to the roots of human history. The first permanent and complementary photographs taken for the visual documentation of wars were only possible with the Crimean War that broke out in the mid-19th century. In this period, due to the fact that the negative aspects of the war were prevented from being shown to the public and the photographic technology had not yet been reduced to easily portable dimensions, soldiers and photographers assigned by the states were generally able to represent war with photograph. Therefore, in the process that continued until the Spanish Civil War, the fact that mostly male individuals took part in the war fronts led to an understanding that war photography was a masculine endeavor. However, in the following periods, photojournalism experienced its golden age and women photojournalists started to be seen on the battlefield. The photographs of women war photographers who actively

participated in war zones occasionally became symbols and many of them played a decisive role in shaping the perception of the visual documentation of war. For example, the photograph "Republican Militia" taken by the female war photographer Gerda Taro, whose death occurred in the Spanish Civil War when an out-of-control tank crashed into the vehicle she was riding in, has become a symbol of the fact that women were also in the field and took part in conflicts during the civil war. On the other hand, Catherine Leroy, who is referred to as "the photographer that men are jealous of", documented the Vietnam War as a female photojournalist, and although she was not a soldier and had no military training, she was the first female photographer to parachute into the conflict environment. She also carried out important works in various countries in the Middle East. As a matter of fact, within the scope of this study, it is evaluated that the understanding of masculine self-reflexivity caused by phenomena such as destruction, death and ruthlessness brought about by war and the gendered accreditation of war photography throughout history are being proven otherwise by the field studies carried out by women war photographers.

Keywords: War, War Photography, Photojournalism, Women War Photographers, Gerda Taro, Catherine Leroy.

Kadınların Savaş Fotoğrafçılığındaki Rolünün Değerlendirilmesi

---

Oğuz YAKUT

Sakarya Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Anasanat Dalı,
iletisim@oyakut.com , ORCID: 0009-0006-5454-8460

Özet

İnsanlar, varoluşlarından bu yana örgütlenmiş bir biçimde savaşmaktadırlar. Yazılı kaynaklar, savaşın insanlık tarihinin köklerine kadar uzanan bir olgu olduğundan bahsetmektedir. Savaşların görsel olarak belgelenmesine yönelik çekilen kalıcı ve tamamlayıcı ilk fotoğraflar ise ancak 19. yüzyılın ortalarında baş gösteren Kırım Savaşı ile mümkün olmuştur. Bu dönemde savaşın olumsuz yönlerinin halka gösterilmesinin engellemeinden ötürü ve fotoğraf teknolojisinin kolay taşınabilir boyutlara henüz indirgenmiş olmaması nedeniyle genellikle devletler tarafından görevlendirilmiş askerler ve fotoğrafçılar savaşı fotoğraf ile temsil edebilmiştir. Dolayısıyla savaş cephelerinde çoğunlukla erkek bireylerin yer alması İspanya İç Savaşı'na kadar devam eden süreçte savaş fotoğrafçılığının erkeksi bir uğraş olduğu yönünde anlayışın hâkim olmasına yol açmıştır. Ancak sonraki dönemlerde fotojurnalizm altın çağını yaşamış ve savaş sahasında kadın fotojurnalistler görülmeye başlanmıştır. Savaş bölgelerinde aktif olarak yer alan kadın savaş fotoğrafçıların çekimleri zaman zaman sembol haline gelmiş ve birçoğu savaşın görsel olarak belgelenmesindeki algının şekillenmesinde belirleyici rol oynamıştır. Örneğin, ölümü İspanya İç Savaşı'nda kontrolden çıkan bir tankın, bulunduğu araca çarpması sonucu gerçekleşen kadın savaş fotoğrafçısı Gerda Taro'nun çatışma ortamında çekmiş olduğu "Cumhuriyetçi Milis" fotoğrafı, iç savaşta kadınların da sahada olduğuna ve çatışmalarda yer aldığına yönelik sembol haline gelmiştir. Öte yandan "Erkeklerin kıskandığı fotoğrafçı" şeklinde anılan Cat-

herine Leroy bir kadın fotojurnalist olarak Vietnam Savaşını belgelemiş, asker olmadığı gibi askeri bir eğitimi de bulunmamasına rağmen çatışma ortamına paraşütle atlayan ilk kadın fotoğrafçı olmuştur. Ayrıca Ortadoğu'da çeşitli ülkelerde önemli çalışmalara imza atmıştır. Nitekim bu çalışma kapsamında; savaşın beraberinde getirdiği yıkım, ölüm ve acımazlık gibi olguların doğurduğu erkeksi özdüşünümsellik anlayışı ile savaş fotoğrafçılığının tarih boyunca cinsiyetlendirilmiş akreditasyonunun, kadın savaş fotoğrafçılarının gerçekleştirmiş olduğu saha çalışmalarıyla aksi kanıtlandığı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Savaş, Savaş Fotoğrafçılığı, Fotojurnalizm, Kadın Savaş Fotoğrafçıları, Gerda Taro, Catherine Leroy.

**Activism and Women in Communication Studies:
A Bibliometrik Analysis with VOSviewer**

Prof. Filiz Balta PELTEKOĞLU

Marmara University, Communication Faculty,
filiz@marmara.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6667-1737

Assoc. Prof. Emel DEMİR ASKEROĞLU

Tekirdağ Namık Kemal University, Marketing and Advertising,
edemir@nku.edu.tr, ORCID:0000-0003-3953-5734

Abstract

There are many examples in the history of societies where activism and activists have played an important role in the fight for rights. Women's rights are not free from this situation. Sometimes women's rights have been the origin of activist movements, at other times women have played the role of leaders of activist actions. For this reason, the topic of "women and activism" has drawn the attention of many academic disciplines. Public relations as communication management has a strategic role in building awareness about social problems, strengthening and changing attitudes and behaviors. In this context, there is a convergence between activism and public relations practices. Because activist actions can be an important component of public relations to shape public policies, and activism can be said to benefit from public relations methods.

The aim of this study is to understand the coverage of "women and activism" in communication and public relations studies. In other words, the study focuses on the quantitative analysis of academic studies on "women and activism" in the context of communication and public relations literature. For this purpose, this study examines the distribution of studies on women and

activism in the communication and public relations literature according to years, countries, citations and keywords.

The research was conducted on March 28, 2024 in the context of publications in the communication category between 1999-2024 with Web Of Science data. As a result of the analysis of the studies that include the words activism and woman together, a total of 6448 studies were found in all fields. 446 of these studies are in the communication category. A total of 15 publications were in 8 public relations journals. The studies in the communication category are as follows: 200 from the United States of America, 36 from the United Kingdom, 36 from Spain, 32 from Canada, and 29 from Australia. 421 of the 446 studies were in English.

Keywords: Public Relations, Communication, Activism, Women, Bibliometric Analysis

---

İletişim Çalışmalarında Aktivizm ve Kadın: VOSviewer ile Bibliyometrik Analiz

---

Prof. Dr. Filiz BALTA PELTEKOĞLU

Marmara Üniversitesi, İletişim Fakültesi,
filiz@marmara.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6667-1737

Doç. Dr. Emel DEMİR ASKEROĞLU

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Pazarlama ve Reklamcılık,
edemir@nku.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3953-5734

Özet

Toplumların tarihinde yer bulan hak mücadelelerinde aktivizm ve aktivistlerin önemli rol oynadığı çok sayıda örnek bulunmaktadır. Kadın hakları da bu durumdan bağımsız değildir. Aktivist hareketlerin çıkış noktası bazen kadın hakları olmuş, bazen de kadınlar aktivist eylemlerin öncüsü rolünü üstlenmişlerdir. Bu nedenle “kadın ve aktivizm” konusu pek çok akademik disiplinin ilgisini çekmiştir.

İletişim yönetimi olarak halkla ilişkiler toplumsal sorunlarla ilgili farkındalığın oluşturulması, tutum ve davranışların pekiştirilmesi ve değiştirilmesi bağlamında stratejik bir role sahiptir. Bu nedenle aktivizm ile halkla ilişkiler pratikleri arasında bir yakınlaşmadan da söz edilebilir. Çünkü aktivist eylemler, kamu politikalarını etkilemeye yönelik halkla ilişkilerin önemli bir bileşeni olabileceği gibi aktivizmin de halkla ilişkiler yöntemlerinden yararlandığı söylenebilir.

Bu çalışmanın amacı, iletişim ve halkla ilişkiler alanında yapılan çalışmalar kapsamında “kadın ve aktivizm” konusunun ne ölçüde yer bulduğunu anlamaktır. Bir başka deyişle; çalışma, “kadın ve aktivizm” i ele alan akademik

çalışmaların iletişim ve halkla ilişkiler literatürü bağlamında sayısal analizine odaklanmaktadır. Bu amaçla araştırmada; iletişim ve halkla ilişkiler yazınında kadın ve aktivizm konusunun ele alındığı çalışmaların, yıllara, ülkelere, atıflara ve anahtar sözcüklere göre dağılımları incelenmektedir.

Araştırma Web Of Science verileri ile 1999-2024 tarihleri arasında iletişim kategorisinde yapılan yayınlar bağlamında 28 Mart 2024 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Activism ve woman sözcüklerinin birlikte yer aldığı çalışmalarla ilgili olarak yapılan analiz sonucu tüm alanlarda (all Fields) toplam 6448 çalışma yer almaktadır. Bu çalışmaların 446'sı iletişim (communication) kategorisindedir. 8 halkla ilişkiler dergisinde ise toplam 15 yayın bulunmaktadır. İletişim kategorisinde bulunan çalışmaların ülkelere göre dağılımı ise 200 Amerika Birleşik Devletleri, 36 çalışma İngiltere, 36 İspanya, 32 Kanada, 29 Avusturalya olarak sıralanmaktadır. 446 çalışmanın 421'inin dili ise İngilizcedir.

Anahtar Kelimeler: Halkla İlişkiler, İletişim, Aktivizm, Kadın, Bibliyometrik Analiz

---

ONLINE 2. OTURUM/ONLINE 2nd SESSION

Politik İçeriklerde Kadın/ Women in Political Content

Double-Victimization and Isolated Incidents: Written Media Reporting on Violence Against Migrant Women in the Turkish Press

---

Assoc. Prof. Aysun DOĞUTAŞ

Pamukkale University, Education Sciences Department,
adogutas@pau.edu.tr, ORCID : 0000-0002-2928-5156.

Abstract

Violence against women is a prevalent issue worldwide, even in countries highly ranked on Gender Equality indices. Almost every day, at least a woman in Turkey is killed by a man who is close to her, and many experience sexual violence at least once in their lifetime. In 2023, men killed at least 333 women and 28 children. Also, they raped 18 women, 371 women were forced to prostitute. Moreover, men injured 745 women in Turkey. Like in wartime, in peacetime women inferior women are abused twice. This study aims to analyze the representation of news on femicide in Turkey. It also aims to present the sexist language of news on femicide and also tries to show the individualistic, banalizing approach critically. Refugee women are exposed to physical, emotional, psychological, social, economic, and sexual violence. Jeannah Danys Dinabongho Ibouanga (17), a Gabonese female college student in Turkey, was found dead at Filyos Creek in Karabük. This study will analyze the presentation of the murder of Dina by national newspapers using the critical discourse analysis method. How media report violence against women is significant for understanding the extent of violence in society and for requesting

solutions in the public. Results show that femicide is underreported and needs to be of extreme degree to be reported. Especially, migrant women who have double- victimization need to be protected even after they die which should be done before they were victimized. One way of doing this is to show how a very crucial case of migrant women's presentation of femicide in newspapers. So that, we can show that migrant and refugee women are not safe in Turkey and also the extent of violence they are facing.

Keywords: Femicide, media, migrant, Dina, violence.

Çifte Mağduriyet ve Münferit Olaylar: Türk Basınında Göçmen Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Yazılı Medya Haberleri

---

Doç. Dr. Aysun DOĞUTAŞ

Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü,
adogutas@pau.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2928-5156.

Özet

Kadına yönelik şiddet, Cinsiyet Eşitliği endekslerinde üst sıralarda yer alan ülkelerde bile dünya çapında yaygın bir sorundur. Türkiye'de neredeyse her gün en az bir kadın, kendisine yakın bir erkek tarafından öldürülüyor ve pek çok kişi hayatında en az bir kez cinsel şiddete maruz kalıyor. Erkekler 2023'te en az 333 kadın ve 28 çocuğu öldürdü. Ayrıca 18 kadına tecavüz edildi, 371 kadın fuhuşa zorlandı. Ayrıca erkekler Türkiye'de 745 kadını da yaraladı. Savaş zamanında olduğu gibi, barış zamanında da aşağı seviyedeki kadınlar iki kez istismara uğruyor. Bu çalışma Türkiye'de kadın cinayetlerine ilişkin haberlerin temsilini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Kadın cinayetleriyle ilgili haberlerin cinsiyetçi dilini sunmayı amaçlıyor, bireyci, sıradanlaştırıcı yaklaşımı eleştirel bir gözle ortaya koymaya çalışıyor. Mülteci kadınlar fiziksel, duygusal, psikolojik, sosyal, ekonomik ve cinsel şiddete maruz kalıyor. Türkiye'de Gabonlu üniversite öğrencisi Jeannah Danys Dinabongho Ibouanga (17), Karabük'ün Filyos Deresi'nde ölü bulundu. Bu çalışmada Dina cinayetinin ulusal gazetelerdeki sunumu eleştirel söylem analizi yöntemi kullanılarak analiz edilecektir. Medyanın kadına yönelik şiddeti nasıl aktardığı, toplumdaki şiddetin boyutunu anlamak ve kamuoyunda çözüm istemek açısından önemlidir. Sonuçlar, kadın cinayetlerinin yeterince rapor edilmediğini ve rapor edilmesi için aşırı derecede olması gerektiğini gösteriyor. Özellikle çifte mağduriyet yaşayan göçmen kadınların, mağdur olmadan önce, öldükten

sonra bile korunması gerekmektedir. Bunu yapmanın bir yolu, göçmen kadınların kadın cinayetlerini gazetelerde sunmasının ne kadar önemli bir örnek olduğunu göstermektir. Böylece göçmen ve mülteci kadınların Türkiye'de güvende olmadıklarını ve karşılaştıkları şiddetin boyutunu da gösterebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Kadın cinayeti, medya, göçmen, Dina, şiddet

---

**Politically Engaged Music:
Gaye Su Akyol, With Her Anatolian Dragon, At War with Inequalities**

Asst. Prof. Çağrı YILMAZ

Ordu University, Faculty of Fine Arts, Department of Radio Television and Cinema, cagriyilmazphd@gmail.com, ORCID: 0000-0003-2141-7107

Abstract

Does, and/or can, music offer affordances of struggling against, if not wiping out, the deep-rooted inequalities for future prospects in respect of social cohesion, unity, and peace? I, in this study, quest for potential answers to this question, zooming in on an Istanbul based female music artist, Gaye Su Akyol whose politically preoccupied art takes an insistently dissident stance against, predominantly androcentric, power. Having said that, the task, however, would not be that easy to fully understand such a phenomenon as Akyol: a mix of musical genres, namely cross-border psychedelic rock, and Anatolian rock, which Akyol herself is a devotee to and successor of, explicitly political lyrics, and artistic and sophisticated music videos specifically designed to serve both to music and lyrics, all open themselves to a multi-stranded scrutiny regarding her persona and art. To this aim, first, I give an account of her background, ethos, and portrait as a female artist as well as the philosophy of Anatolian rock, then followed by an exploration of the significances of her song-writing by close reading, and of the constructedness of her video clips abounding in metonyms and allegories of modern-day Türkiye by semiotic approach, to unearth the political embedded within them. My examination, in its totality, shows that Akyol not only disrupts the binaries such as West/East, modern/traditional, man/woman, straight/queer etc., but also operate these dyads as a catalyst of change, reconciliation and hope, thus paving the way for pro-

motion of progressive ideals through ‘music’ and as such, instrumentalizing it as ‘a mediated form of emancipation’. The study, in summary, suggests that Akyol’s music, in a deconstructive manner, radically undermines the deeply entrenched societal inequalities and bias, and embraces the alienated Other(s) by use of music’s transformative power, all of which render Akyol a female bard of the modern age.

Keywords: Gaye Su Akyol, female music artist, psychedelic rock, Anatolian rock, Türkiye

---

Politik İçerikli Müzik:
Gaye Su Akyol'un, Anadolu Ejderhasıyla Eşitsizliklere Karşı Savaşımı

Dr. Çağrı YILMAZ

Ordu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü, cagriyilmazphd@gmail.com, ORCID: 0000-0003-2141-7107

Özet

Müzik; toplumsal uyum, birlik ve barış açısından geleceğe dönük umut adına, köklü eşitsizlikleri ortadan kaldırmaya bile bunlara karşı bir savaşım olanağı sunar mı ve/veya sunabilir mi? Bu çalışmada, politik içerimli sanatıyla –çoğunlukla erkek merkezli– iktidara karşı ısrarla muhalif bir duruş sergileyen İstanbullu kadın müzik sanatçısı Gaye Su Akyol'a odaklanarak bu soruya olası yanıtlar arıyorum. Bununla birlikte, Akyol gibi bir fenomeni tam olarak anlamak pek de kolay görünmez: uluslararası psikedelik rock ve bizzat Akyol'un da tutkunu ve halefi olduğu Anadolu rock gibi müzik türlerinin bileşimi, açıkça politik şarkı sözleri ve hem müziğe hem de şarkı sözlerine hizmet eden, özel olarak tasarlanmış sanatsal ve incelikli müzik videoları, bir bütün olarak Akyol'un kişiliğine ve sanatına ilişkin çok yönlü bir incelemeye kendini açar. Bu amaçla, öncelikle Akyol'un artyetişimi, dünya görüşü ve kadın bir sanatçı olarak portresinin yanı sıra, Anadolu rock felsefesini ele alıyorum. Ardından şarkılarını yakın okumayla, günümüz Türkiye'sinin metonimleri ve alegorileriyle dolu video kliplerinin yapısını ise göstergebilimsel bir yaklaşımla araştırarak politik olanı açığa çıkarıyorum. Bir bütün olarak araştırmamın gösterdiği, Akyol'un Batı/Doğu, modern/geleneksel, erkek/kadın, heteroseksüel/queer gibi ikilikleri bozmakla kalmayıp, aynı zamanda bu ikilileri değişimin, uzlaşmanın ve umudun katalizörü olarak işler kıldığı, böylece 'müzik' aracılığıyla ilerici ölkülerin desteklenmesine temel oluşturduğu ve bu bakımdan

dan müziği 'dolayimli bir özgürleşme biçimi' olarak araçsallaştırdığıdır. Özetle bu çalışma, Akyol'un müziğinin, yapı bozumcu bir yaklaşımla, derinlere kök salmış toplumsal eşitsizlikleri ve önyargıları radikal bir biçimde zayıflattığını ve müziğin dönüştürücü gücünü kullanarak yabancılaş(tırıl)mış Öteki(ler)i kucakladığını, tüm bunların da Akyol'u modern çağın kadın ozanı haline getirdiğini ileri sürer.

Anahtar Sözcükler: Gaye Su Akyol, kadın müzik sanatçısı, psikedelik rock, Anadolu rock, Türkiye

---

Political Parties' Discourses on Gender in Their 8 March International Women's Day Themed Advertisements: The Example of CHP and AKP

Lect. Seyran EFILTI ATAY

Akdeniz University, Manavgat Vocational School
efilti@akdeniz.edu.tr, ORCID:0000-001-6866-4397

Abstract

One of the effective election strategies of political parties to become or share in power is to include women in party policies. In particular, the transmission of the policies and discourses they produce towards women through mass media shapes the political behavior of female voters and reinforces or changes existing attitudes. In this process, political parties have the chance to express to female voters how they address gender issues in social and public life and what policies they produce on this issue, with the advertisements they prepare for special days such as March 8, International Women's Day.

In this study, it is aimed to determine how CHP and AKP depict the perception of women through the advertisements they prepared for March 8 International Women's Day and to determine the gender-oriented discourses in these advertisements. Content analysis and semiotic analysis were used as methods in the study.

Although the purpose of the advertisements examined within the scope of the research was to celebrate "International Women's Day", when the advertisement texts are examined; It is seen that on the axis of ideological and political differences of both parties, references are made to women being in the subject position in the gender role. Women in AKP advertisements; It is depicted with the metaphors of "a protective mother who enlightens like a firefly, a woman as abundance/gratitude/healing, a woman in business and social

life, a traditional structure/a praying woman". In the advertisement in question, a harmonious profile was drawn for all women, whether they are involved in social production or not, working for the benefit of the country, being satisfied with the economic processes, and integrating with the country's values and the system they are in. In the advertisement, the image of a "strong and happy woman" that was intended to be created was presented within the framework of traditional roles deemed appropriate by society. In addition, the female characters in the advertisement are shaped with the theme that gender equality exists in the country. In CHP advertisements, women; It is depicted as "the woman in the face of expensiveness and economic inequality, the anxious mother/young woman, the woman who criticizes the patriarchal system, the woman who has a son and is responsible for raising him properly." The CHP advertisement does not focus solely on women's gender roles, as in the AKP advertisement. These women are "strong but anxious women" who critically evaluate chronic social and economic processes that the current system cannot solve. The main theme of the advertisement is questioning the concept of gender equality in the country. It has been stated that a solution must be found to the problems experienced by the female workforce in the economy, such as low purchasing power, problems arising from the social structure and, most importantly, the violation of women's security areas that the current system cannot regulate. In this context, the advertisement published with the slogan "women deserve better" emphasized that women should not be ignored in social change.

Keywords: Gender, Women, Advertising, International Women's Day

---

Siyasi Partilerin 8 Mart Dünya Kadınlar Günü Temalı Reklamlarında Toplumsal Cinsiyete Yönelik Söylemleri: CHP ve AKP Örneği

---

Öğr. Gör. Seyran EFİLTİ ATAY

Akdeniz Üniversitesi Manavgat MYO

efilti@akdeniz.edu.tr, ORCID :0000-001-6866-4397

Özet

Siyasi partilerin iktidar olma ya da iktidara ortak olma yolundaki etkili seçim stratejilerinden birisi parti politikalarında kadına yer verilmesidir. Özellikle kadına yönelik üretmiş oldukları politika ve söylemlerin kitle iletişim araçlarıyla iletilmesi kadın seçmenlerin siyasal davranışlarına yön vermekte, var olan tutumları pekiştirmekte ya da değiştirmektedir. Bu süreçte siyasi partiler, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü gibi özel günler için hazırladıkları reklamlarla kadın seçmenlere, toplumsal ve kamusal yaşamda cinsiyet sorunlarına nasıl değindiklerini ve bu konuda nasıl politikalar ürettiklerini ifade etme şansı bulmaktadır.

Bu çalışmada, CHP ve AKP'nin, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü için hazırlanmış olduğu reklamlar aracılığıyla kadın algısını nasıl betimlediği ve söz konusu reklamlarda toplumsal cinsiyete yönelik söylemleri tespit edilmesi amaçlanmıştır. Çalışmada yöntem olarak, içerik analizi ve göstergebilimsel analiz kullanılmıştır.

Araştırma kapsamında incelenen reklamların amacı "Dünya Kadınlar Günü"nü kutlamaya yönelik olsa da reklam metinleri incelendiğinde; her iki partinin ideolojik ve politik farklılıkları ekseninde, kadının toplumsal cinsiyet rolünde özne konumunda olmasına yönelik atıflar yapıldığı görülmektedir. AKP reklamlarında kadın; "Ateş Böceği gibi aydınlatan, koruyucu bir anne, bereket/şükür/şifa olarak kadın, iş hayatında ve sosyal hayatta kadın, gelenek-

sel yapı/dua eden kadın” metaforlarıyla tasvir edilmiştir. Söz konusu reklamda, toplumsal üretimde yer alan/almayan tüm kadınlar için ülke menfaatine çalışan, ekonomik süreçlerden memnun, ülke değerleriyle ve bulunduğu sistemle bütünleşen uyumlu bir profil çizilmiştir. Reklamda, oluşturmak istenen “güçlü ve mutlu kadın” imajı, toplumun tarafından uygun görülen geleneksel roller çerçevesinde sunulmuştur. Ayrıca reklamdaki kadın karakterler, ülkede toplumsal cinsiyet eşitliğinin var olduğu teması ile şekillendirilmiştir. CHP reklamlarında ise kadın; “pahalılıkta ve ekonomik eşitsizlikte kadın, tedirgin anne/genç kadın, ataerkil sistemi eleştiren kadın, erkek çocuğa sahip olan ve onu düzgün yetiştirmekte sorumlu olan kadın” olarak tasvir edilmiştir. CHP reklamında, AKP reklamında olduğu gibi sadece kadının toplumsal cinsiyet rollerine odaklanılmamıştır. Bu kadınlar, mevcut sistemin çözemediği, kronikleşmiş toplumsal ve ekonomik süreçleri eleştirel bakış açısıyla değerlendiren “güçlü ama endişeli kadınlar”dır. Reklamın ana teması, ülkedeki toplumsal cinsiyet eşitliği kavramının sorgulanmasıdır. Ekonomide kadın işgücünün yaşadığı sorunlara, alım gücünün düşüklüğü, toplumsal yapıdan kaynaklanan ve en önemlisi kadının güvenlik alanının ihlal edilmesi gibi mevcut sistemin düzenleyemediği sorunlara çözüm bulunması gerektiği ifade edilmiştir. Bu eksende, “kadınlar daha iyisini hak ediyor” sloganıyla yayınlanan reklamda toplumsal değişiminde kadınların göz ardı edilmemesi vurgusu yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Toplumsal Cinsiyet, Kadın, Reklam, Dünya Kadınlar Günü.

ONLINE 3. OTURUM/ONLINE 3rd SESSION

Figürler, İmgeler, Temsiller/ Figures, Images, Representations

---

The Use of Female Portraits in Award-Winning Film Posters in 2023 International Adana Golden Boll Film Festival

---

Adnan ÖZKAN

Dokuz Eylül University, Educational Sciences Institute, Fine Arts
Education, Master's Degree Programme, Master's Student,
ozkanadnan036@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3799-1915

Assoc. Prof. Bahar SOĞUKKUYU POYRAZ

Dokuz Eylül University, Buca Education Faculty, Fine Arts Education
Department, Art Education Department
bahar.sogukkuyu@deu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6962-946X

Abstract

Movie posters are a graphic design product designed in a certain order, usually with the movie name, actor names and slogan, in order to promote the movie, by addressing the subject people and events in the movie content. Arousing curiosity in the audience and making the film stand out is directly proportional to the design power of the posters.

International Adana Golden Boll Film Festival; It is one of the well-established film festivals held in Adana, both nationally and internationally. National Feature Film Competition, Student Film Competition, World Cinema Examples, Special Sections, Short Film Sections and added in 2016; Awards

are found every year in the fields of 'Adana Themed Scenario Competition'. At the festival, which will be held for the 30th time in 2023, female portraits used in award-winning movie posters; The identity of women in our national cinema culture has been discussed in terms of the meaning, form and content that the female portrait adds to the film content, and a semiotic evaluation of the portraits used has been made in line with the findings obtained as a result of data analysis. An effort has been made to keep the subject up to date, and it has been limited to award-winning movie posters at the 2023 International Adana Golden Boll Film Festival.

Keywords: Graphic Design, Poster, International Adana Golden Boll Film Festival, Woman Portrait

---

**2023 Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ödüllü Film
Posterlerinde Kadın Portresinin Kullanımı**

Adnan ÖZKAN

Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi
ABD/Resim İş Öğretmenliği Yüksek Lisans Programı, Yüksek Lisans
Öğrencisi,
ozkanadnan036@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3799-1915

Doç. Dr. Bahar SOĞUKKUYU POYRAZ

Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi
Bölümü, Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı
bahar.sogukkuyu@deu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6962-946X

Özet

Film posterleri, filmin tanıtımını yapmak amacıyla, genellikle film ismi, oyuncu isimleri ve sloganla birlikte, film içeriğinde geçen konu kişi ve olayları ele alarak, belirli bir düzen dahilinde tasarlanan bir grafik tasarım ürünüdür. İzleyicide merak uyandırmak ve filmin ön plana çıkmasını sağlamak posterlerin tasarım gücüyle doğru orantıdadır.

Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali; ulusal ve uluslararası olmak üzere Adana'da düzenlenen köklü film festivallerinden biridir. Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması, Öğrenci Filmleri Yarışması, Dünya Sineması Örnekleri, Özel Bölümler, Kısa Film Bölümleri ve 2016 yılında eklenen; 'Adana Konulu Senaryo Yarışması' alanlarında her yıl ödüller sahiplerini bulmaktadır. 2023 yılında 30'uncusu düzenlenen festivalde, ödüllü film posterlerinde kullanılan kadın portreleri; ulusal sinema kültürümüzde kadının kimliği, kadın

portresinin film içeriğine kattığı anlam, biçim ve içerik açısından ele alınmış olup, veri analizi sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda kullanılan portrelerin göstergebilimsel değerlendirmesi yapılmıştır. Konu güncel tutulmaya çalışılmış olup, 2023 Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nde ödüllü film posterleri ile sınırlı kalınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Grafik Tasarım, Poster, Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali, Kadın Portresi

---

The Interpretation of the Theme of Loneliness in the Works of Contemporary Female Artists

---

Assoc. Prof. Fergana KOCADORU ÖZGÖR

Balıkesir University, Fine Arts Faculty, Painting Department,
fkocadoru@gmail.com, ORCID: 0000-0002-2885-7917

Abstract

Even though we may refer to the 21st century as the age of digitalization and unlimited access to information, in reality, this era does not necessarily embody the promises it holds. The capitalist consumer culture that has surged since the 1980s, coupled with the widespread use of the internet and digital technologies, has pushed individuals towards consumption from wherever they are located. People who can consume without leaving their place of residence have become increasingly isolated from public spaces and subjected to controlled surveillance by governments. The escalating income inequalities, outbreaks of diseases, and climate crises have also instilled a sense of fear among individuals today. This atmosphere of fear, coupled with intense digitalization, has led to a greater tendency towards antisocial behavior among individuals. In contemporary art, artists have created works that evaluate and critique the new everyday life, particularly focusing on the perspective of women in the 21st century. Especially in urban life, the social experiences they encounter, as well as the unresolved inequalities they face in their professional and domestic lives, have led women artists to explore themes of internal loneliness in their works. Women artists from various disciplines have effectively utilized this theme. For example, Hannah Starkey has meticulously documented urban life from a female perspective in her photographs. Jinju Lee, a Korean female artist, has merged the loneliness of women in indoor

spaces with elements from nature in her paintings. British performance artist Bobby Baker portrayed the internal depression of a woman not interacting with anyone in a public space in his performance "Daily Life." The aim of this study is for contemporary women artists to examine the theme of loneliness from a female perspective and present the resulting problematics to the audience. This research is intended to contribute to other studies in the field of art. The methodology employed in this study involves literature review in contemporary sociology and art.

Keywords: Woman, Contemporary Art, Consumption, Female Artist, Everyday Life

---

Günümüz Kadın Sanatçıların Eserlerinde Yalnızlık İmgesi Yorumlamaları

Doç. Dr. Fergana KOCADORU ÖZGÖR

Balıkesir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü,
fkocadoru@gmail.com, ORCID: 0000-0002-2885-7917

Özet

21. yüzyılı dijitalleşme ve sınırsız bilgiye erişim çağı olarak adlandırsak da aslında bu çağ pek de vaat ettiği olguları taşımamaktadır. 1980 sonrası artan kapitalist tüketim kültürü, günümüzde iyice artmış internet ve dijital teknolojiler ile bireyleri buldukları yerden tüketim yapmaya itmiştir. Bulduğu mekândan dışarı çıkmadan tüketim yapabilen bireyler artık hem kamusal alandan soyutlanmaya başlanmış hem de hükümetler tarafından kontrollü bir gözetim altına alınmışlardır. Günden güne artan gelir eşitsizlikleri, salgın hastalıklar, iklim krizleri de günümüz bireyleri üzerinde bir korku unsuru oluşturmuştur. Bu korku atmosferi ve yoğun dijitalleşme sonucu bireylerde daha fazla antisosyal bir eğilim söz konusu olmuştur. Günümüz sanatında sanatçılar yeni gündelik yaşamı değerlendiren ve eleştiren işler üretmişlerdir. Özellikle günümüz kadın sanatçıları, kadın perspektifi ile 21. yüzyıl gündelik yaşamı değerlendiren işler üretmişlerdir. Özellikle şehir hayatında yaşadıkları sosyal deneyimler, çalışma hayatında ve ev işlerinde yaşadıkları çözülemeyen eşitsiz koşullar kadın sanatçıların işlerinde içsel bir yalnızlık teması işlemeye itmiştir. Farklı disiplinlerden kadın sanatçılar bu temayı etkili bir biçimde kullanmışlardır. Örneğin Hannah Starkey, fotoğraflarında kadın gözüyle kent yaşamını adeta bir belgesel titizliğinde fotoğraflamıştır. Koreli bir kadın sanatçı olan Jinju Lee resimlerinde kadının iç mekandaki yalnızlığını doğadaki öge-

lerle birleştirmiştir. İngiliz performans sanatçısı Bobby Balkar ise kamusal mekandaki bir kadının kimse ile iletişim kurmamasını içsel depresyonunu “Daily Life” performansında izleyiciye aktarmıştır. Bu çalışmanın amacı güncel kadın sanatçıların, yalnızlık imgesini kadın bakış açısıyla irdelemeleri ve ortaya çıkan sorunsalları izleyiciye sunmalarıdır. Bu araştırmanın, sanat alanında diğer çalışmalara katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Çalışmada yöntem olarak kaynak taraması kullanılmış, güncel sosyoloji ve sanat alanında literatür taraması yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Çağdaş Sanat, Tüketim, Kadın Sanatçı, Gündelik Hayat

---

Female Figure in Turkish Painting and Graphic Art Before and After the Republican Era

---

Assoc. Prof. Bahar SOĞUKKUYU POYRAZ

Dokuz Eylül University, Buca Education Faculty, Fine Arts Education
Department, Art Education Department
bahar.sogukkuyu@deu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6962-946X

Abstract

The existence of the female figure and the way it is handled is an important theme in the history of Turkish art. The change of society has also changed the female figure in Turkish art from age to age. At the beginning of Turkish art history, the female figure preserved its individuality and was depicted as a strong, independent symbol. In the pre-Republican period of recent history, the female figure was treated in a private and delicate manner, despite the limitations of social and religious beliefs, and Turkish women gained a new form in art. After the Republic period, women who regained their independence in society and struggled for independence also showed their change in the themes covered in Turkish art history. With the Republic, women again took their place in art as symbols of strength and freedom. After the Republic period, artists using the female figure as their theme increased. These artists, who used the Republican woman as the center of their composition, had the quality of supporting the struggle of women. In the process, the subject contents were enriched and women took their place in art as leading roles. In Turkish society, the female figure is treated as an equal member of society, not as a side character or an object. This situation is a reflection of women's

rights reforms on art. The influences of the era in which Turkish women live, their involvement in art, and the way they prioritize the female figure are discussed with selected artists as examples.

Keywords: Turkish Woman, Republican Period, Pre-Republican, Female Figure, Turkish Painting Art, Turkish Graphic Art

---

Cumhuriyet Dönemi Öncesi ve Sonrasında Türk Resim ve Grafik Sanatında Kadın Figürü

Doç. Dr. Bahar SOĞUKKUYU POYRAZ

Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi
Bölümü, Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı
bahar.sogukkuyu@deu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6962-946X

Özet

Kadın figürünün varlığı ve işlenme şekli, Türk sanatı tarihinde önemli bir tema halindedir. Toplumun değişimi, Türk sanatındaki kadın figürünü de çağdan çağa değiştirmiştir. Türk sanat tarihinin başlangıcında kadın figürü bireyselliğini korumuş, güçlü, bağımsız bir sembol olarak konu edilmiştir. Cumhuriyet öncesi yakın tarih döneminde kadın figürü toplumsal dini inanç sınırlamaları ile birlikte mahrem ve narin şekilde işlenmiş, Türk kadını sanatta yeni bir biçim kazanmıştır. Cumhuriyet dönemi sonrasında ise toplum içerisinde bağımsızlığı yeniden kazanan ve bağımsızlık mücadelesi veren kadın, Türk sanat tarihinde işlenen temalarda da değişimini göstermiştir. Cumhuriyet ile birlikte kadınlar yeniden güçlü ve hürriyet sembolü olarak sanatta yerlerini almışlardır. Cumhuriyet dönemi sonrasında kadın figürünü tema edinen sanatçılar artış göstermiştir. Cumhuriyet kadını kompozisyon merkezi olarak işleyen bu sanatçılar, kadınların mücadelesine destek olma niteliği taşımışlardır. Süreçte işlenen konu içerikleri zenginleşmiş ve kadınlar başrol olarak sanatta yerlerini almışlardır. Türk toplumunda kadın figürü yan karakter veya bir obje olarak değil, toplumun eşit bir bireyi olarak işlenmiştir. Bu durum, kadın hakları reformlarının sanata yansması niteliğindedir. Türk kadınının içerisinde

bulunduğu çağın etkileriyle sanatta yer alış biçimleri, kadın figürünü ön planda tutuş şekilleri ile seçilmiş sanatçılar ile örneklem gösterilerek ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türk Kadını, Cumhuriyet Dönemi, Cumhuriyet Öncesi, Kadın Figürü, Türk Resim Sanatı, Türk Grafik Sanatı

**Representation of Woman Artist in AI-Generated Images: A
Contemporary Investigation Through the Lens of Linda Nochlin’s essay
titled “Why There Have Been No Great Women Artists?”**

, Ph.D. Özlem UZUN HAZNECI

Independent Researcher

ozlemuzun@gmail.com, ORCID: 0000-0003-3832-9023

Abstract

This article focuses on the representation of women as “visual artists” and issues of gender bias in the visual results produced by artificial intelligence. Inspired by Linda Nochlin's well-known article "Why There Have Been No Great Women Artists" in art history, this study aims to examine contemporary manifestations of gender bias in the field of visual arts and technology.

The first chapter introduces the topic and context and provides a theoretical framework on how Artificial Intelligence has an increasing impact on our daily lives and that the visuals produced by these technologies can play an important role on gender perceptions.

The methodology of the research includes a series of analyzes using Artificial Intelligence applications that generate images from text and are currently widely used around the world. The data collection process consists of visual results obtained from gender-neutral texts, such as "a portrait photo of a visual artist", in the versions of the mentioned applications versions.

The statistical findings of the research point to the disproportionality of male and female representation in current and widespread Artificial Intelligence models and versions. The results reveal that these models and the da-

tasets they are attached to exhibit significant gender bias in presenting visual artists in their production. This bias shows that female artists are not represented equally with male artists in the visual field, and in this context, they are limited to stereotypical and narrow-minded representations.

In the conclusion, the article re-evaluates the parallelism of this aspect of Artificial Intelligence with the difficulties women artists have faced historically, accompanied by critical inquiries from Linda Nochlin. Ultimately, this article highlights the importance of detecting gender bias in AI-generated content, both in the visual arts field and beyond. It encourages greater research and advocacy for diversity and gender equality in the creation of rapidly evolving AI technology and datasets. Addressing gender bias in AI-generated images through the lens of Linda Nochlin's article, this study aims to shed light on contemporary challenges and opportunities for change by contributing to the ongoing dialogue on gender representation in art and technology.

Keywords: Artificial intelligence, gender, gender bias, AI generated images, representation

---

**Yapay Zekâ Tarafından Üretilen Görsellerde Kadın Sanatçının Temsili:
Linda Nochlin'in “Neden Hiç Büyük Kadın Sanatçı Yok?” Başlıklı
Makalesinin Merceğinden Çağdaş Bir İnceleme”**

Dr. Özlem UZUN HAZNECİ

Bağımsız Araştırmacı

ozlemuzun@gmail.com, ORCID: 0000-0003-3832-9023

Özet

Bu makale, yapay zekâ tarafından üretilen görsel sonuçlarında kadınların “görsel sanatçı” olarak temsiline ve cinsiyet yanlılığı konularına odaklanmaktadır. Linda Nochlin'in sanat tarihi içinde oldukça bilinen “Neden Hiç Büyük Kadın Sanatçı Yok” makalesinden ilhamla bu çalışma, görsel sanatlar ve teknoloji alanındaki toplumsal cinsiyet önyargısının çağdaş tezahürlerini incelemeyi amaçlamaktadır.

İlk bölüm konuyu ve bağlamı tanıtırken Yapay Zekânın günlük hayatımız içinde giderek artan bir etkiye sahip olduğunu ve bu teknolojilerin ürettiği görsellerin toplumsal cinsiyet algıları üzerinde önemli bir rol oynayabileceğini üzerine teorik bir çerçeve sunmaktadır.

Araştırmanın metodolojisi, metinden görüntü üreten ve güncel olarak dünya genelinde yaygın olarak kullanılan Yapay Zekâ uygulamaları kullanılarak yapılan bir dizi analizi içermektedir. Veri toplama süreci bahsi geçen uygulamaların farklı versiyonlarında, "görsel bir sanatçının portre fotoğrafı" gibi cinsiyetten bağımsız metinlerden elde edilen görsel sonuçlardan oluşmaktadır.

Araştırmanın istatistiksel bulguları güncel ve yaygın Yapay Zekâ modelleri ve versiyonlarında kadın ve erkek temsillerinin orantısızlığına işaret et-

mektedir. Sonuçlar bu modellerin ve bağlı oldukları datasetlerin üretimlerinde görsel sanatçıları sunarken önemli ölçüde cinsiyet yanlılığı sergilediğini ortaya koymaktadır. Bu yanlılık, kadın sanatçıların görsel alanda erkek sanatçılarla eşit temsil edilmediğini, bu bağlamda da stereotipik ve dar görüşlü temsillerle sınırlı kaldığını göstermektedir.

Makale sonuç bölümünde, yapay zekânın bu yönünü kadın sanatçıların tarihsel olarak karşılaştığı zorluklar ile taşıdığı paralelliği Linda Nochlin'in eleştirel sorgulamaları eşliğinde tekrar değerlendirmektedir. Sonuç olarak bu makale hem görsel sanatlar alanında hem de ötesinde yapay zekâ tarafından oluşturulan içerikte cinsiyet önyargısını saptamanın önemine dikkat çekmektedir. Hızla gelişen Yapay zekâ teknolojisinin ve datasetlerin oluşturulmasında çeşitlilik ve cinsiyet eşitliği için daha fazla araştırma ve savunuculuğu teşvik eder. Linda Nochlin'in makalesinin merceğinden yapay zekâ tarafından oluşturulan görüntülerdeki cinsiyet önyargısını ele alan bu çalışma, sanat ve teknolojide cinsiyet temsili konusunda devam eden diyaloga katkıda bulunarak çağdaş zorluklara ve değişim fırsatlarına ışık tutmayı hedeflemektedir.

Anahtar kelimeler: Yapay zekâ, cinsiyet, cinsiyet yanlılığı, yapay zekâ tarafından oluşturulan görseller, temsil

---

ONLINE 4. OTURUM/ONLINE 4th SESSION

Toplumsal Dayanışmada Kadınlar/ Women in Social Solidarity

Representations of The Devil From Feminist Perspectives

Muhammed TOPRAK

Graduate student Dokuz Eylöl University, Institute of Fine Arts,
toprakmuhammed1@gmailcom, Orcid: 0000-0002-4320-3727

Abstract

The aim of this study is to examine how the figure of the devil is represented in the light of feminist theories and to analyze how these representations relate to the perception of women in patriarchal society. The qualitative research method was used in this study. Within the framework of psychoanalytic, poststructuralist, body and queer feminist theories, devil representations were analysed through some examples in cinema. According to psychoanalytic feminist theory: The devil figure represents women's repressed desires, fears, anger, rebellion, and desire for independence. This theory argues that satanic representations can be used as a tool for women's emancipation. By revealing women's repressed emotions and desires, these figures can help women challenge the roles imposed by patriarchal society. According to post-structuralist feminist theory, the devil figure is an "other" constructed through patriarchal language and symbols. According to this theory, the devil figure is a tool used to control and oppress women. The figures of "woman" and "devil"

are constructed through oppositions, and these oppositions serve to legitimize the patriarchal order. According to body feminist theory, the devil figure represents the power and freedom of the female body. According to this theory, the figure of the devil is a symbol of resistance against attempts to control and oppress the female body in patriarchal society. Satan's nudity and sexuality symbolize the natural power and freedom of the female body. According to queer feminist theory: The figure of Satan is a figure that challenges sexual norms and categories. It is a figure that challenges sexual norms and categories. According to this theory, the devil figure is a symbol of rebellion against the sexual identities imposed in patriarchal society. Satan's androgyny and the ambiguity of sexual identity defend the legitimacy of queer identities and desires. In conclusion, from a feminist perspective, representations of the devil allow for the questioning of the negative qualities and sins attributed to women in patriarchal society. These representations offer a perspective that defends the legitimacy of women's quest for freedom, power, and knowledge. In the light of feminist theories, the devil figure can be interpreted as a symbol of rebellion and liberation against the restrictions imposed by the patriarchal order. In light of the findings of this study, researchers from various disciplines should be encouraged to conduct studies on the devil figure from a feminist perspective. Art and literature should produce works on the devil figure from a feminist perspective.

Keywords: Feminism, Perception of Women, Demon Representations, Body and Identity, Patriarchal Society

---

Feminist Bakış Açılıyla Şeytan Temsilleri

Muhammed TOPRAK

Yüksek Lisans Öğrencisi, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, toprakmuhammed1@gmailcom, Orcid: 0000-0002-4320-3727

Özet

Bu çalışmanın amacı, feminist kuramlar ışığında şeytan figürünün nasıl temsil edildiğini incelemek ve bu temsillerin ataerkil toplumda kadın algısıyla nasıl ilişkili olduğunu analiz etmektir. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Psikanalitik, postyapısalcı, beden ve queer feminist kuramlar çerçevesinde sinemadaki bazı örnekler üzerinden şeytan temsilleri analiz edilmiştir. Psikanalitik feminist kurama göre: Şeytan figürü, kadınların bastırılmış arzularını, korkularını, kadınların öfkesini ve isyanını ve bağımsızlık arzusunu temsil ettiğini öne sürerler. Bu kuram Şeytan temsillerinin kadınların özgürleşmesi için bir araç olarak kullanılabileceğini savunur. Bu figürler, kadınların bastırılmış duygularını ve arzularını açığa çıkararak, patriarkal toplumun dayattığı rollere karşı çıkmalarına yardımcı olabilir. Postyapısalcı feminist kurama göre ise şeytan figürü, ataerkil dil ve semboller tarafından inşa edilen bir "öteki"dir. Bu kurama göre, şeytan figürü, kadınları kontrol etmek ve bastırmak için kullanılan bir araçtır. "Kadın" ve "şeytan" figürleri karşıtlıklar üzerinden inşa edilir ve bu karşıtlıklar, ataerkil düzenin meşruiyetini sağlamaya hizmet eder. Beden feminist kurama göre: şeytan figürü, kadın bedeninin gücünü ve özgürlüğünü temsil eder. Bu kurama göre, şeytan figürü, ataerkil toplumda kadın bedeninin kontrol edilmesi ve bastırılması girişimlerine karşı bir direniş sembolüdür. Şeytan'ın çıplaklığı ve cinselliği, kadın bedeninin doğal gücünü ve özgürlüğünü simgeler. Queer feminist kurama göre: Şeytan figürü, cinsel normlara ve kategorilere meydan okuyan bir figürdür. Cinsel normlara

ve kategorilere meydan okuyan bir figürdür. Bu kurama göre, şeytan figürü, ataerkil toplumda dayatılan cinsel kimliklere karşı bir başkaldırı sembolüdür. Şeytan'ın androjenliği ve cinsel kimlik belirsizliği, queer kimliklerin ve arzuların meşruiyetini savunur. Sonuç olarak Feminist bakış açısıyla şeytan temsilleri, ataerkil toplumda kadınlara atfedilen olumsuz özelliklerin ve günahların sorgulanmasına olanak tanır. Bu temsiller, kadınların özgürlük, güç ve bilgi arayışının meşruiyetini savunan bir bakış açısı sunar. Şeytan figürü, feminist kuramların ışığında, ataerkil düzenin dayattığı kısıtlamalara karşı bir başkaldırı ve özgürleşme sembolü olarak yorumlanabilir. Bu çalışmanın bulgularının ışığında farklı disiplinlerden araştırmacıların da şeytan figürü üzerine feminist bir bakış açısıyla çalışmalar yapmalarını teşvik edilmelidir. Sanat ve edebiyatta feminist bakış açısıyla şeytan figürünü konu alan eserler üretilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Feminizm, Kadın Algısı, Şeytan Temsilleri, Beden ve Kimlik, Ataerkil Toplum

---

A Person Gets Old for all The Dying Inside Him,

Prof. Dr. Azize Serap TUNÇER

Çankırı Karatekin University, Faculty of Health Sciences, Head of Social Work Department

serap@seraptuncer.com, ORCID: 0000-0001-8629-4828.

Abstract

It is known that works of art change with the ages, and that the development of visual arts, including cinema, increases in the post-industrial society. The fact that art is a mirror held up to society makes it natural for the reality of increasingly longer lives and the increasing Alzheimer's in parallel to this process to find a place in films as a current problem package. These films, which use the "microscopic power" of emotional cinema to convey the drama of Alzheimer's, make a significant contribution to social awareness.

The aim of this study is to examine the movies that reflect the Alzheimer's problem, which is a current and important problem, from the female perspective. Films are evaluated using the content analysis method. In the study, three important films about women with Alzheimer's disease will be analyzed. One of these films, "Still Alice", tells the story of a famous linguistics professor at Columbia University confronting the disease and examines the motto of "keeping the brain active". "Iris", which tells the real life story of British writer Iris Murdoch, parallels the trauma of transition from a lively youth to an old age that has begun to lose control over her life, while also allowing us to observe how the same character can change. Questioning the value of "femininity" through this comparison is the main focus. The last film is Haneke's semi-autobiographical film "Amour", one of the most beautiful love films. The film, which deals with the importance of love in resisting the devastating effect of

Alzheimer's on the character, highlights the great struggle throughout the process, even though it shows the inevitable end with its sad finale.

Alzheimer's, named after the German psychiatrist and neuropathologist who first diagnosed the disease, is a neurodegenerative disorder and causes significant decreases in the quality of life of patients. According to the results of the study, approximately two-thirds of the patients are women; Beyond early menopause and hormonal problems, it is thought that gender-specific social roles such as education and occupational success may also affect Alzheimer's susceptibility. Again, the presence of cardiovascular risk factors and the presence of moderate to severe brain trauma in the person's history are undoubtedly related to the life roles assigned to women and their intensity of being the "emotional center". The data emphasize the importance of gender-specific risk factors and treatment approaches in the fight against Alzheimer's disease and reveal the necessity of gender-sensitive policies and research in this field. The trends of visual arts in this regard should be supported.

İnsan Kendi İçindeki Bütün Ölenler İçin Yaşlanır

Prof. Dr. Azize Serap TUNÇER

Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet
Bölüm Başkanı

serap@seraptuncer.com, ORCID: 0000-0001-8629-4828.

Özet

Sanat yapıtlarının çağlara göre değiştiği, sanayi sonrası toplumunda ise aralarında sinemanın da olduğu görsel sanatların gelişiminin arttığı bilinmektedir. Sanatın topluma tutulan bir ayna olması, giderek uzayan ömürler ve bu sürece paralel olarak artan Alzheimer gerçeğinin güncel bir sorun paketi olarak filmlerde yer bulmasını doğallandırmaktadır. Duygusal sinemanın “mikroskobik gücü”nü Alzheimer dramını aktarmak için kullanan bu filmler, toplumsal farkındalığa önemli bir katkı yapmaktadırlar.

Bu çalışmanın amacı güncel ve önemli bir sorun olan Alzheimer sorununu kadın perspektifinden yansıtan sinema filmlerini irdelemektir. Filmler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmektedir. Çalışmada Alzheimer hastası kadınları anlatan 3 önemli film tahlil edilecektir. Bu filmlerden “*Still Alice*”, Columbia Üniversitesi'nde ünlü bir dilbilim profesörünün hastalıkla yüzleşmesini aktarırken, “beyni aktif tutmak” mottosunu irdelemektedir. İngiliz yazar Iris Murdoch’un gerçek hayat hikayesini anlatan “*Iris*” ise hayat dolu gençlikten, hayatı üzerindeki kontrolü yitirmeye başlamış bir yaşlılığa geçiş travmasını paralel olarak verirken, aynı karakterin nasıl değişebileceğini gözlemlememizi de sağlamaktadır. Bu karşılaştırma üzerinden “kadınlık” değerinin sorgulanması ise asıl odaklanılacak boyuttur. Son film ise en güzel aşk

filmlerinden biri olan Haneke'nin yarı otobiyografik yapımı "Amour" filmidir. Alzheimer'ın karakter üzerinde yarattığı yıkıcı etkiye direnmede aşkın önemini ele alan film, üzücü finaliyle kaçınılmaz sonu sergilese de süreç boyu verilen büyük mücadeleyi öne çıkarmaktadır.

Hastalığı ilk kez teşhis eden Alman psikiyatrist ve nöropatologun adını taşıyan alzheimer, bir nörodejeneratif rahatsızlıktır ve hastaların yaşam kalitesinde önemli düşüslere neden olur. Çalışmanın sonuçlarına göre hastaların yaklaşık üçte ikisi kadın olup; erken menapoz ve hormonal sorunların ötesinde, eğitim ve mesleki başarı gibi toplumsal cinsiyete özgü sosyal rollerin de Alzheimer duyarlılığını etkileyebileceği düşünülmektedir. Yine kardiyovasküler risk faktörlerinin varlığı ve kişinin öyküsünde orta ila şiddetli derecede beyin travmalarının bulunması olguları, kadınlara yüklenen yaşam rolleri ve "duygusal merkez" olma yoğunlukları ile kuşkusuz ilişkilidir. Veriler, Alzheimer hastalığı ile mücadelede cinsiyete özgü risk faktörleri ve tedavi yaklaşımlarının önemini vurgulamakta ve bu alanda cinsiyete duyarlı politika ve araştırmaların gerekliliğini ortaya koymaktadır. Görsel sanatların bu konudaki yönelimleri desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sinema, Alzheimer, Yaşlılık, Kadın, Toplumsal Cinsiyet.

**Women Artists Working Against Climate Change:
Cecilia Vicuña's Quipu**

Asst. Prof. Ayşe GÜNGÖR DI SAVINO

Independent Researcher, Painting,

a.a.ayse.g@gmail.com, ORCID No: <https://orcid.org/0000-0003-1736-5076>

Abstract

This study focuses on the “Quipu” works of Cecilia Vicuña, who works against climate change. In this context, it is aimed to explain the Quipu's produced by the artist by combining the traditional method with contemporary art practice, using the observation and interpretation method, one of the qualitative research methods. According to the findings, the artist draws attention to the effects of climate change on people and nature by combining art and activism. The artist uses Quipu, made of knotted ropes, used by the indigenous people of the Andes Mountains region in South America as a means of reading, writing, recording and remembering, as a way of transferring memories, information and stories, as well as a metaphor for the bond between people. For this reason, she also connects with issues such as cultural losses, colonialism and economic inequality in her works. We can say that her ecofeminist working style includes many resistance models. Rejecting the ethical and aesthetic rules imposed by the Western perspective, the artist uses fabrics, threads, animal and plant materials in his work. She also turns the recycling materials she uses into a protest tool. As a result, Vicuña encourages people to think about their interaction with nature through his work, while also raising awareness of the problems caused by climate change. By using natural objects, she tries to show the audience that natural resources are disappearing. It is also

a call for what could happen if such destruction in the world continues. In this sense, it encourages viewers to take action against global threats such as climate change. It also shows how different communities can come together to tackle the climate crisis, highlighting the importance of local knowledge and cultural heritage. In this context, works are not only a means of artistic expression, but also a tool that encourages social awareness and action.

Keywords: Cecilia Vicuña, Quipu, climate change, environment, nature.

İklim Değişikliğine Karşı Kadın Sanatçı Çalışmaları: Cecilia Vicuña'nın Quipu'ları

Dr. Ayşe GÜNGÖR Dİ SAVİNO

Bağımsız Araştırmacı, Resim,

a.a.ayse.g@gmail.com, ORCID No: <https://orcid.org/0000-0003-1736-5076>

Özet

Bu çalışma, iklim değişikliğine karşı çalışmalar yapan Cecilia Vicuña'nın "Quipu" çalışmalarına odaklanmaktadır. Bu kapsamda sanatçının geleneksel yöntem ile çağdaş sanat pratiğini birleştirerek ürettiği Quipu'ları, niteliksel araştırma yöntemlerinden gözlem ve yorumlama yöntemiyle açıklanması hedeflenmektedir. Elde edilen bulgulara göre, Sanatçı, sanatı ve aktivizmi bir araya getirerek iklim değişikliğinin insanlar ve doğa üzerindeki etkilerine dikkat çektiği görülür. Güney Amerika'daki Ant Dağları bölgesindeki yerli halkın, okuma, yazma, kaydetme ve hatırlama aracı olarak kullandığı, düğümlü iplerden yapılmış Quipu'ları Sanatçı, anıları, bilgileri ve hikayeleri aktarmanın bir yolu, aynı zamanda insanlar arasındaki bağın bir metaforu olarak kullanır. Bu nedenle çalışmalarında aynı zamanda kültürel kayıplar, sömürgecilik ve ekonomik eşitsizlik gibi konularla da bağlantı kurar. Onun ekofeminist çalışma üslubu, birçok direniş modelini de içinde barındırdığını söyleyebiliriz. Batılı bakış açısının dayattığı etik ve estetik kuralları reddeden sanatçı, çalışmasında kumaşlar, iplikler, hayvani ve bitkisel malzemeler kullanır. Kullandığı geri dönüşüm malzemelerini de bir protesto aracı haline getirir. Sonuç olarak, Vicuña, çalışmaları ile insanların doğa ile olan etkileşimini düşünmeye teşvik ederken, aynı zamanda iklim değişikliğinin yol açtığı sorunlara karşı farkındalık yaratır. Doğaya ait nesnelere kullanarak izleyiciye doğal kaynakların yok olduğunu göstermeye çalışır. Ayrıca dünyadaki bu tür yıkımlar de-

vam ederlerse olabilecekler için de bir çağrı niteliğindedir. Bu anlamda izleyicileri iklim değişikliği gibi küresel tehditlere karşı harekete geçmeleri için teşvik eder. Aynı zamanda, yerel bilgi ve kültürel mirasın önemini vurgulayarak, farklı toplulukların iklim kriziyle başa çıkma sürecinde nasıl bir araya gelebileceklerini gösterir. Bu bağlamda çalışmalar, sadece sanatsal bir ifade aracı olmasının yanı sıra aynı zamanda toplumsal bilinçlenmeyi ve eylemi teşvik eden bir araçtır.

Anahtar Sözcükler: Cecilia Vicuña, Quipu, iklim değişikliği, çevre, doğa